

د تخنیکي او مسلکي زده کړو اداره
د تخنیکي او مسلکي زده کړو جنوب ختیځ (غزني) زون ریاست
پکتیکا د تخنیکي او مسلکي زده کړو آمریت
مرکز کثرالرشتوی انستیتوت
ډیټابیس څانګه

د پروګرام لیکنې اساسات (C++)

ټولګي: دیارلسم

سمستر: دوهم

لارښود او ایډیت: استاد فرید احمد «یاد»

ژباړونکي: ذبیح الله «تتیوال»

Ketabton.com

کال.....1405

لومړۍ فصل

دا فصل د پروگرام لیکنې د بنسټیزو او ابتدایي مفاهیمو لکه د پروگرام لیکنې اهمیت، تعریف او تاریخچه، او د پروگرام لیکنې د چاپیریال په اړه دی، چې موضوعګانې یې په ترتیب سره په تفصیل سره بحث شوي دي.

کمپیوټر یو الکترونیکي وسیله ده چې د مختلفو مسایلو د حل لپاره کارول کېږي. د «مسألو» (Problems) څخه هدف هغه ستونزې یا ننگونې دي چې موږ یې د کمپیوټر په مرسته د حل لارې پیدا کوو. د مسألې د مفهوم د روښانتیا لپاره لاندې مثالونه په پام کې ونیسئ:

- مسأله (Problem) په انجینرۍ برخه کې کېدای شي د یو موټر ډیزاین کول یا د یوې ودانۍ د نقشې جوړول وي.
 - مسأله په طبي برخه کې کېدای شي د ناروغیو دقیق تشخیص، د روغتون د مدیریت سیستم کمپیوټري کول، یا د یو روغتون د درملو د ګودام ساتنه وي.
 - مسأله په سوداګرۍ برخه کې کېدای شي د بانکي معاملو کمپیوټري کول، د شتمنیو او مالونو لېست، د اسعارو بازار کنټرول، د مالیاتو محاسبه، یا د بانکي حساب ساتنه وي.
- نو ویلی شو چې د کمپیوټر په مرسته د مسایلو حل کول یو ستونزمن خو په عین حال کې نوښتګر بهیر دی، ځکه چې دا بهیر تحلیل، تجزیه، پلان جوړونه او منطقي تصمیم نیونه پکې شامل وي. د یادونې وړ ده چې د مختلفو مسایلو د حل لپاره باید اړین او منطقي ګامونه پورته شي تر څو سم او مطلوب حل ته ورسېږو.

۱.۱ پروگرام لیکنه

پروگرام لیکنه په حقیقت کې د یوې مسألې د حل لارې موندلو بهیر دی. د پروگرام لیکنې ژبه د کمپیوټر لپاره د کوډونو د لیکلو لپاره کارول کېږي. د پروگرام لیکنې ژبه د هغو لارښوونو مجموعه ده چې د هغې له لارې کمپیوټر ته امر کېږي څو

ځانگړي عمليات ترسره کړي. دا پروگرام لیکونکی دی چې د بېلابېلو پروگرامي ژبو په مرسته کمپیوټر ته لارښوونه کوي تر څو مطلوب عمليات ترسره کړي.

۱.۲ د پروگرامي ژبو تاریخچه

په ۱۹۶۰ کال کې یو شمېر پروگرامي ژبې رامنځته شوې چې هرې یوې ځانگړې کارونې لري. خلکو فکر وکړ چې ولې د څو ژبو د زده کړې پر ځای یوه داسې ژبه ونه زده کړي چې په ټولو برخو کې وکارول شي. له همدې امله نړیوالې کمېټې د Algol 60 ژبه رامنځته کړه، خو دا ژبه ستړې کونکې او ډېره عمومي وه، د خلکو له خوا یې بڼه استقبال ونه شو او له همدې امله ناکامه شوه.

له دې وروسته یوه نوې ژبه د کمپیوټر د ترکیبي ژبې په نوم CPL (Combine Programming Language) د کمبریج پوهنتون له خوا رامنځته شوه. وروسته معلومه شوه چې د دې ژبې زده کړه او عملي کول ډېر ستونزمن دي. له دې وروسته بله ژبه د BCPL (Basic Combined Programming Language) په نوم رامنځته شوه، په دې هیله چې پخوانۍ ستونزې ونه لري، خو څرگنده شوه چې دا ژبه کمزورې ده او یوازې په ځانگړو برخو کې کارېده.

په همدې وخت کې بله ژبه د B په نوم رامنځته شوه چې د یونکس (Unix) عملياتي سیستم لپاره د کین تامسن (Ken Thompson) له خوا په AT&T Bell لابراتوار کې لیکل شوې وه.

په ۱۹۷۲ کال کې یو بل شخص چې ډینس ریچي (Dennis Ritchie) نومېده، د B او BCPL د ځینو ځانگړتیاوو او خپلو نظریاتو په یوځای کولو سره یوه نوې ژبه جوړه کړه چې د C ژبې په نوم یادېږي. C ژبه یوه عمومي پروگرامي ژبه ده. دا ژبه د دې لپاره جوړه شوې وه چې د یونکس عملياتي سیستم کوډونه بیا ولیکل شي. (Jones & Aitken, 2014)

په ۱۹۷۹ کال کې پروگرام لیکونکي بیارن سټراستروپ (Bjarne Stroustrup) د امریکا د نیوجرسی ایالت په Bell لابراتوار کې د ++C ژبې پر جوړولو کار پیل کړ. ++C د C ژبې پرمختللي بڼه ده او د شیگرا (Object Oriented Programming) ژبو له ډلې څخه شمېرل کېږي. دا ژبه گرافیکي او دوستانه چاپیریال لري او زده کړه یې نسبتاً اسانه ده.

لکه څنګه چې مخکې یادونه وشوه، ++C د C پرمختللي بڼه ده او تقریباً ټول هغه پروگرامونه چې په C کې چلېږي، په ++C کې هم اجرا کېدای شي. ++C مهمه ځانگړتیا دا ده چې پکې د کلاسونو (Classes)، وراثت (Inheritance) او دندو (Functions) مفاهیم شامل دي. دا ځانگړتیاوې د

دې لامل شوي چې پيچلي ډيټا ډولونه (Abstract Data Types) جوړ شي، د کلاسونو ځانگړتياوې ميراث شي او د څو بڼو ملاتړ (Polymorphism) وکړي (Jones & Aitken, 2014).

په عمومي ډول، د پروگرام ليکنې ژبې په پنځو ډلو وېشل کيږي:

1. د ماشين ژبه

2. د ټيټې کچې ژبې

3. د لوړې کچې ژبې

4. د څلورم نسل ژبې

5. د پنځم نسل ژبې

اوس به هره يوه له دغو ډلو ژبو په بحث کې وڅېړو:

د ماشين ژبه

ماشين ژبه هغه ژبه ده چې له 0 او 1 څخه جوړه شوې وي او د کمپيوټر لپاره د پوهېدو وړ وي. يعنې اړتيا نه وي چې د 0 او 1 کوډونه د کوم ژباړن (Compiler) يا (Interpreter) له لارې وژباړل شي تر څو کمپيوټر يې درک کړي.

د ټيټې کچې ژبې (Low Level Languages)

دا هغه ژبې دي چې له ماشين ژبې سره ډېر ورته والی لري. د دې ژبو لارښوونې د ځانگړو سمبولونو په بڼه وي چې د هغو په وسيله بېلابېل پروگرامونه جوړېږي. د اسمبلي ژبه (Assembly) هم د ټيټې کچې ژبو له ډلې څخه ده. يادونه کېږي چې د اسمبلر (Assembler) ژباړن د اسمبلي ژبې د جملو د ماشين ژبې ته د ژباړې لپاره کارول کېږي. د ټيټې کچې ژبو جملې د کمپيوټر لپاره د انسان په پرتله اسانه وي، ځکه چې دا ژبې له ماشين ژبې سره زيات ورته والی لري.

د لوړې کچې ژبې (High Level Languages)

دا هغه ژبې دي چې جملې يې د انسان په ژبه جوړې او ترتيب شوې وي. له همدې امله په دې ژبو کې پروگرام ليکل د پروگرام ليکونکي لپاره اسانه وي. خو کمپيوټر دا ژبې مستقيم نه شي پېژندلی، نو

ژباړې ته اړتیا لري. له همدې امله دا ژبې د کمپایلر (Compiler) یا انټرپریټر (Interpreter) په وسیله ژباړل کېږي.

لکه Java، BASIC، COBOL او ++C د لوړې کچې ژبو له ډلې څخه دي.

د څلورم نسل ژبې (Fourth Generation Languages)

دا ژبې هم د لوړې کچې ژبو له ډلې څخه دي، خو په دې کې پروګرام لیکنه لا اسانه وي. دا ژبې زیاتره د ډیټابېسونو د جوړولو لپاره کارول کېږي. لکه FoxPro، MySQL او Oracle د څلورم نسل ژبو له ډلې څخه دي.

د پنځم نسل ژبې

دا نوې ژبې هم د لوړې کچې ژبو له ډلې څخه دي. د دې نویو ژبو ځانګړې توپیر له نورو ژبو سره دا دی چې په دې ژبو کې پروګرام لیکنه اسانه وي، ځکه د پنځم نسل ژبې له ګرافیکي ژبو څخه دي. Java، Visual Basic او ++C د شپږم نسل ژبو له ډلې څخه ګڼل کېږي.

۱.۳ ژبې ژباړونکي (Translators Language)

لکه څنګه چې ټولو ته معلومه ده، کمپیوټر یوازې 0 او 1 پیژني. په بل عبارت، د کمپیوټر ژبه 0 او 1 ده. کله چې یو کوډ یا بیان (Statement) په لوړو ژبو کې ولیکل شي، کمپیوټر یې نه شي درک کولی او اړتیا وي چې دغه کوډ د 0 او 1 ژبې ته واړول شي تر څو کمپیوټر یې وپېژني او مطلوب عمل ترسره کړي. له همدې امله ټولې پروګرامي ژبې ژباړونکي لري چې د لوړې کچې ژبې کوډونه د ماشین ژبې (0 او 1) ته بدلوي.

په عمومي ډول درې ډوله ژباړونکي شته چې په لاندې ډول دي:

۱.۳.۱ اسمبلر (Assembler)

دا ژباړن د اسمبلې ژبې کوډونه د ماشین ژبې (0 او 1) ته بدلوي. د اسمبلر ژباړن یوازې د اسمبلې ژبې لپاره کارول کېږي. اسمبلې ژبه له ټیټې کچې ژبو څخه ده او په کې پروګرام لیکل هم ستونزمن وي، له همدې امله اوس مهال د اسمبلې ژبې استعمال ډېر کم شوی دی.

۱.۳.۲ کمپایلر (Compiler)

دا ژباړن د لوړې کچې ژبو کوډونه د کمپیوټر ژبې (C++ او 1) ته بدلولي. د C++ ژبه او یو شمېر نورې پروګرامي ژبې له کمپایلر څخه استفاده کوي. دا ژباړن د پروګرام ټول کوډونه په پای کې، وروسته له دې چې پروګرامر د Run تنی کېږي، په 0 او 1 بدلولي. که په پروګرام کې کومه تېروتنه موجوده وي، لکه د سیمې کولن (;) نه لیکل د یوې جملې په پای کې یا کومه غلطه لارښوونه، نو کمپایلر دغه تېروتنې پیدا کوي او د پیغام په شکل یې پر سکرین ښيي. پروګرامر وروسته له دې چې پیغام ولولي، تېروتنې سموي او پروګرام بیا اجرا (Run) کوي. که ټولې تېروتنې سمې شوې وي، پروګرام اجرا (Execute) کېږي او پایلې پر سکرین ښکاري.

۱.۳.۳ تفسیر کوونکی (Interpreter)

دا ژباړن پروګرام کرښه په کرښه ژباړي. په دې معنا چې کله پروګرام لیکونکی یوه جمله بیانیه په بشپړ ډول ولیکي او د کیبورډ د Enter تنی کېږي، نو Interpreter په اتومات ډول هغه کرښه ژباړي. که په بیانیه کې کومه ستونزه وي، تفسیر کوونکی سمدستي یو پیغام پر سکرین ښيي او موجوده تېروتنه په هماغه کرښه کې مشخصوي چې باید اصلاح شي. په دې حالت کې کرسر بلې کرښې ته نه ځي، یا هم هماغه کرښه په سره رنگ ښيي. د غلطۍ له اصلاح وروسته کرسر بلې کرښې ته ځي او د لیکنې رنگ هم سم تور کېږي.

په همدې ډول کله چې پروګرام لیکونکی په دوهمه کرښه کې بیانیه ولیکي او Enter تنی کېږي، که په روانه کرښه کې کومه تېروتنه وي، تفسیر کوونکی پیغام ښيي، او که کومه تېروتنه نه وي، نو کرسر بلې کرښې ته ځي او پروګرام لیکونکی کولی شي بل بیان ولیکي.

نو ویلی شو چې د Compiler سرعت د Interpreter په پرتله زیات وي، ځکه Compiler ټول پروګرام په پای کې یوځل اجرا کوي.

دوهم فصل

دا فصل د الگوریتم (Algorithm) ، فلوچارت او په پروگرام لیکنه کې د هغوی د رول په اړه دی، چې موضوعګانې یې په ترتیب سره په تفصیل سره څېړل شوي دي. د مسایلو د حل لپاره تر ټولو زیات کارېدونکي دوه وسیلې عبارت دي له:

۱. الگوریتم

۲. فلوچارت

الگوریتم (Algorithm)

د الگوریتم کلمه د نهمې پېړۍ د مشهور عرب ریاضي دان الخوارزمي له نوم څخه اخیستل شوې ده. دا نوم د وخت په تېرېدو سره له Alkhowarism څخه Algorithm او بیا بالاخره د Algorithm په بڼه بدل شوی دی.

الگوریتم د ساده جملو مجموعه ده چې په انګلیسي ژبه او حسابي جملو سره لیکل کېږي (Klousen, 2017).

الگوریتم یو مرحله‌وار پروسیجر دی چې د بېلابېلو مسایلو د حل لپاره کارول کېږي (Backman, 2012). په بل عبارت، الگوریتم د یوې مسألې مرحله په مرحله حل دی چې په اسانۍ سره د پوهېدو وړ وي. په حقیقت کې الگوریتم د مشخصو مرحلو مجموعه ده چې د هغو له تېرېدو وروسته مطلوبې نتیجې ته رسېږي. (Lippman, 2002)

۱.۴ د الگوریتم ځانګړتیاوې (Properties of Algorithm)

هر الگوریتم باید لاندې ځانګړتیاوې ولري:

۱. ساده وي.

۲. واضح او مشخص وي.

۳. ورودی (Input) ولري.

4. د مسألې لپاره یوازینی (Unique) حل وړاندې کړي.

5. له محدودو مرحلو وروسته پای ته ورسېږي.

6. لږ تر لږه یوه پایله (Output) ولري.

د الګوریتم د جوړولو شرطونه

د دې لپاره چې د یوې مسألې لپاره الګوریتم جوړ کړو:

1. باید مسأله په سمه توګه درک کړو.

2. باید معلومه وي چې څه ډول پایله (Output) ترلاسه کوو.

3. ورودی (Input) یې باید مشخص وي.

4. هغه پروسه چې قیمتونه (Input) داخلي او په نتیجه کې خروجی تولیدوي، باید ډیزاین شوي وي.

5. د الګوریتم سموالی باید ارزیابي او امتحان شي، یعنې معلومات د آزمایشي ډول داخل شي او نتیجه یې وڅېړل شي.

6. که مطلوبه نتیجه ترلاسه نه شي، نو الګوریتم باید بیا له سره وکتل شي.

5. اد الګوریتم نښې (Notations of Algorithm)

د الګوریتم د لیکلو پر وخت لاندې نښې باید په پام کې ونیول شي:

i. نوم: (Name) مسأله مشخص کوي.

ii. د مرحلې شمېر: (Number Step) هره لارښوونه د ځانګړي نمبر له لارې مشخص کېږي.

iii. تبصره: (Comments) د جملو او عملیاتو وضاحت کوي. تبصرې د مربع قوسونو کې لیکل کېږي.

iv. پیل / پای: (Beginning / Termination) د الګوریتم پیل او پای نښي.

مثال 2-1 الگوریتم ولیکئ چي درجه حرارت له سانتی گراد څخه فارنهایت ته وړوي .

الگوریتم :د سانتی گراد څخه فارنهایت ته د حرارت بدلول

مرحله 1: پیل

مرحله 2 : C ولولئ

مرحله 3 : $F = 9/5 * C + 32$ محاسبه کړئ

مرحله 4 : F بڼکاره کړئ

مرحله 5 : پای

مثال 2.2

الگوریتم ولیکئ چي مفاد محاسبه کړي، په دې شرط چي ټول سرماییه، د مفاد فیصدي او د وخت موده ورکړل شوي وي.

الگوریتم :د ساده مفاد محاسبه

مرحله 1 : پیل

مرحله 2 : د ټولي سرمایي قیمت، د مفاد فیصدي او د وخت موده داخل کړئ

مرحله 3 : مفاد محاسبه کړئ

مرحله 4 :د مفاد اندازه بڼکاره کړئ

مرحله 5 : پای

اندازه مفاد = ټوله سرماییه + د مفاد فیصدي + د وخت موده / 100

۱.۵.۱ د الگوریتم ګټي

۱. د ستونزو تعقیب آسانه دی ځکه ټولي مرحلې په ترتیب سره لیکل شوي دي.

۲. د الگوریتم جوړول آسانه دي ځکه د پروګرامي ژبو پوهي ته اړتیا نه لري.

۳. الگوریتم موږ سره مرسته کوي چې پروگرام په سمه توګه وساتو.

۱.۵.۲ د الگوریتم نواقص

۱. د پیچلو او مغلقو مسایلو لپاره د الگوریتم جوړول ستونزمن او وخت اخیستونکی دی.

۲. د پیچلو مسایلو (Complex Logic) درک کول د الگوریتم په وسیله سخت دي.

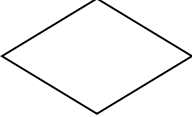
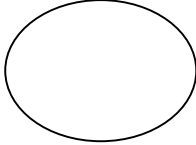
۱.۶ فلوجارت (Flowchart)

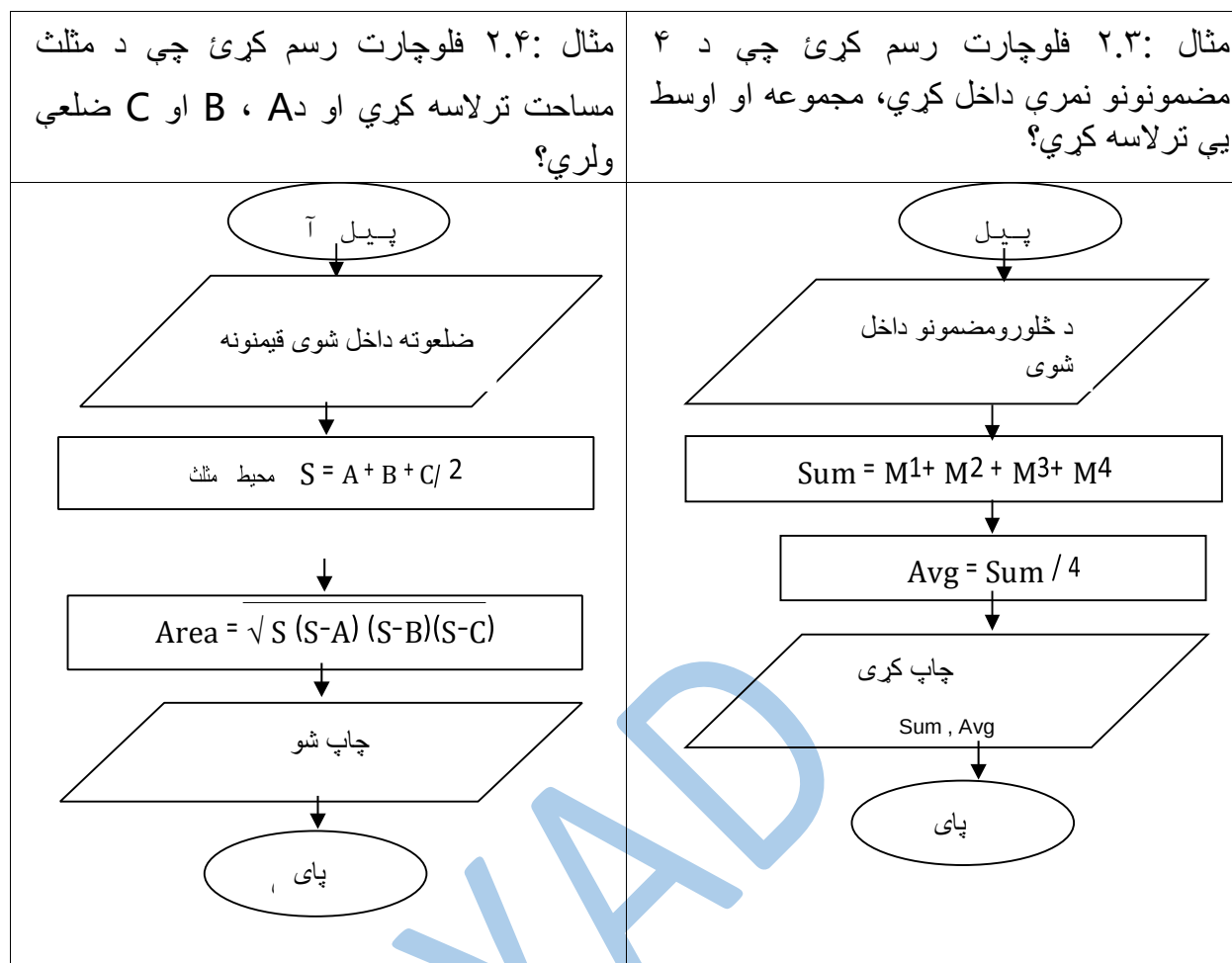
فلوجارت د الگوریتم د مرحلو تصویري بیان ته ویل کېږي. فلوجارت د مسألې د حل طریقه، اړوند حسابونه، د تصمیم نیونې نقطې او نور مهم معلومات ښيي.

فلوجارتونه د هندسي شکلونو او سمبولونو په وسیله جوړېږي. هر هندسي شکل ځانګړې دنده ښيي. دا شکلونه د تیرونو (Arrows) په وسیله سره نښلول کېږي او د یوې مسألې بشپړ حل په تصویري ډول ښيي. (Halterman, 2018)

جدول (1-2) د بېلابېلو هندسي اشکالو او د هغوی د کارونې موارد بیانوي:

معنی	سمبول
آغاز / انجام (Start / End) دا شکل د پروگرام د پیل او پای ښودنه کوي.	
ورودي / خروجي (Input / Output) دا شکل د ورودي قیمتونو د لوستلو او د خروجي ښودلو لپاره کارول کېږي.	

پروسس کوونکی (Processing) ټول حسابي عملیات او فورمولونه په دې شکل کې درج کېږي.	
تصميم نيونه (Decision) په دې شکل کې د قيمتونو مقایسه او د تصميم نيونې پروسه ترسره کېږي.	
د دستور و تکرار (Repetition) دا شکل ښيي چې په کې شامل دستورات خو ځله تکرارېږي.	
مخکې تعريف شوي پروسه (Pre-defined Process) دا شکل د هغو محاسبو نمايندگي کوي چې مخکې تعريف شوي وي، لکه د عملياتو هغه گروپ چې په بل ځای کې مشخص شوی وي.	
ارتباط ورکوونکی (Connector) دا شکل د فلوچارت د يوې برخې د داخلېدو يا وتلو نقطه له بلې برخې سره نښلوي.	
د جهت ټاکونکی (Flow Direction) دا اشکال د پروسې د جريان جهت ښيي.	

۱.۶.۱ د فلوچارت ګټې • (Advantages of Flowchart) د پیچلو او مغلقو مسایلو حل د هندسي اشکالو په وسیله اسانه کوي.

- دا د پروګرام د مستندسازۍ (Documentation) یو ډول دی.
- د فلوچارت په وسیله پروګرام په مؤثره او اسانه ډول کوډ کېږي.
- د پروګرام د تعقیب او ازموینې لپاره ښه طریقه برابروي.
- پروګرامر ته دا زمینه برابروي چې د پروګرام هره برخه بدله کړي.

۱.۶.۲ د فلوچارت محدودیتونه • (Limitations of Flowchart) دا طریقه د لویو، مغلقو او پیچلو مسایلو د ښودلو لپاره مؤثره نه ده، ځکه دا ډول مسایل په واضح ډول نه شي بیانولی.

• که کومه لارښوونه د حلقوي (Loop) بڼه ولري، نو د هندسي اشکالو تکرار رسمول ضروري کېږي.

۱۵

۱.۶.۳ د فلوچارتونو د رسم کولو قواعد (Rule for writing flowcharts)

- فلوچارت له پاسه بنسټه يا له بني نه چپ رسم کېږي.
- فلوچارت تل د پيل (Start) له سمبول څخه شروع کېږي او د پای (End) په سمبول ختمېږي.
- د جهت لرونکي تيرونه (Arrows) د هندسي اشکالو د نښلولو لپاره کارول کېږي.
- په هر فلوچارت کې لږ تر لږه يو د پای سمبول (End) بايد موجود وي.
- شرطي شکل (Decision) بايد يو داخل او دوه خارج جهتونه ولري.
- جملې او بيانې بايد د هندسي اشکالو په دننه کې وليکل شي.

د کمپيوټري حل لارې پرمختګ (Development of Computer Solution)

a. کوډ ليکنه (Coding)

کوډ ليکنه په حقيقت کې د الگوريتم يا فلوچارت د جملو ژباړه د پروگرام ليکنې ژبو ته ده، لکه ++C ،
Java ، Fortran او Pascal

b. ردیايي او ازموینه (Testing and Debugging)

د دې لپاره چې مطلوبه نتیجه ترلاسه شي، اړتیا ده چې ليکل شوی پروگرام وازمويل شي (Test) ،
کمپايل (Compile) او اجرا (Execute) شي. د کمپايل پر وخت ځينې تېروتنې راڅرګندېږي چې د
Compiler له خوا معلومېږي. دا ګرامري تېروتنې د Syntax errors په نوم ياديږي.
د پروگرام د سم کار کولو لپاره بايد دا تېروتنې وپېژندل شي او اصلاح شي.
د اجرا پر وخت هم ځينې تېروتنې رامنځته کېدای شي چې د Runtime errors په نوم ياديږي. لکه

که یو عدد په صفر تقسیم شي، داسې پیغام ښودل کېږي: "هیڅ عدد په صفر نه شي تقسیم کېدای." دا ډول تېروتنې د پروگرام په اصطلاح کې Bugs بلل کېږي. (Halterman, 2018)

۱.۷ معنوي تېروتنې (Semantic Errors)

که موږ د ریاضي عبارت $A + B = Y$ واخلو، لیدل کېږي چې A او B سره جمع کېږي او نتیجه په Y کې ذخیره کېږي. خو که دا عبارت داسې ولیکل شي $Y = B + A$ ، نو که څه هم محاسبه سم ترسره کېږي، خو نتیجه په Y کې په سمه توګه نه ذخیره کېږي. دا ډول تېروتنه معنوي تېروتنه (Semantic Error) بلل کېږي. (Stroustrup, 2013)

۳ فصل: د تېروتنو ردیابي (Debugging)

دا پروسه د تېروتنو (Bugs) پېژندنه او پاکول دي. ځینې وختونه په پروگرام کې داسې تېروتنې موجودې وي چې د منطقي تېروتنو (Logical Errors) په نوم یادېږي. (Oualline, 1995)

دریم فصل

په دې فصل کې د ++C پروگرام لیکنې ژبه، د پروگرام جوړښت، کلیدي دستورونه، ثابتونه او د هغوی ډولونه، متغیرونه او د مختلفو ډیټا ډولونه تر بحث لاندې نیول شوي دي.

د ++C پروگرام لیکنې ژبه د نورو پروگرام لیکنې ژبو په پرتله د لوړې کچې یو لږ برتریوې لري چې عبارت دي له: (Rama, 2011)

- دا یوه قوي او ځواکمنه ژبه ده.

- زیاتره د سیستم سافټویر (System Software) او تطبیقي سافټویر (Application Software) د جوړولو لپاره کارول کېږي.
- د ډیټا ډولونو (Data Types) او عملګرونو (Operators) زیات ډولونه لري چې د سرعت او کارکردګۍ سبب ګرځي.
- د آزاد پلټنګرام (Platform) ژبه ده او انتقال وړتیا لري. زیاتره هغه پروګرامونه چې په ++C کې لیکل کېږي، په ټولو عملیاتي سیستمونو کې اجرا کېدای شي.
- له شی ګرا (Object Oriented) ژبو څخه ده.

۱.۹ ++C ژبې تطبیق (Application of C++)

++C ژبه زیاتره د سیستمونو او تطبیقي پروګرامونو د پرمختګ لپاره کارول کېږي، لکه (Rama, 2011):

1. کمپایلرونه (Compilers)
2. تفسیر کوونکي (Interpreters)
3. عملیاتي سیستمونه (Operating Systems)

4. د ډیټابیس مدیریت سیستمونه (DBMS)

5. د MS Word پروگرام

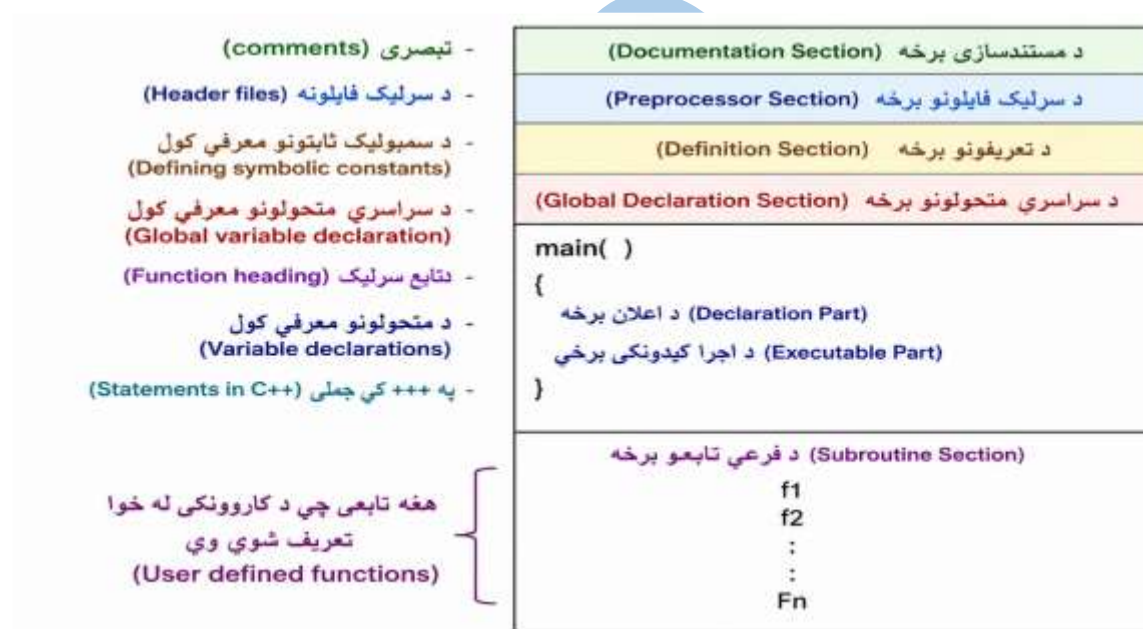
6. د MS Excel پروگرام

7. گرافیکي پروگرامونه (Graphics Packages)

8. ساینسي او انجینري پروگرامونه

10.1 د ++C پروگرام ابتدایي جوړښت

یو ++C پروگرام په څو برخو وېشل شوی دی چې په لاندې ډول تشریح کېږي (Rama, 2011):

I . د مستندسازی برخه (Documentation Section)

دا برخه د هغو ګټورو تبصرو مجموعه ده چې د کاروونکي د لارښوونې لپاره کارول کېږي. که څه هم د تبصرو لیکل اجباري نه دي، خو د پروګرام د مفاهیمو، موخو او جوړښت په پوهېدو کې د کاروونکو سره مرسته کوي.

II . د تعریف او پری‌پروسېسر برخه (Preprocessor and Defination Section)

دا برخه هغه فایلونه او لارښوونې لري چې د `#` نښې سره شروع کېږي او په پای کې `.h` لري. دې ته د پری‌پروسېسر لارښوونې (Preprocessor Directives) ویل کېږي چې د `C++` د سر فایلونه پکې شامل وي.

د Preprocessor د بیانېو څو مثالونه:

```
#include <iostream.h>
```

```
#include <math.h>
```

مثال: ثابتونه (Symbolic Constants) د `#define` په وسیله تعریفېږي:

```
#define PI 3.14159
```

```
#define e 2.71826
```

III . د عمومي متغیرونو برخه (Global Declaration Section)

په دې برخه کې هغه متغیرونه (Variables) معرفي کېږي چې په له یو څخه زیاتو توابعو کې کارول کېږي. دې ډول متغیرونو ته عمومي متغیرونه (Global Variables) ویل کېږي او باید د Header فایلونو لاندې معرفي شي. یو پروګرام کې کېدای شي څو تابعي موجودې وي. د عمومي متغیرونو د معرفي ګټه دا ده چې تاسو کولی شئ هغوی په هر تابع کې پرته له بیا معرفي کولو څخه وکاروئ.

IV . د main تابع (main Function)

ټول ++C پروگرامونه باید د main تابع ولري. یادونه کېږي چې په هر پروگرام کې یوازې یو main تابع موجود وي.

V. قوسونه (Braces)

ټول ++C پروگرامونه د لویو قوسونو څخه جوړ وي. د پروگرام اجرا د main تابع د پرانیستي قوس څخه شروع کېږي او د همدې تابع په ترلي قوس پای ته رسېږي.

VI. د تعریف برخه (Declaration Part)

په دې برخه کې ټول متغیرونه، توابع، صفونه (Array) او نور معرفي کېږي. همدارنګه ابتدایي ارزښتونه (Initialization) هم په همدې برخه کې ټاکل کېږي.

VII. د اجرا برخه (Execution Part)

دا برخه د اجرا کېدونکو جملو مجموعه ده، لکه: د داخلولو او خارجولو جملې (Input/Output Statements)، حسابي جملې (Arithmetic Statements)، شرطی او حلقوي جملې (Control Statements) او نور. په دې برخه کې تبصرې (Comments) هم شاملېدای شي. لکه څنګه چې مخکې وویل شول، کمپایلر تبصرو ته پام نه کوي او هغه د اجرا وړ نه ګڼي. د تعریف او اجرا برخې باید د لویو قوسونو ترمنځ وي. هره اجرايي جمله د سیمي کولن (;) په وسیله ختمېږي (Balagtas, 2006).

VIII. د فرعي توابعو برخه (Subroutine Section)

دا برخه اختیاري ده او هغه توابع پکې شامل وي چې د پروگرام لیکونکي له خوا جوړ شوي وي (User Defined Functions) او د main تابع څخه اجرا کېږي.

۲۳ مثال ۳.۱

```
/* Program to print a message */
#include <iostream.h>
main ( )
```

د لومړۍ سطر د مستندسازی (Documentation) برخې پورې اړه لري. دا برخه د تبصرو مجموعه ده چې د پروگرام د نوم او د کوډ د تشریح لپاره کارول کېږي. دوهم سطر د پری‌پروسېسر بیانیه (Preprocessor Directive) ده چې د کتابتون سره اړیکه جوړوي او د `cout` دستور ته مرسته ورکوي تر څو د پروگرام نتیجه په سکرین ښکاره کړي. درېیم سطر د اصلي تابع (main) پورې اړه لري. ټول `++C` پروگرامونه باید یو اصلي تابع ولري.

پاتې برخه د اجرائي برخې (Execution Part) پورې اړه لري چې پکې اجرائي بیانيې شاملې دي. د تعریف برخه (Declaration) او اجرائي برخه باید د قوسونو `{}` ترمنځ وي. هره بیانیه د سیمې کولن (`i`) په وسیله ختمېږي. پروگرام د پرانیستي قوس څخه شروع او د تړلي قوس په وسیله پای ته رسېږي. (Nawaz, 2006)

په `++C` کې تبصرې (Comments in `++C`)

په `++C` کې دوه ډوله تبصرې شتون لري:

يو سطرې تبصره (Single-line Comment) : کله چې غواړئ په خپل پروگرام کې يو سطرې تبصره وليکئ، نو د Single-line comment څخه استفاده کېږي. دا تبصره تل د دوه سلشونو (//) سره شروع کېږي.

مثال:

```
// This is my first program in C++
```

تبصره څو سطرې (Multiline Comments)

کله چې غواړئ په خپل پروگرام کې څو سطرې تبصره وليکئ، نو د multiline comments څخه استفاده کولی شئ. دا ډول تبصره تل د /* په وسيله شروع کېږي او د */ په وسيله ختمېږي.

مثال:

```
/* This is
my first
program in C++ */
```

طور مثال:

دا بايد يادونه وشي چې تبصرې د اجرا وړ نه دي (Non-executable) او د کمپايلر له خوا له پامه غورځول کېږي (Ignore). (يو پروگرامر کولی شي په خپل پروگرام کې څو تبصرې وکاروي. د تبصرو هدف دا دی چې د کوډ معنا او تشرېح نورو کسانو ته واضح کړي. هڅه بايد وشي چې تبصرې لنډې او واضح وي.

د Output Operator (cout)

لاندې بيانیه ته وگورئ:

```
cout << "Programming in C++ is fun";
```

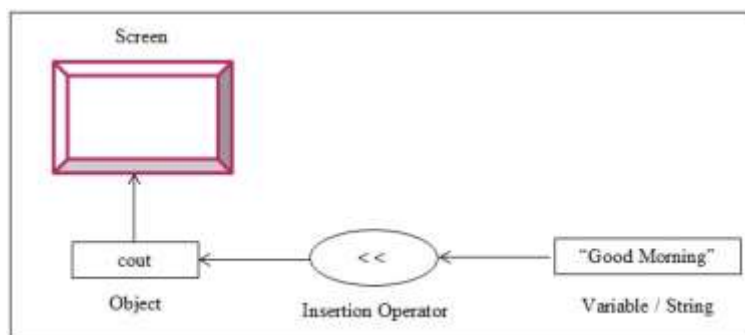
په دې کې cout د دې لپاره کارول کېږي چې د پروگرام نتيجه د بنودلو برخې (screen/output device) ته واستوي. cout د console output مخفف دی.

cout داسې تلفظ کېږي: سي او پي (او دا يو مخکې تعريف شوی (pre-defined) عملگر دی چې

د نتایجو د بنودلو لپاره کارول کېږي. (Nawaz, 2006)

په عمومي ډول، هغه معلومات چې `cout` ته ورکول کېږي د حروفو په سلسله بدلیږي.

عملگر `<<` د `insertion operator` په نوم یادېږي، چې خپل ښي لوري معلومات خپل چپ لوري `object` ته استوي.

شکل 3.2 په کارولو سره خروجی `cout`

مثال ۳.۲ لاندی پروگرام د cout په کارولو سره حروفی قیمت پر سکرین ښکاره کوی

```
#include <iostream.h>
#include <string> // used for string data type main ( )
{
    // Declaration  string First_Name = "Habibullah "; string Last_Name =
    "Barakzai "; cout << "The Complete Name is : " << First_Name << Last_Name;
    return 0;
}
```

Output

The Complete Name is : Habibullah Barakzai

داخلولو عملگر (Input Operator-cin)

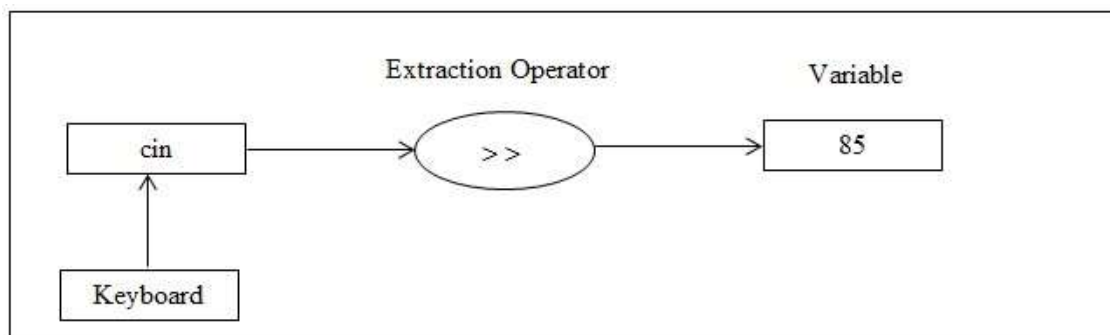
لاندی بیانیه ته وگورئ:

```
cin >> marks;
```

په ++C ژبه کې cin د دې لپاره کارول کېږي چې د کیبورډ له لارې معلومات داخل کړي cin. د Console Input مخفف دی. دا عملگر پروگرام دې ته اړ باسي چې انتظار وکړي تر څو کاروونکی د کیبورډ څخه د marks ارزښت داخل کړي. وروسته داخل شوی ارزښت د marks په متغیر کې ذخیره کېږي.

cin داسې تلفظ کېږي سي ان او دا یو مخکې تعریف شوی (pre-defined) عملگر دی چې د کیبورډ څخه د معلوماتو د اخیستلو لپاره کارول کېږي. (Rama, 2012)

عملگر >> د extraction یا get from په نوم یادېږي، چې د کیبورډ څخه معلومات اخلي او په ښي لوري متغیر کې یې ذخیره کوي.

شکل ۳.۳ د cin په وسیله ورودی

مثال لاندې پروگرام د یو کس نوم، تخلص او عمر د کیبورډ څخه اخلي او په سکرین یې ښيي. 3.

```

#include <iostream.h>
#include <string> // used for string data type main ( )
{
    // Declaration
    string FName; string
    LName; int Age;
    cout << " Enter your first and second name and your age please : "; cin >>
    FName >> LName >> Age; cout << "Your full name is : " << FName << " " <<
    LName << "\n"; cout << "You are " << Age << " years old"; return 0;
}
  
```

Output

Enter your first and second name and your age please : Asma Gul 8 Your full
name is : Asma Gul
You are 8 years old

د داخلولو او خارجولو عملگرو تکرار (CASCADING OF I / O OPERATORS)

کله چې د < < او > > عملگرونه په یوه بیانيه کې څو ځله وکارول شي، دې حالت ته د عملگرو تکرار (Cascading) ویل کېږي.

د خروجی عملگر < < مثال:

```
cout << " Simple Interest = " << SI << "\n";
```

په همدې ډول د داخلولو عملگر > > هم داسې تکرار کېدای شي:

```
cin >> Prin >> Rate >> Year;
```

په دې دستور کې معلومات له چپ څخه ښي لوري ته په متغیرونو کې ذخیره کېږي. یعنې لومړی ارزښت په Prin، دوهم په Rate او درېیم په Year کې ذخیره کېږي. باید د < < او متغیرونو ترمنځ مناسب فاصله (space) وکارول شي تر څو نتیجه واضح وي.

مثال(3.4) پروگرام د قائم الزاويه مثلث مساحت محاسبه کوي:

```
// Program finds area of triangle
#include <iostream.h>
main ( )
{
    double Base, Hight, Area;
    cout << " Enter value for Base and Hight of a triangle: " ;    cin
    >>Base >> Hight;      Area = Base * Hight / 2;
    cout << " The area of Triangle = " << Area;
}
```

Output

Enter value for Base and Hight of a triangle : 10 5 The
area of Triangle = 25

د ++C د حروفو مجموعه (C++ Character Set)

د حروفو مجموعه هغه ټول سمبولونه دي چې د معلوماتو د وړاندې کولو لپاره کارول کېږي، لکه الفبا، ارقام او ځانګړي سمبولونه. (Rama, 2011)

جدول ۳.۱ د ++C د حروفو مجموعه

الفبا (Alphabets)	پکې لوی حروف A تر Z او کوچني حروف a تر z شامل دي. ارقام (Digits)
ځانګړي سمبولونه (Special Symbols)	پکې 0 تر 9 ارقام شامل دي

tilde ~

back quote `

exclamation !

hash #

percentage %

caret ^

ampersand &

double quote “

single quote

(apostrophe) ‘ left

parentheses (right

parentheses)

left braces {

right braces }

left bracket [

right bracket]

plus sign +

minus sign -

asterisk *

slash /

underscore _

equal sign =

backslash \

semi colon ;

colon : -

comma , dot .

-

سمبۆلهاى خاص

)Special symbols(

less than < greater than > question mark ? vertical bar -	
)\t, \v(،tab،)spaces (شامل خالیگاہا) feed و \n خط جدید	فاصله های خالی (White spaces)

۱.۱۱ ++C اجزا (C++ Tokens)

د ++C یو پروگرام د هغو عناصرو مجموعه ده چې د توکن (Token) په نوم یادېږي. توکن د پروگرام تر ټولو کوچنی عنصر دی. په ++C کې بېلابېل ډول توکنونه شتون لري چې په لاندې جدول کې بنودل شوي دي. یو توکن کېدای شي د یو یا څو ++C حروفو څخه جوړ وي.

جدول ۳.۲ توکنونه

د کارونې موارد	توکنونه
لکه do، int، for او نور	دستوري کلیدي (Keywords)
لکه د متغیرونو نومونه number، area، sum او نور	شناسه (Identifiers)
لکه 250، 5.25، -200 او نور	ثابتونه (Constants)
لکه "College"، "2+3" او نور	سلسله حروف (Strings)
لکه +، -، *، /، ++ او نور	عملګروونه (Operators)
لکه !، #، [،]، {، } او نور	ځانګړي سمبولونه (Special Symbols)

۱.۱.۱. دستوري کليدي (Keywords)

Keywords هغه کلمې دي چې د ځانگړو موخو لپاره کارول کېږي. دا د ++C د مخکې نه تعريف شوي (reserved) کلمات دي چې ځانگړې معنا لري او يوازې د ټاکلو موخو لپاره کارول کېږي. ټول Keywords بايد په کوچنيو حروفو وليکل شي. دا کلمات د متغیرونو د نوم په توگه نه شي کارول کېدای. (Buard, 2005)

د ++C د کليدي دستورو (Keywords) معیاري لست په لاندې ډول دی:

Asm	Double	Not	Switch
Auto	else	operator	Template
break	enum	private	this
case	extern	protected	throw try
catch	float	public	typedef
char	for	register	union
class	friend	return	unsigned
const	goto	short	virtual
continue	if	signed	void
default	inline	sizeof	volatile
delete	int	static	while
do	long	struct	

۱.۱۱.۲ شناسه (Identifiers)

- شناسه هغه نوم ته ویل کېږي چې د متغیرونو (variables) ، توابعو (functions) او صفونو (array) لپاره په پروگرام کې کارول کېږي.
- شناسه د کرکټرونو یوه مجموعه ده چې د حروفو (A-Z) ، (a-z) ، ارقامو (0-9) او underscore (_) څخه جوړه وي.
- ++C یو Case Sensitive ژبه ده، نو ALFA ، Alfa او alfa له یو بل سره توپیر لري.
- د (_) underscore سمبول عموماً د نوم په منځ کې کارول کېږي، لکه Name_F :
- د Identifier د نوم اوږدوالی عموماً د 8 تر 10 کرکټرونو پورې وي، خو په اصل کې کوم محدودیت نه لري او اوږد هم کېدای شي.
- Identifier باید په حرف شروع شي، وروسته کولی شي حروف، ارقام یا دواړه ولري. دا له عدد څخه نه شي شروع کېدای.
- په ++C کې کلیدي کلمې (Keywords) ځانګړي مانا لري او د نورو موخو لپاره نه شي کارول کېدای، لکه int چې د متغیر نوم په توګه نه شي استعمالېدای.

مجاز شناسهګان (Valid Identifiers) عبارت دي له:

Sum, avg _ marks, x1, y2, PINCODE, Total

غیر مجاز شناسهګان (Invalid Identifiers) عبارت دي له:

10th, S.I, total amount, Std – no

۱.۱۱.۳ ثابتونه (Constants)

- هغه ارزښت ته چې د پروگرام د اجرا پر مهال نه بدلېږي، ثابت (Constant) ویل کېږي. د ++C ژبه څو ډوله ثابتونه لري.

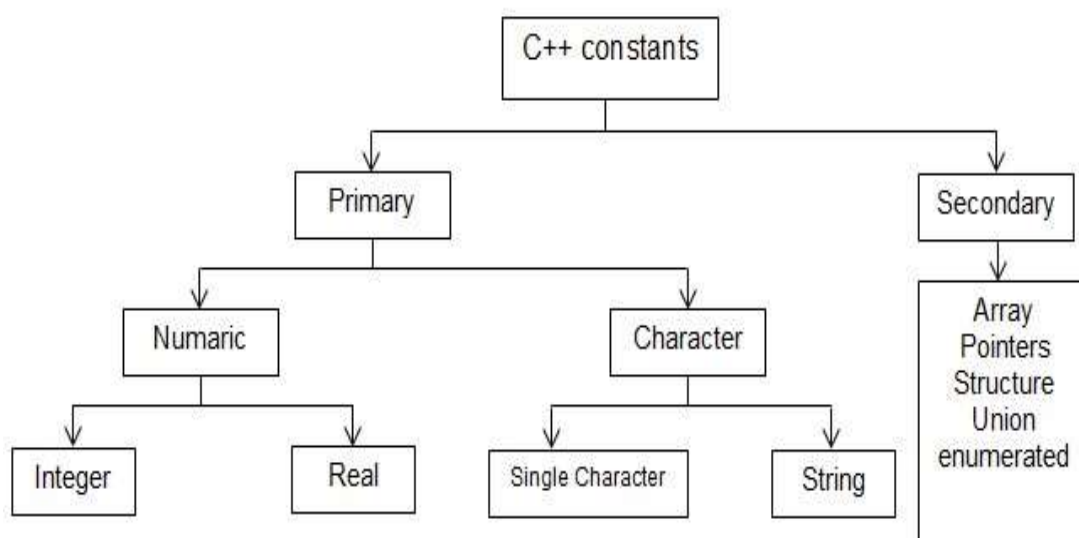
د ثابتونو ډولونه (Types of Constants)

په عمومي ډول د $C++$ ثابتونه په دوو برخو وېشل کېږي:

1. ابتدايي ثابتونه

2. ثانوي ثابتونه

دا ثابتونه بیا په نورو ډولونو هم وېشل شوي دي لکه لاندې:

شکل ۳.۴ د ثابتونو ډولون

ټول عددی ثابتونه (Integer Constants)

عددي ثابتونه هغه ثابتونه دي چې له عددونو څخه جوړ وي. په عموم کې د `integer` ثابتونو درې ډولونه شتون لري:

➤ قاعده ۱۰ (Decimal system)

قاعده ۸ (Octal system)

قاعده ۱۶ (Hexa Decimal system)

جدول ۳.۳ د تامو ثابتونو ځانګړتیاوې

د ۱۰ قاعدې تام	د ۸ قاعدې تام	د ۱۶ قاعدې تام
حاوی ارقام (0 تر 9)	حاوی ارقام (0 تر 7)	حاوی ارقام (0 تر 9) او حروف (A تر F) چې د 10 تر 15 بنیې
حداقل باید یو رقم ولري	لومړی رقم باید 0 وي	باید د 0x یا 0X سره شروع شي
اعشاري نښه نه لري	اعشاري نښه نه لري	اعشاري نښه نه لري
کولی شي مثبت یا منفي وي	کولی شي مثبت یا منفي وي	کولی شي مثبت یا منفي وي
د ارقامو ترمنځ کامه او فاصله نشته	د ارقامو ترمنځ کامه او فاصله نشته	د ارقامو ترمنځ کامه او فاصله نشته
مثال	مثال	مثال
426؛+17 ، 5050 جائز 10.0 ، 45.12 ناجائز	051،+044 ، 025 جائز 45.068،540 ، 03 ناجائز	0xA1؛0x38 ، 0X1 جائز 0ABC،0xEFG ، 0x2.5 ناجائز

ثابتونه اعشاري (Real Constants)

هغه عددي ارزښت چې اعشاري برخه ولري، اعشاري ثابت (Real Constant) بلل کېږي. د دې ځانګړتیاوې:

- لږ تر لږه باید یو رقم ولري
- اعشاري نښه ولري
- مثبت یا منفي کېدای شي
- د عددونو ترمنځ کامه او فاصله نشته

مثال ۳.۶

6.3 مثال

2.38, -6789.124, 54.0, +523.66 از جمله ثابتهای مجاز اعشاری است در حالیکه
11, 035, -5E 10 از جمله ثابتهای حیر مجاز اعشاری میباشد

کله چې اعشاري عدد ډېر لوی یا ډېر کوچنی وي، نو په دې حالت کې د علمي طریقي (Scientific Notation) څخه استفاده کېږي، چې د exponential طریقي په نوم هم یادیږي. په دې طریقه کې اعشاري عدد په دوو برخو ښودل کېږي:

هغه ارزښت چې د (e) څخه مخکې راځي د مانتیس (Mantissa) په نوم یادیږي، او هغه برخه چې د (e) څخه وروسته راځي د توان یا نما (Exponent) په نوم یادیږي.

مثال:

اعشاري عدد 516.55 ته په علمي طریقه کې داسې لیکل کېدای شي:

5.1655e2

دلته e د 10 په معنا ده، نو 2 د توان (Exponent) په توګه کارول شوی دی.

هغه قواعد چې د علمي طریقي لپاره باید په پام کې ونیول شي:

- د ماننټیس او توان برخه باید د e په وسیله له یو بل څخه جلا شي.
- د ماننټیس برخه کېدای شي مثبت یا منفي وي.
- د توان برخه باید لږ تر لږه یو عدد ولري او دا عدد مثبت یا منفي کېدای شي.
- د علمي طریقي د اعشاري عددونو ساحه عموماً د $3.4e-38$ تر $3.4e38$ پورې وي.

7.3 مثال

Exponentials constant مجاز
 در حالیکه $3E06$, $4.2e-5.5$ - ثابت های نمادار حیر مجاز می باشد

د حرفي ثابتونه (Character Constants)

- حرفي ثابت هغه یو حرف وي چې د یو واحد (single quote) ترمنځ لیکل کېږي.
- یو حرفي ثابت له یو څخه زیات حروف نه شي لرلی.
- پر حرفي ثابتونو حسابي عملیات کېدای شي، ځکه چې دوی د عددي ارزښت په بڼه ذخیره کېږي.
- په $++C$ کې escape sequences لکه $\backslash n$, $\backslash t$, $\backslash b$ هم پېژندل کېږي.

3.8 مثال

'=', '|', 'a', '\o' از جمله ثابتهای مجاز حرفی میباشد در حالیکه
 '62', 'a4', 'xy' از جمله ثابتهای حیر مجاز حرفی میباشد

پاملرنه وشي چې حرفي ثابت '2' د عدد 2 سره یو شان نه دی. هر حرف یا کرکتر یو ثابت کوډ لري چې د ASCII code په نوم یادېږي. لاندې جدول د ځینو حرفي ثابتونو او د هغوی د ASCII کوډونه ښيي:

د ASCII کوډ	ثابتونه
	، A ،
65	، B ،
66	، Z ،
90	، a ،
97	، z ،
122	‘ 1 ‘
49	‘ 2 ‘
50	‘ # ‘
35	

حرفي ثابتونه (String Constants)

حرفي ثابتونه هغه د حروفو مجموعه ده چې له یو څخه زیات حروف لري او د دوه گونو quotation marks (" ") په منځ کې لیکل کېږي. دا حروف کېدای شي الفبا، اعداد، ځانګړي سمبولونه یا خالي ځای هم وي.

مثال 3.9

“ ” ، “ ” ، “AFN .20” ، “Phone : 334 – 5670” ، “25Read” له اجازې ورکړل شوو ثابتونو څخه یو هم حرفي ثابتونه دی په داسې حال کې “The Error” ، “Line1 \n \ Line2 \n Line3” له اجازې شوو ثابتونو څخه یو هم حرفي ثابت : “ ” د خالي حرفي ثابت په نوم null string یادېږي

پام وکړئ چې ‘A’ او “A” یو شان نه دي. حرفي ثابت چې د دوه گونو quotation marks (" ") کې وي، په اصل کې عددي ASCII ارزښت نه لري.

۴ سمبولیک ثابتونه یا ماکرو (Symbolic Constants / Macro)

`#define` د `preprocessor` له لارښوونو څخه دی چې د ثابتونو د تعریف لپاره کارول کېږي (Soulié, 2007).

`#define name replacement-string`

په دې ځای کې `(name)` یو متحول دی چې کولی شي عددي یا حروفي ثابت قیمت په خپل ځان کې وساتي. هر کله چې پروګرام اجرا کېږي، هر هغه ځای چې د متحول `(name)` نوم موجود وي، هغه قیمت چې د پروګرام په پیل کې دې متحول ته ورکړل شوی وي، ورسره بدلېږي. د یادونې وړ ده چې دا متحول نشي کولی له هغه قیمت څخه بل مختلف قیمت وساتي کوم چې د پروګرام په پیل کې ورته ټاکل شوی وي. په اصل کې `#define` متحول `name` مجبوري چې یوازې هغه قیمت وساتي چې د پروګرام په پیل کې د کاروونکي له خوا ورته تعریف شوی وي او بل هیڅ قیمت نه شي اخیستلی. ځینې مثالونه د سمبولیک ثابتېا:

```
#define Max_Marks 100
```

```
#define PI 3.14159
```

```
#define University "Kabul Education University"
```

مثال 10.3 لاندې پروگرام د یوې دایرې شعاع پیدا کوي په هغه صورت کې چې مساحت

ورکړل شوی وي:

```
// Program to find radius of a circle given area
#include <iostream.h>
# define PI 3.14159
main ( )
{
    float r, area ;      cout << "\n " << " Enter
the area of circle : " ; cin >> area ;      r =
sqrt ( area / PI ) ;
    cout << "\n" << "The radius of the given circle is : " << r ;
return 0 ;
}
```

Output

```
Enter the area of the circle : 12 . 57
The radius of the given circle is : 2. 0029
Enter the area of the circle : 19 . 3
The radius of the given circle is : 2.47
```

هغه قواعد چې د سمبولیک ثابتونو د معرفي کولو پر مهال باید په نظر کې ونیول شي:

- سمبولیک ثابتونه معمولاً د پروگرام په شروع برخه کې تعریف کېږي، خو کاروونکي کولای شي چې د پروگرام په هره برخه کې د استعمال نه مخکې هغه معرفي کړي.
- `#define` د سیمي کولن سره نه ختمېږي. که چېرې په اخر کې سیمي کولن اضافه شي، مفسر (compiler) به هغه د ثابت د برخې په توګه حساب کړي.

- د # او define ترمنځ د سيمي کولن کارول اجازه نه لري.
- د #define او د سمبولیک نوم ترمنځ باید د یو یا دوو سپیسونو فاصله وي. همدارنګه د سمبولیک نوم او د هغه د قیمت ترمنځ هم فاصله باید په نظر کې ونیول شي.
- د سمبولیک نوم تعریف کول باید هماغه قواعد تعقیب کړي چې د یو متغیر (variable) د نوم لپاره کارول کېږي. معمولاً سمبولیک نومونه په لویو تورو لیکل کېږي تر څو له عادي متغیرونو څخه جلا وپېژندل شي.
- تاسو نشئ کولای چې د پروګرام په منځ کې د سمبولیک نوم لپاره د پیل نه ټاکل شوی قیمت بدل کړئ.
- کله چې پروګرام اجرا کېږي، هر ځای چې سمبولیک نوم وي، خپل قیمت په اوتومات ډول له هغه ځایه اخلي چې تعریف شوی وي.
- د بېلګې په توګه:

```
#define PI 3.14159
```

```
Curriculum = 2 * PI * Radius ;
```

```
.....
```

```
Cout <<" \n PI value = " << PI ;
```

کله چې پروګرام اجرا شي، سمبولیک نوم PI په خپل قیمت بدلېږي او جمله دا بڼه اخلي:

```
Curriculum = 2 * 3.14159 * Radius ;
```

فکر وکړئ که ماکرو په لاندې ډول تعریف شوی وي:

```
#define PI 3.14159 ;
```

یعنې که د ماکرو د نوم په اخر کې سيمي کولن اضافه شي، نو جمله به په لاندې ډول شي:

```
Curriculum = 2 * 3.14159 ; * Radius;
```

دا کار سبب کېږي چې پروگرام په سمه توګه اجرا نه شي.

د ماکرو ځینې ناسم مثالونه په لاندې ډول دي:

```
# define SUM = 0
# define TOTAL 100 ;
# define A 10 , B 20
# DEFINE COUNT 10
```

• که چېرې یوه جمله یا اوږد حروفی قیمت په `#define` کې داسې تعریف شي چې څو کرښې ولري، نو اړینه ده چې د هرې جملې په اخر کې (back slash) \ واچول شي او پاتې جمله په نوې کرښه کې ولیکل شي. د \ لیکلو هدف دا دی چې مفسر (compiler) ته وښيي چې جمله لا دوام لري.

بېلګه 11.3: لاندې پروگرام د دایرې شعاع پیدا کوي کله چې د هغې محیط ورکړل شوی وي .

```
// Program to find radius of a circle given the circumference #
include <iostream.h> # define PI 3.14159
main ( )
{
    float r, circum ;      cout << "\n " << " Enter the circumference of
a circle : " ;      cin >> circum ;      r = circum / ( 2 * PI ) ;
cout << "\n " << "The radius of the given circle is : " << r ;      return 0 ;
}
```

Output

Enter the circumference of the circle : 8

The radius of the given circle is : 1.27

د ماکرو گټي

- د ماکرو کارول پروگرامونه ساده او منظم کوي.
- د ماکرو نوم باید ماندار وي او کاروونکي سره مرسته وکړي چې پوه شي کوم ډول قیمت پکې ساتل شوی دی.
- د ماکرو کارول پروگرام کې بدلون راوستل اسانه کوي. دا اسانه ده چې د ماکرو قیمت بدل شي، پر ځای د دې چې په هر ځای کې د متغیر قیمت بدل شي.
- د ماکرو کارول پروگرام لوستل اسانه کوي.

1.12 مفهوم Escape Sequences

د (backslash) / څخه وروسته یو ځانګړی حرف راځي او یو ځانګړی عمل ترسره کوي. د دې نښو ترکیب ته escape sequence ویل کېږي. (Deitel, 2012)

د بېلګې په توګه:

```
cout << " \n this is easy !!" ;
```

دا جمله په نظر کې ونیسئ.

په دې جمله کې `\n` د escape sequence بېلګه ده او د دې لپاره کارول کېږي چې کرسر نوې کرښې ته لاړ شي او وروسته جمله `this is easy` په سکرین وښيي. که وغواړئ چې یو حروفي متن په څو کرښو کې چاپ کړئ، نو `\n` وکاروئ تر څو هغه متن چې د کرسر وروسته راځي په نوې کرښه کې چاپ شي. که د متن یا جملې په اخر کې `\n` نه وي، نو بله جمله به هم د مخکنۍ جملې په دوام په هماغه کرښه کې ښکاره شي.

بېلگه 12.3: لاندې پروگرام د \n کارول ښيي.

```
main ( )
{
    cout << "This \n string \n will \n be \n printed \n in \n 8 \n Lines. ";    return 0 ;
}
```

Output

This
String

will
be
printed
in
8
Line

که که وغورځئ د اوږدې جملې یوه برخه په بلې کرښه کې ښکاره شي، نو \n د هماغې مطلوبې برخې په پیل کې ولیکئ. په یاد ولرئ چې ټول escape sequence گانې د \ څخه پیل کېږي. نور escape sequence گانې چې په ++ C کې شته، په لاندې ډول دي:

جدول 4.3 د escape sequence کرکټرونو تشریح

وظیفه	escape sequence
برنامه د اجرا پر مهال غږ کوی د سوال نښه ده	\a \?
د یو Space شاته تگ	\b
د output د پیل ته بیرته تگ.	\r
Form feed	\f
د tab په اندازه توپ وهل	\t
عمودی tab	\v
خالي کرکټر Ascll	0\
نوی کرښي ته تگ	\n
دoubie quotation نښه	\"
Backslash	\\
خالي	0\
قوس نا خنک یگانہ (single quotation)	'\

۱.۱۳ متحولونه (Variables)

متحول یو نوم دی چې د RAM حافظې یوې برخې ته ورکول کېږي او هماغه برخه د ځان لپاره ځانګړې (Reserve) کوي. کله چې متغیر ته قیمت ورکړل شي، نو په هماغه ځانګړې شوې حافظه کې په موقتي ډول ذخیره کېږي. (Klousen, 2017)

متغیر یوازې یو قیمت په یوه وخت کې په ځان کې ساتلی شي. یعنې هر نوی قیمت چې په متغیر کې ذخیره شي، د مخکیني قیمت ځای نیسي. دا قیمت کېدای شي عددي یا حروفي وي. متغیر کولی شي د پروګرام د هر اجرا په وخت کې مختلف قیمتونه په ځان کې وساتي.

بیلگه 13.3

لاندې د ++C پروگرام برخه په نظر کې

```

:   int x, y, z
:   char p;
X = 1;           /* value 1 is assigned to x */
Y = 2;           /* value 2 is assigned to Y */
Z = 3;           /* value 3 is assigned to Z */
X = Y + Z;       /* value X changes to 5 */
P = 'A'          /* value 65 is assigned to P */
Y = 6;           /* value of Y changes to 6 */
Z = 7;           /* value of Z changes to 7 */
P = 'a';         /* value of P changes to 97 */

```

له پورته بېلگې څخه څرگندېږي چې یو متغیر کولی شي په یوه پروگرام کې مختلف قیمتونه ذخیره کړي.

په ++C کې د متغیر نومولو قواعد

- د متغیر نوم باید د حرف څخه پیل شي او وروسته ترې حروف، اعداد یا د دواړو ترکیب راځي.
- د متغیر د نوم په جوړښت کې د (_) underscore پرته بل سمبول کارول اجازه نه لري.
- د ++C ژبه case sensitive ده، له همدې امله counter ، COUNTER او COUTNER درې جلا متغیرونه دي.

- د ++C کلیدي کلمې د متغیر د نوم په توګه نشي کارېدلی.
- د متغیر د نوم د حروفو ترمنځ space ورکول اجازه نه لري.
- ښه ده چې د متغیر نوم لنډ او مانادار وي.

بېلگه 14.3

ht _ avg ,total_Sum مجاز متحولونو له جملې څخه دي، په داسې حال کې چې #No ,th50 ,Lotus 123 د نامجاز متحولونو له جملې څخه ګڼل کېږي.

د ډیټا ډولونه (Data Types in C++)

په C++ ژبه کې څلور ډوله ډیټا شته چې عبارت دي له: (Backman 2012)

- بشپړ عدد یا Integer (int)
 - حرف یا character (char)
 - اعشاري د ساده دقت سره floating (float)
 - اعشاري د دوه چنده دقت سره (double)
- هر data type ځانګړي خصوصیات او ظرفیت لري چې په لاندې جدول کې تشریح شوي دي.
- جدول 5.3 د ډیټا ډولونو تشریح

د ډیټا ډول (Data Type)	تشریح	اندازه په بایت	ساحه تعریف د
Int	یوازې بشپړ اعداد په ځان کې ذخیره کوي	2	32768 الی -32767
Char	یوازې یو حروف په ځان کې ذخیره کوي	1	127 الی -128
Float	اعشاري اعداد د ساده دقت سره چې تر رقمو پورې د اعشاري وروسته بڼې په 7 ځان کې ذخیره کوي	4	3.4E+38 الی 3.4E-38
Double	اعشاري اعداد د دوه چنده دقت سره تر 15 رقمو پورې د اعشاري وروسته بڼې په ځان کې ذخیره کوي	8	1.7E+308 الی 1.7E-308

د بشپړو اعدادو ډولونه (Integer Data Types)

دا د ډیټا ډول (int) یوازې بشپړ اعداد لري او اعشاري اعداد نه ساتي.

د integer مختلف ډولونه په لاندې ډول دي:

a . بی نښې بشپړ عدد (unsigned int)

هغه متغیر چې د (unsigned int) په ډول تعریف شي، په حقیقت کې خپل ټول بیتونه د مثبتو بشپړو اعدادو د ذخیره کولو لپاره کاروي او هېڅ بیت د نښې (مثبت یا منفي) د معلومولو لپاره نه ځانگړی کوي.

b . کوچنی نښه لرونکی بشپړ عدد (short int)

دا د ډیټا ډول د کوچنیو بشپړو اعدادو د ذخیره کولو لپاره کارول کېږي.

c . کوچنی بی نښې بشپړ عدد (unsigned short int)

کله چې متغیر د (int short unsigned) په ډول تعریف شي، معنا یې دا ده چې یوازې مثبت کوچني بشپړ اعداد په ځان کې ساتلی شي.

d . لوی بشپړ عدد (long int)

دا د ډیټا ډول د لویو بشپړو اعدادو لپاره کارول کېږي.

e . لوی بی نښې بشپړ عدد (unsigned long int)

په دې حالت کې د نښې بیت له منځه ځي او حافظه دوه چنده کېږي، او کولی شي لوی مثبت بشپړ اعداد په ځان کې ذخیره کړي.

لاندې جدول د ډیټا ډولونه (data types)، د اندازې ظرفیت (bytes in size) او د بشپړو اعدادو د تعریف ساحه (range) ښيي:

جدول 6.3 د ډیټا ډولونو تشریح

د ډیټا ډول (Data Type)	اندازه په بایت (Size in bytes)	ساحه تعریف د (Range)
کوچنی بی نښې بشپړ عدد unsigned short	2	0 تر 65535
کوچنی نښه لرونکی بشپړ عدد signed short	2	- 32767 تر 32768 +
بشپړ عدد unsigned int	4	0 تر 4294967295
بشپړ عدد signed int	4	- 2147483647 تر 2147483648 +
لوی بشپړ عدد (long)	8	0 الی 40273322.9 81 +E
(unsigned char) بی نښې حرفي	1	0 تر 255

43

د اعشاري ساده دقت ډیټا ډول (Float Point Data Types)

موږ کولی شو د اعشاري ساده دقت ډیټا ډول د float کلیدي دستور په کارولو سره تعریف کړو .
float څلور بایت حافظه ځانگړې کوي او تر شپږو اعشاري ځایونو پورې په عملیاتو کې دقیق وي.

د اعشاري دوه چنده دقت ډیټا ډول (Double Precision Data Types)

دا ډیټا ډول کولی شي لوی اعداد په ډېر لوړ دقت سره محاسبه کړي او نتیجه وړاندې کړي `double`.
اته بایت حافظه ځانگړې کوي او تر 14 رقمو پورې د اعشاریه وروسته په لوړ دقت سره محاسبه ترسره کوي. د دې ډیټا ډول د تعریف لپاره د `double` کلیدي دستور کارول کېږي.

د حرفي ډیټا ډول (Character Data Type)

دا ډیټا ډول کولی شي یو حرف یا د ASCII یو کرکټر په ځان کې نڅیره کړي. د دې ډیټا ډول ظرفیت یو بایت دی او د `char` کلیدي دستور په وسیله تعریف کېږي. که د نښې بیت په نظر کې ونه نیول شي، دا ډیټا ډول کولی شي د 0 څخه تر 255 پورې عدد په ځان کې وساتي.

۱.۱۴ د متغیرونو معرفي کول (Declaring Variables)

د متغیرونو معرفي کول د ډیټا ډول او د متغیر نومونه لري چې په اخر کې یې سیمي کولن (;) لیکل کېږي. دا اعلامیه (declaration) په حقیقت کې مفسر (compiler) ته د متغیر د نوم او ډول په اړه معلومات ورکوي.

د متغیر د معرفي کولو جوړښت په لاندې ډول دی:

```
;data – type a1, a2, a3 , ..... an
```

دلته `a1`، `a2`، `a3` او `an` د متغیرونو نومونه دي او د `data-type` په برخه کې له مخکې څخه معرفي شوی یو ډول لکه (`float`، `int`) او نور لیکل کېږي. که له یوه څخه زیات متغیرونه تعریف شي، نو `a1`، `a2`، `a3` د کامې په وسیله له یو بل څخه جلا کېږي.

بېلگه 15.3

```
int x, y, z ;
float avg, sum ;
char ans ;
double amount ;
```

دلته x ، y او z د `int` ډول څخه، `avg` او `sum` د `float` ډول څخه، `ans` د `char` ډول څخه او `amount` د `double` ډول څخه معرفي شوي دي. دغه متغیرونه په لاندې ډول هم معرفي کولی شو:

```
int x;
int y;
int z;
float avg;
float sum;
char ans;
```

د متغیرونو ډولونه په لاندې ډول هم معرفي کولی شو:

```
short int count ;
long int fact ;
```

ځکه چې `short int` او `short` یو شان مفهوم لري او `long int` او `long` هم یو شان مفهوم لري، نو پورته جملې په لاندې ډول هم لیکل کېدای شي:

short count ;

long fact;

۱.۱۴.۱ متغیرونو ته د قیمتونو ورکول (Assigning Values to Variables)

تاسو کولی شئ په درې طریقو سره قیمتونه په متغیرونو کې ذخیره کړئ:

1. د اعلان په برخه کې (Declaration part)

2. د پروگرام د اجرا په برخه کې (Executable part) د = نښې په کارولو سره

3. د Keyboard په وسیله

= Assignment Statement

کله چې غواړو یو قیمت په متغیر کې ذخیره کړو، نو د = نښه کاروو.

د دې عمومي شکل په لاندې ډول دی:

Variable_name = Constants / Variable / Expression;

بیانیه لاندې په نظر کې ونیسئ:

Total = 0;

دا بیانیه ښيي چې قیمت 0 چې د = ښي لوري کې قرار لري، د = چپ لوري متغیر (Total) کې

ذخیره کېږي. د = په ښي لوري کې کولی شو ثابت قیمت، متغیر او یا داسې عبارت ولیکو چې دواړه

(ثابت او متغیر) ولري.

د بېلګې په توګه:

Sum = marks 1 + marks 2;

په دې فورمول کې د = بني لوری ارزول کېږي او بیا د marks1 او marks2 مجموع په Sum متغیر کې ذخیره کېږي.

$$\text{Count} = \text{Count} + 1$$

په دې بیانیه کې د Count پخواني قیمت ته 1 اضافه کېږي او نوی نتیجه بیا په هماغه متغیر Count کې ذخیره کېږي. که د Count لومړنی قیمت 10 وي، نو نوی قیمت یې 11 کېږي.

مثال 16.3 د متغیرونو ته قیمت ورکول د اعلان په برخه کې (part

Declaration):

// Assigning value to variables in the declaration part

•
•
•

int x = 1 , y = 2, z = 3 ;

float avg = 0.0 , pi ;

char opt = 'y' ;

Examples of assigning values to variables in the executable part are :

د اجرایی برخې (executable part) کې متغیرونو ته قیمت ورکولو مثالونه:

pi = 3.14159 ;

total = 0 ;

opt = 'N' ;

C++ ژبه کاروونکي ته اجازه ورکوي چې بېلابېل operators په یوه بیانیه یا فورمول کې وکاروي. ځینې مجاز عبارتونه په لاندې ډول دي:

```
;A = B = C = 0
```

```
; X1 = X2 = Large
```

نوت: د = نښې په چپ لوري کې باید تل د یو متغیر نوم موجود وي.

مثال 17.3 لاندې پروګرام د دوو بشپړو اعدادو (int) مجموع محاسبه کوي:

```
// program to find sum of two integer numbers

#include <iostream.h>

main ( ) {

// Declaration and assignment

int N1 =200, N2 = 300, Sum;

Sum = N1 + N2;

cout << "\n " << " Total = " << Sum;

return 0;
```

Output
Total = 500

مثال 18.3 لاندې پروګرام د دایرې محیط محاسبه کوي:

```
// program to find circumference of a cricle

#include <iostream.h>

main ( )

{

// Declaration and assignment

float pi = 3.14150 , radius = 10 , circum ;

circum = 2 * pi * radius ;

cout << "\n " << " Circumference = " << circum ;

return 0 ; }
```

Output

Circumference = 62 . 831802

مثال 19.3 لاندې پروگرام د څلورو مضامينو د نمرې مجموعه او اوسط محاسبه کوي:

// Program to find total and average of marks obtained in 4
s subjects.

```
#include <iostream.h>
```

```
main ( ) {
```

```
int m1, m2, m3, m4 ;
```

```
float total , avg ;
```

```
// assignment in executable part
```

```
m1 = 50 , m2 = 70 , m3 = 75 , m4 = 67 ;
```

```
total = m1 + m2 + m3 + m4 ;
```

```
avg = total / 4 ;
```

```
cout << "\n " << " The average marks = " << avg ;
```

```
return 0 ;
```

```
}
```

Output

The average marks = 65 . 500000

مثال 20.3 لاندې پروگرام د دایرې مساحت محاسبه کوي:

```
// program to compute area of a circle
#include <iostream.h>
main ( )
{
// Declarations
float pi , r , area ;
// Assignment
pi = 3.14159 ;
r = 5 ;
// Calculation and printing
area = pi * r * r ;
cout << "\n " << " Area of circle = " << area ;
return 0 ;
}
```

Output

Area of circle = 78 . 539749

طریقه بله چې ارزښتونه په متغیرونو کې نڅیره کېږي هغه د `cin` دستور په وسیله هم ممکنه ده `cin`.
د `C++` د داخلي (input) دستور دی چې کاروونکي ته اجازه ورکوي قیمتونه مستقیم د `keyboard` څخه متغیرونو ته داخل کړي. په مقابل کې، `cout` د `C++` د خارجي (output) دستور دی چې نتیجه په سکرین ښکاره کوي.

مثال 21.3 لاندې پروگرام د دوو بشپړو اعدادو (int) مجموعه محاسبه کوي چې قیمتونه یې د keyboard له لارې اخیستل کېږي:

```
// program to find sum of two integer numbers
// inserted via keyboard
#include <iostream.h>
main ( )
{
// Declaration of variables
int N1, N2, Sum;
cout << "Enter 2 Integer numbers to Sum : ";
cin >> N1;
cin >> N2;
Sum = N1 + N2;
cout << "\n " << " The Sum is = " << Sum;
return 0; }
```

Output

```
Enter 2 Integer numbers to Sum : 10 20
The Sum is = 30
```

مثال 22.3 لاندې پروگرام درې عددونه له keyboard څخه اخلي او د هغوی جمع، تفریق، ضرب او تقسیم محاسبه کوي:

```
/* program to find sum, Minus, Product and Division of three float numbers inserted from keyboard */
# include <iostream.h>
```

```
main) (  
{  
  // Declaration  
  float N1, N2, N3, Sum, Min, Prod, Div;  
  cout << "Enter 3 Integer numbers to Sum, Minus, Product and Divide : ";  
  cin >> N1 >> N2 >> N3;  
  Sum = N1 + N2 + N3;  
  Min = N1 - N2 - N3;  
  Prod = N1 * N2 * N3;  
  Div = N1 / N2 / N3;  
  cout << "\n " << Sum;  
  cout << "\n " << Min;  
  cout << "\n " << Prod;  
  cout << "\n " << Div;  
  return 0; }
```

Output

```
Enter 3 Integer numbers to Sum, Minus, Product and Divide 20 10 5  
35  
5  
1000  
0.4
```

مثال 23.3 لاندې پروگرام ساده گټه (simple interest) محاسبه کوي:

```
// program to calculate simple interest
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int year ;
    float prin, rate, si ;
    cout << " Enter principle , rate and period : " ;
    cin >> prin >> rate >> year ;
```

```
    si = prin * rate * year / 100 ;
    cout << "\n " << " Simple interest = " << si ;
return 0 ;    }
```

Output

Enter principle, rate and periods : 1000 5 2 Simple
interest = 100.000000

مثال 24.3 لاندې پروگرام د دوو کرکټرونو (characters) داخلول بڼې:

```
Program to find radius of a circle given the circumference
#include <iostream.h>
main) (
{
    char x , y;
    cout << "\n " << " Enter two characters separately : \t;"
    cin >> x >> y;
    cout << "\n" << "You entered " << x << " and " << y << "
    characters ;"
    return 0;
}
```

Output

Enter two characters separately : a b
You entered a and b characters

څلورم فصل

دا فصل د عملگرونو (Operators) ، د عملگرونو ډولونو، عبارتو (Expressions) او د عبارتو ډولونو په اړه دی. هر یو له دې مفاهیمو څخه په تفصیل سره بحث شوی دی.

د $C++$ ژبه د ساده حسابي عملیاتو لپاره څو عملگرونه لري لکه: جمع، تفریق، ضرب، تقسیم، باقي مانده او نور منطقي عملیات.

عمل گر (Operator) هغه سمبول دی چې د ځانگړو حسابي یا منطقي عملیاتو د اجرا لپاره کارول کېږي. هغه ډاټا چې پرې عملیات ترسره کېږي د (Operands) په نوم یادېږي.

عبارت (Expression) د عملگرونو او (Operands) ترکیب دی چې په پایله کې یو قیمت تولیدوي. (2007, Soulié)

لاندې مثال وگورئ:

$$12 * 5$$

په دې کې $*$ د ضرب عملگر دی او 5,12 او Operands دي.

په عمومي ډول عملگرونه په څلورو ډلو وېشل کېږي:

- i. یوگوني عملگر (Unary Operator)
- ii. دوه گوني عملگر (Binary Operator)
- iii. درې گوني عملگر (Ternary Operator)
- iv. ځانگړي عملگر (Special Operator)

۱.۱۵ د یوگوني عملگرونه (Unary Operators)

یوگونی عملگر هغه عملگر دی چې یوازې په یو operand باندې اجرا کېږي. دا عملگر تل د operand مخکې راځي. د C++ په ژبه کې د یوگوني عملگرونو مختلف ډولونه شتون لري (1997, Stroustrup):

i. مثبت یوگونی (+) - (Unary plus)

ii. منفي یوگونی (-) - (Unary minus)

iii. زیاتوالی (++) - (Increment)

iv. کمښت (--) - (Decrement)

v. منطقي نفي (!) - (Logical NOT)

vi. بیتي مکمل (~) - (Bitwise complement)

vii. آدرس (&) - (Address)

منفي یوگونی (-) د تفریق لپاره نه بلکې د عدد نښه بدلوي. دا موجود قیمت په 1- ضرب کوي. همدارنګه مثبت یوگونی (+) موجود قیمت ته بدلون نه ورکوي، یوازې یې مثبت حالت ښيي.

مثال 1.4 د a قیمت یو زیاتوي:

```
/* Program to print a message */
#include <iostream.h>

main ( )
{
    int a = 10;
    a++;
    cout <<"The Value of a is: "<< a << endl;
    return 0;
}
```


د بشپړ عدد تقسیم (Integer Division) هغه حالت دی چې یو بشپړ عدد په بل بشپړ عدد تقسیم شي او اعشاري برخه له منځه ځي.

عملگر % د باقیمانده (remainder) ترلاسه کولو لپاره کارول کېږي.

مثال: که $a = 10$ او $b = 3$ وي:

$$10 \% 3 = 1$$

$$10 / 3 = 3$$

یادونه: د % عملگر یوازې په بشپړو عددونو (integers) باندې کار کوي.

مثال 2.4 متغیرونه a او b د بشپړو اعدادو (int) ډول څخه په نظر کې ونیسئ:

a = 16 , b = 3.

عبارتونه	نتایج
+16	16
-5	-5
a + b	19
a - b	13
a * b	48
a / b	5 (کېږي حذف برخه اعشاري)
a % b	1 (باقیمانده)

متحولونه C1 او C2 د حروفي (char) ډول دي او د P او T حروف لري:

C1 = 'A' and C2 = 'a'

C1 = 65, and C2 =

97.

عبارتونه	نتایج
C1 + C2	162
C1 + C2 + 5	167
'C1' + '1'	114

یادونه: '1' قیمت 49 دی.

'1' + C1 بشپړ عددونو د تقسیم (division) کې که دواړه عددونه منفي وي یا یو منفي وي، نتیجه د کمپیوټر د سیستم پورې اړه لري.

مثال:

$$5 / 6 = 0$$

$$-5 / -6 = 0$$

5 / -6 = 0 (یا) -1 په Turbo C++ کې 0 ښيي)

په باقی‌مانده (modulus %) کې د نتیجې ښه د لومړي عدد له ښې سره تړاو لري:

$$-20 \% 6 = -2$$

$$-20 \% -6 = -2$$

$$20 \% -6 = 2$$

که کله دواړه عددونه اعشاري وي، نو داسې عملیات ته Arithmetic Real ویل کېږي. په دې ډول عملیاتو کې عددونه کېدای شي اعشاري یا توان‌دار وي او نتیجه هم د اعشاري په شکل څرګندېږي.

۱.۱۶.۱ عملیات مختلط حسابي (Mixed-Mode Arithmetic Operations)

مختلط حسابي عملیاتو کې یو عدد د (int) بشپړ عدد وي او بل عدد د (real) اعشاري ډول وي.

کله چې له دې دواړو څخه یو عدد اعشاري وي، نو نتیجه هم اعشاري کیږي. (2002, Prinz)

مثال:

$$15/2.5=7.5 \text{ او } 15/2 = 7$$

۱۶.۲ اد حسابي عملگرونو د اولويت ترتيب (Precedence of Arathematic Operators)

هر عبارت د اولويت د قواعدو مطابق ارزول کېږي.

مثال:

$$4 * 5 / 2$$

دا عبارت له چپ څخه ښي خوا ته اجرا کېږي. لومړی $4 * 5$ کېږي او نتيجه (20) بيا په 2 تقسيم کېږي.

جدول 2.4 د عملگرونو د اولويت تشریح

جهت فعالیت	عملگر	حق اولويت
چپ څخه ښي ته	()	1
ښي څخه چپ ته	Unary	2
چپ څخه ښي ته	%, /, *	3
چپ څخه ښي ته	-, +	4

- هغه عبارت چې په قوسونو () کې وي لومړی اجرا کېږي.
- که څو قوسونه وي، نو هغه چې په منځ کې وي لومړی اجرا کېږي او بيا له داخل څخه بهر ته یو په بل پسې اجرا کېږي.

• که په یوه عملیات کې دوه یا زیات داسې عملگرونه موجود وي چې د اولويت حق یې یو شان وي، نو عملیات له چپ څخه ښي لور ته اجرا کېږي. یعنې هغه عملگر چې مساوي نښې ته نږدې وي لومړی اجرا کېږي.

• قوسونه () کولای شي د عملگرونو اولويت بدل کړي.

مثال 3.4 لاندې معادله په نظر کې ونیسی:

$$X1 = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

اگر $a = 1$ ، $b = 4$ و $c = 4$

نو په ++C کې یې معادل عبارت داسې دی:

$$\begin{aligned} x &= (-b + \text{sqrt}(b * b - 4 * a * c)) / (2 * a) \\ &= ((-4) + \text{sqrt}(4 * 4 - 4 * 1 * 4)) / (2 * 1) \\ &= (-4 + \text{sqrt}(4 * 4 - 4 * 1 * 4)) / (2 * 1) // \text{Evaluation inner most prantheses} \\ &= (-4 + \text{sqrt}(16 - 4 * 4)) / (2 * 1) \\ &= (-4 + \text{sqrt}(16 - 16)) / (2 + 1) \\ &= (-4 + \text{sqrt}(0)) / (2 * 1) \\ &= (-4 + 0) / (2 * 1) \\ &= -4 / 2 \\ x1 &= -2 \end{aligned}$$

مثال 4.4 لاندې عبارت په نظر کې ونیسی:

$$(-5 * 2 / (6 + 4 - 2) + (2 / 3 + 5))$$

د هغه د ارزونې ترتیت په لاندې ډول ده

$$\begin{aligned} &= (-5 * 2 / (6 + 4 - 2) + (2 / 3 + 5)) \\ &= (-5 * 2 / (10 - 2) + (2 / 3 + 5)) \\ &= (-5 * 2 / 8 + (2 / 3 + 5)) \\ &= (-5 * 2 / 8 + (0 + 5)) \\ &= (-5 * 2 / 8 + 5) \\ &= (-10 / 8 + 5) \\ &= -1 + 5 \end{aligned}$$

= 4

هغه پروگرام چي لاندي عبارت محاسبه کوي.

```
// Program to Evaluate a given Expression
#include <iostream.h>

main (
{
    int result ;
    cout << " \n " << "The given expression is : (-5 *2/(6+4-2) + ( 2/3 + 5)) " ;
    result = (-5 * 2 / ( 6 + 4 -2 ) + ( 2/3+5));
    cout << "\n" << "Result of evaluation is : " << result ;
    return 0;
}
```

Output

The given expression is : (-5 *2/(6+4-2) + (2/3 + 5))

Result of Evaluation : 4

که که که له یوه څخه زیات قوسونه یو ځای موجود وي، نو د هغوی ارزونه له چپ څخه بڼي لور ته ترسره کېږي. یعنې لومړی چپ اړخ قوسونه اجرا کېږي او بیا هغه قوسونه چې بڼي اړخ ته وي ورو ورو اجرا کېږي. قوسونه هغه وخت کارول کېږي چې د عملګرونو په اولویت کې شک یا ابهام موجود وي. همدارنګه د قوسونو کارول پروګرام لا روښانه او د لوستلو لپاره اسانه کوي.

مثال 5.4 لاندي عبارت په نظر کې ونیسئ:

++x - y ++	where x = 6 , y = 2
++x - 2	unary operators (from right to left)
7 - 2	unary operators
	First x = 6 , x = 7 (pre-increment)
5	Substraction

۱.۱۷ د ارتباطي عملګروڼه (Relational Operators)

دا عملګروڼه په شرطی عملیاتو کې کارول کېږي، چېرې چې نتیجه True یا False وي. دا عملګروڼه هر عبارت په منطقي ډول ارزوي.

که نتیجه ناسمې وي، نو هغه ته 0 بنودل کېږي، او که نتیجه سمه وي نو هغه ته د یو غیر صفر عدد په شکل بنودل کېږي.

مثال:

$$50 < 200$$

$$X > Y$$

دې ډول عبارتونو ته relational expressions ویل کېږي او د هغوی نتیجه یا True وي او یا False. که $X = 10$ او $Y = 5$ وي، نو:

$$Y > X \rightarrow \text{False}$$

$$X > Y \rightarrow \text{True}$$

په عمومي ډول د ارتباطي عملګروڼو شپږ ډولونه شتون لري:

معنی	عمل گر
له څخه لوی	<
له څخه کوچنی	>
لوی یا مساوي	= <
کوچنی یا مساوي	= >
مساوي	= =
نا مساوي	= !

د وروستيو دوو عملگرونو ته equality operators هم ويل كېږي.

مثال 6.4 لاندې متغیرونه په نظر کې ونیسئ:

مثال ۶.۴		
i = 1, j = 2, k = 7		لاندې تام متحولونه په نظر کې ونیسئ
صحيح ارزښت	منطقي ارزښت	عبارتونه
۱	سم	i. $10.5 <= 12$
۰	ناسم	ii. $i == 20$
۰	ناسم	iii. $5 > 20$
۰	ناسم	iv. $(I + j) > k$
۱	سم	v. $(j + k + 1) > (i + 5)$
۰	ناسم	vi. $k != 7$
په دوهم او دریم مثال کې لومړی د قوسونو دننه حسابي عملیات اجرا کېږي او وروسته نتیجه له k سره مقایسه کېږي.		

عملگروڻه حسابي (Arithmetic Operators) د ارتباطي عملگروڻو (Relational Operators) په پرتله لوړ اولويت لري. ارتباطي عملگروڻه د دوه قيمتونو د مقاييسي لپاره په تصميم نيونکو بيانو کې کارول کېږي.

مثال 7.4 لاندې پروگرام د ارتباطي عملگروڻو (Relational Operators) کارول ښيي:

```
// Program to show usage of relational operators
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int i = 1, j = 2, k = 7;
    cout << "Value of " << 10 << " <=" << 12;
    cout << "Value of i" << " == " << 2;
    cout << "Value of " << 4 << " < " << 5;
    cout << "Value of " << i + j << " != " << k;
    cout << "Value of " << j + k + 1 << " > " << i + 5;
    cout << "Value of " << k << " == " << 7;
    return 0;
}
```

Output

```
Value of 10 <= 12
Value of i == 2
Value of 4 < 5
Value of 3 != 7
Value of 10 > 6
Value of 10 == 7
```

۱.۱۷.۱ عملگروڻه منطقي (Logical Operators)

دا عملگروڻه د دوو يا زياتو منطقي عباراتو د يو ځای کولو لپاره کارول کېږي. په ++C کې

درې منطقي عملگروڻه شته: AND، OR او NOT.

٣,٤ جدول عملگرونه منطقي(Logical Operators)

عملگر	معنی
!	Not منطقي
&&	AND منطقي
	OR منطقي

• د AND منطقي نتیجه هغه وخت True وي کله چې دواړه قیمتونه True وي، خو که له دې دوو څخه یو هم False وي نو نتیجه False کېږي.

• د OR منطقي نتیجه هغه وخت False وي کله چې دواړه قیمتونه False وي، خو که له دې دوو څخه یو هم True وي نو نتیجه True کېږي.

• په ++C کې د ! عملگر د NOT لپاره کارېږي چې د منطقي عبارت نتیجه برعکس بڼیې.

جدول 4.4 د حقیقت جدول (Truth Table) د منطقي عملگرونو لپاره

مثال 8.4 که $x = 5.1$ ، $i = 8$ ، او $c = 'a'$ وي، او i د <code>int</code> ډول، x اعشاري او c د <code>char</code> ډول وي، نو د منطقي عملگرونو استعمال په لاندې ډول دی:		
عبارت (Expression)	منطقي قیمت (Logical Value)	عددي قیمت (Integer Value)
<code>(i > 6) && (c == 'a')</code>	True	١ (خلاف صفر)
<code>i <= 6 (c == 'b')</code>	False	٠
<code>i >= 6 && (c == '97')</code>	True	١
<code>(x < 10) (I > 10)</code>	True	١
<code>! (i <= 4)</code>	True	١
<code>(c != 'p')</code>		

جدول 5.4 د منطقي عملگرونو د حقيقت جدول (Truth Table) تشریح

نتیجه شرط اول a	نتیجه b a	نتیجه b && a	شرط 2 B	شرط 1 A
(False) ناسم	(True) سم	(True) سم	(True) سم	(True) سم
(False) ناسم	(True) سم	(False) ناسم	(False) ناسم	(True) سم
(True) سم	(True) سم	(False) ناسم	(True) سم	(False) ناسم
(True) سم	(False) ناسم	(False) ناسم	(False) ناسم	(False) ناسم

۱.۱۷.۲ عملگر (= Assignment Operators)

دا عملگر (=) هغه وخت کارول کېږي کله چې یو متغیر، ثابت یا عبارت ته قیمت ورکړل شي. د دې عمومي جوړښت په لاندې ډول دی:

```
variable = variable / constant / expression;
```

مثالونه:

$X = 10$;

په دې عبارت کې د X قیمت 10 دی.

$Sum = B + X$; په دې عبارت کې د X قیمت چې 10 دی B (ته ورکول کېږي).

په دې عبارت کې د B او X مجموعه (20) په Sum کې ذخیره کېږي.

مثال 9.4 لاندې پروګرام د 4 عددونو مجموعه محاسبه کوي او په سکرین یې ښيي:

```
// Program to print sum of 4 numbers
#include <iostream.h>

main ( )
{
    int a, b, c, d, sum ;
    cout << "\n " << " Enter 4 numbers : " ;
    cin >> a >> b >> c >> d;
    sum = a + b + c + d ;    // assignment statement
```

```
    cout << "\n" << sum ;
    return 0 ;
}
```

Output

```
Enter 4 numbers : 10  15  22  40
Sum = 87
```

Variable operator = expression

مثال:

$N = N + 5 ;$

دا عبارت په لنډ ډول داسې لیکل کېږي:

$N += 5 ;$

دلته $= +$ د ترکیبي (Compound) عملگر په نوم یادېږي چې د $(N = N + 5)$ لنډ شکل دی. دا معنا لري چې 5 د N موجود قیمت سره جمع کېږي او نتیجه بیا په N کې ذخیره کېږي. د $= +$ معنا دا ده چې ښي طرف قیمت د چپ طرف متغیر سره جمع کوي او نتیجه بیا په هماغه متغیر کې ساتي. ځینې نور ترکیبي عملګرونه:

جدول 6.4 د لنډیز عملګرونه

معنا	عملگر	= به شکل ترکیبی	= به شکل عادی
$= +$	$= +$	$n += 1$	$n = n + 1$
$= -$	$= -$	$n -= 50$	$n = n - 50$
$= *$	$= *$	$n *= 10$	$n = n * 10$
$= /$	$= /$	$n /= 6$	$n = n / 6$
$= \%$	$= \%$	$n \% = 5$	$n = n \% 5$

د مختصر عملګرونو ګټې: (Advantages of Shortened Assignment Operators)

1. متغیر بیا په ښي طرف نه لیکل کېږي.
2. عبارت لنډ او د لوستلو لپاره اسانه کېږي.
3. د اجرا موثریت (efficiency) زیاتوي.

عملګرونو تر منځ توپیر

1. $= =$ د مقایسې (Relational / Equality Operator) عملگر دی او د مساوي والي د چک کولو لپاره کارول کېږي. دا د دوو قیمتونو مقایسه کوي. مثال: $\text{If } (x == 10)$:

په داسې حال کې چې = د توظیف (Assignment Operator) عملگر دی او یو قیمت متغیر ته ورکوي.

مثال:

$Y = 20 ;$

2. $==$ د متغیر قیمت نه بدلوي، یوازې یې له بل قیمت سره مقایسه کوي. خو $=$ د چپ طرف متغیر قیمت بدلوي او د ښي طرف قیمت په کې ذخیره کوي.

خو عملگر = (Multiple Assignment)

$C++$ موږ ته اجازه راکوي چې $=$ په یوه بیانیه کې وکاروو، لکه:

Variable = Variable1 = Variable2 = ... = Expression;

$10 = Z = Y = X$

دا په اصل کې داسې معنا لري:

$10 = (Z = (Y = X))$

یعنې لومړی X ته قیمت ورکول کېږي، بیا Y ته، او په پای کې Z ته. په پای کې X ، Y او Z قیمتونه ټول 10 کېږي.

مثال 10.4 لاندې پروګرام د دوو عددونو ترمنځ لوی عدد پیدا کوي:

```
// Program to find Largest of 2 numbers
#include <iostream.h>

main ( )
{
    int n, m, big ;
    cout << "\n" << "Enter two integer numbers : " ;
    cin >> n >> m ;
```

```
big = ( n > m ) ? n : m ;
cout << "\n" << "The Largest of " << n << " and " << m << " is : " << big ;
}
```

Output

Enter two integer number : 10 56
The Largest of 10 and 56 is : 56

مثال 11.4 لاندې پروگرام چک کوي چې عدد زوج (even) دی که طاق:

```
// Program to find whether a number is even or odd
#include <iostream.h>
main( )
{
    int x ;

    cout << "\n" << "Enter a number; " :
    cin >> x;
    ( x % 2 == 0 ) ? cout << x << " is even " : cout << x << " is odd ;"
}
```

Output

Enter a number : 17
17 is odd
Enter a number : 20
20 is even

مثال 12.4 لاندې پروگرام د څلورو مضامینو ترمنځ تر ټولو لوړه نمره (highest marks) پیدا کوي:

```
//Program to find the highest marks of a student in 4 Exams
#include <iostream.h>
main( )
{
    int m1, m2, m3, m4, highest;
```

```

cout << "\n " << "Enter the marks in 4 papers : " << "\n ";
cin >> m1 >> m2 >> m3 >> m4;
highest = m1 > m2 ? m1 : m2;
highest = highest > m3 ? highest : m3;
highest = highest > m4 ? highest : m4 ;
cout << "\n " << "Highest marks in 4 papers = " << highest;
}

```

Output

```

Enter the marks in 4 papers :
56 74 66 60
Highest marks in 4 papers = 74

```

عملگرهونه بیتي (Bitwise Operators)

دا عملگرهونه په مستقیم ډول د عددونو په بیتونو (bits) باندې کار کوي. په C++ کې د بیتي عملگرهونه په لاندې ډول دي:

i. بیتي (&) AND

ii. بیتي (|) OR

iii. بیتي (^) XOR

iv. بیتي (~) NOT

v. چپ ته بدلون (<<) Left Shift

vi. ښي ته بدلون (>>) Right Shift

بیتي عملگر (&) AND

دا عملگر د منطقي AND په څېر کار کوي، خو په بیتونو باندې. که دواړه بیتونه 1 وي، نتیجه 1 وي، په بل صورت 0 وي.

بیتی عملگر OR (|)

دا عملگر د منطقي OR په څېر کار کوي. که لږ تر لږه یو بیت 1 وي، نتیجه 1 کېږي، او که دواړه 0 وي نو نتیجه 0 وي.

عملگر بیتی NOT (~)

دا عملگر د بیتونو ارزښتونه برعکس کوي، یعنې 1 ته 0 او 0 ته 1 بدلوي.

عملگر بیتی XOR (^)

په دې عملگر کې که د دواړو اړخونو بیتونه یو شان وي (0 او 0 یا 1 او 1) نو نتیجه 0 وي، او که مختلف وي نو نتیجه 1 وي.

عملگر بیتی چپ لور ته بدلون Shift Left (<<)

دا عملگر د Operand چپ لوري بیتونه د بني لوري Operand له مخې ټاکل شوي شمېر (n) په اندازه چپ لور ته انتقالوي.

$$00001010 = 10$$

$$00101000 = 2 << 10$$

عملگر بیتی بني لور ته بدلون Shift Right (>>)

دا عملگر د Left Shift په څېر دی، خو بیتونه بني لور ته انتقالوي.

$$0110100 = 100$$

$$00000110 = 100 >> 3$$

جدول د حقیقت (Truth Table) د XOR, NOT, OR, AND عملګرونو لپاره

X	Y	X~	Y~	AND	OR	XOR
۱	۱	۰	۰	۱	۱	۰
۱	۰	۰	۱	۰	۱	۱
۰	۱	۱	۰	۰	۱	۱
۰	۰	۱	۱	۰	۰	۰

جدول 7.4 د بیتی عملګرو نو د حقیقت جدول

مثال 13.4 د بیتی عملګرو نو استعمال په ++ C کې:

```
#include <iostream.h>

main ( )
{
    int And, Or, Not_a, Not_b, Xor;
    int a = 8 , b=5;
    And = a & b;
    Or = a | b;
    Not_a = ~a;
    Not_b = ~b;
    Xor = a ^ b;
    cout <<"The Value of a&b is: "<< And << endl;
    cout <<"The Value of a|b is: "<< Or << endl;
    cout <<"The Value of a NOT is: "<< Not_a << endl;
    cout <<"The Value of b NOT is: "<< Not_b << endl;
    cout <<"The Value of a^b is: "<< Xor << endl; return 0;
}
```

Output

```
The Value of a&b is: 0
The Value of a|b is: 13
The Value of a NOT is: -9
The Value of b NOT is: -6
The Value of a^b is: 13
```

عملګرونه درې تایی (Ternary Operators)

دا عملګرونه په درېو عناصرو باندې کار کوي. د (?:) عملګر د شرطی عملګر په نوم هم یادېږي. دا موضوع په پنځم فصل کې تفصیل سره تشرېح شوې ده.

عملگرونه خاص (Special Operators)

دا ډول عملگرونه کې کامه (,) او sizeof شامل دي.

عملگر (sizeof)

i. دا عملگر د ورکړل شوي قیمت يا متغیر اندازه په بایت (byte) کې ښيي.

ii. د دې عمومي جوړښت داسې دی:

sizeof(n)

دلته n کېدای شي متغیر، ثابت یا د معلوماتو ډول (data type) وي.

iii. دا یو یکتایي (Unary) عملگر دی او له ښي لوري څخه چپ لوري ته ارزول کېږي.

iv. دا عملگر د array او structure د اندازې معلومولو لپاره هم کارول کېږي. همدارنګه د

dynamic memory سره په کار کې هم استعمالېږي.

مثال 14.4 لاندې پروګرام د sizeof عملگر استعمال ښيي:

```
// Program to show usage of sizeof operator
#define STRING "Usage of sizeof Operator"
#include <iostream.h>
main ( )
{
    char a = 'p';
    cout << "\n" << "The size of char is      : " << sizeof (char) ;
    cout << "\n" << "Therefore the size of char a is : " << sizeof (a) ;
    cout << "\n" << "However the size of 'p' is   : " << sizeof ( 'p');
    cout << "\n\n" << "STRING  Usage of sizeof Operator\n";
    cout << "\n" << "The number of bytes in STRING IS : " << sizeof (STRING)
;
    cout << "\n" << "The size of short is      : " << sizeof (short);
    cout << "\n" << "The size of int is       : " << sizeof (int) ;
}
```

cout << "\n " << "The size of long is	:" << sizeof (long) ;
cout << "\n " << "The size of float is	:" << sizeof (float) ;
cout << "\n " << "The size of double is	:" << sizeof (double) ;
}	
Output	
The size of char is	: 1
Therefore the size of char a is	: 1
However the size of ' p ' is	: 1
STRING " Usage of size Operator "	
The number of bytes in STRING IS	: 25
The size of short is	: 2
The size of int is	: 4
The size of long is	: 4
The size of float is	: 4
The size of double is	: 8

۱.۱۸ عبارتونه (Expressions)

عبارتونه هغه جوړښتونه دي چې له عملگرونو (operators) ، ثابتو (constants) او متغیرونو (variables) څخه جوړېږي. دا ممکن د فنکشنونو (functions) غږونه هم ولري چې قیمتونه بیرته راگرځوي.

په عمومي ډول په C++ کې څلور ډوله عبارتونه شته:

- ثابت عبارت (Constant Expression)
 - حسابي عبارت (Arithmetic Expression)
 - ارتباطي عبارت (Relational Expression)
 - منطقي عبارت (Logical Expression)
- هغه عبارت چې د څو نورو عبارتونو له ترکیب څخه جوړ شي، د مرکب عبارت (Compound Expression) په نوم یادېږي.

عبارت ثابت **(Constant Expression)** : هغه عبارت دی چې په جوړښت کې یوازې ثابت (constant) قیمتونه ولري.

عبارت حسابي **(Arithmetic Expression)** : هغه عبارت دی چې په ترکیب کې متغیرونه (variables)، ثابتونه (constants) او حسابي عملګرونه (arithmetic operators) ولري.

عبارت ارتباطي **(Relational Expression)** : هغه عبارت دی چې په جوړښت کې متغیرونه، ثابتونه، حسابي عملګرونه او مقایسوي عملګرونه ولري. د دې ډول عبارت نتیجه True یا False وي.

عبارت منطقي **(Logical Expression)** : هغه عبارت دی چې دوه یا له دوو څخه زیات ارتباطي عبارتونه د منطقي عملګرونو په وسیله وصل شوي وي. د دې نتیجه هم True یا False وي.

۱.۱۹ بیانيې (Statements)

بیانيه د پروګرام مهمه برخه ده چې د اجرا وړ وي.

د بیانيې ځانګړتیاوې:

- بیانيه د پروګرام یوه کوچنۍ برخه ده چې اجرا کېدای شي.
- ټولې بیانيې باید په سیمې کولن (;) ختمې شي.
- هغه دستورونه چې په یوه بلاک کې وي او یوځای اجرا کېږي، باید د { } قوسونو کې ولیکل شي.

د بیانیو ډولونه:

بیانيې انتخابي: (Selection Statements) لکه if او switch.

بیانيې تکراري: (Iteration/Loop Statements) لکه for، while او do-while.

بیانيې د پرش: (Jump Statements) لکه break، continue، goto او return.

لیبل لرونکې بیانيې: (Labeled Statements) لکه case، default او goto.

عبارتي بیانيه: (Expression Statement) هغه بیانيه چې د یو یا څو عبارتو څخه جوړه شوې وي.

بلاک بیانيې: (Compound Statements) هغه بیانيې چې د { } قوسونو ترمنځ لیکل کېږي او څو

بیانيې پکې شاملې وي.

۱.۱۹.۱ ارزیابی عبارتونه (Expressions of Evaluation)

• که غواړو یو بیان (expression) ارزونه کړو، نو باید الجبري افاده (algebraic expression) په ++C بڼه بدله کړو.

• په دوهم قدم کې باید دا په (=) assignment statement شکل ولیکل شي.

• ټول متغیرونه چې په ښي طرف کې وي، مخکې له ارزونې باید قیمت ولري.

• هر ځای چې اړتیا وي باید مناسب عملگر (operator) ذکر شي.

• په ++C کې د توان (power) لپاره مستقیم عملگر نشته، نو د pow() فنکشن استعمالېږي.

جدول 8.4 د حسابي عبارتونو او د هغوی د ++C بدیل

عبارت های ++C	عبارت های حسابی
1. $a * b + c * d$	1. $ab + cd$
2. $(a + b) * (a - b)$	2. $(a + b)(a - b)$
3. $(a / b) + d$	3. $\frac{a}{b} + d$
4. $(2 * x * x + 3 * x - 1) / 10$	4. $\frac{2x^2 + 3x - 1}{10}$
5. $\text{root} = (-b + \text{sqrt}(b * b - 4 * a * c)) / (2 * a)$	5. $\text{root} = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$
6. $a * a - b / 2 + c * c$	6. $a^2 - \frac{b}{2} + c^2$

د عملگرونو د اولویت قاعده (Precedence of Operators)

• هغه عملگر چې لوړ اولویت ولري، لومړی اجرا کېږي.

• که عملگرونه مساوي اولویت ولري، نو د چپ څخه ښي طرف ته اجرا کېږي.

مثال:

$$(a < 10 \ \&\& \ a + b > 15)$$

که $a = 20$ او $b = 1$ وي:

لومړی + اجرا کېږي:

$$a + b = 21$$

بیا عبارت داسې کېږي:

$$a < 10 \&\& 21 > 15$$

ii. دواړه ارتباطي عملګرونه ($>$) او ($<$) د منطقي ($\&\&$) AND په پرتله لوړ اولویت لري. نو لومړی د چپ طرف شرط او بیا د ښي طرف شرط ارزول کېږي.

$$20 < 10 \&\& 21 > 15$$

false $\&\&$ true

iii. د AND منطقي عملګر نتیجه تل false وي کله چې یو شرط هم false وي، نو پایله 0 (false) کېږي.

جدول 9.4 د C++ د عملګرونو د اولویت ترتیب

د عملګرونو د لومړیتوب جدول

د لومړیتوب درجه	د فعالیت لوری	د عملګر تشریح	عملګر
1	له چپ څخه ښي ته	د تابع غږول، کوچني قوسونه، د صنف عناصرو ته لاسرسی، د عناصرو ټاکنه	$()$ ، $[]$ ، $\rightarrow$ ، $.$
2	له ښي څخه چپ ته	یو تايي جمع، یو تايي منفي، زیاتول، کمول، منطقي NOT، د یو مکمل (One's complement)، د پواینتر اشاره، د متحول اندازه، د ډول بدلول (cast)	$+$ ، $--$ ، $++$ ، $-$ ، $!$ ، $\sim$ ، $*$ ، $sizeof$ ، (type)
3	له چپ څخه ښي ته	ضرب، تقسیم او پاتی شونی	$*$ ، $/$ ، $\%$
4	له چپ څخه ښي ته	جمع او تفریق	$+$ ، $-$
5	له چپ څخه ښي ته	ښي او چپ شفت	$<<$ ، $>>$
6	له چپ څخه ښي ته	اریکوی (مقایسوی) عملګرونه	$<$ ، $<=$ ، $>$ ، $>=$
7	له چپ څخه ښي ته	مساوی او نامساوی	$==$ ، $!=$
8	له چپ څخه ښي ته	بت AND	$\&$
9	له چپ څخه ښي ته	بت XOR	$\wedge$

ادامه: د عملگرونو د لومړیتوب جدول

عملگر	د عملگر تشریح	د فعالیت لوری	د لومړیتوب درجه
	بټ OR	له چپ څخه شی ته	۱۰
&&	منطقی AND	له چپ څخه شی ته	۱۱
	منطقی OR	له چپ څخه شی ته	۱۲
?:	شرطي عملگر (ترنري)	له پشی څخه چپ ته	۱۳
=	مساوي	له پشی څخه چپ ته	۱۴
&=	د بټ AND د شکل عملگرونه		
/=	د برابرولو عملگرونه		
%=	د باقي مانده عملگر		
+=	جمع د ټاکل (اختیاري)		
-=	منفي د ټاکل (اختیاري)		
&=	د بټ AND د ټاکل (اختیاري)		
^=	د بټ XOR د ټاکل (اختیاري)		
!=	منطقي NOT د ټاکل (اختیاري)		
=>>	د پشی شفت د ټاکل (اختیاري)		
=<<	د چپ شفت د ټاکل (اختیاري)		
,	کامه عملگر	له چپ څخه شي ته	۱۵

مثال 15.4: په لاندی مثال کې ولي د اوسط نمرات په ناسم ډول محاسبه شوی ده؟

```
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int Computer = 90;
    int English = 60;

    float Average = Computer + English / 2 ; // د لومړیتوب د نلاس ترتیب اشتباه
    cout << "\n The Average = " << Average ;
    return 0 ;
}
```

(Output)

The Average = 120

در مثال پورته کې لیدل کېږي چې د اوسط محاسبه ناسم شوې وه، ځکه چې د + او / عملګروونه په یو ځای کې راغلي وو او د اولویت له مخې لومړی تقسیم اجرا شوی و. له همدې امله اړینه ده چې د فورمول د صورت (numerator) برخه د قوسونو () په داخل کې ولیکل شي، تر څو لومړی جمع اجرا شي او بیا تقسیم ترسره شي.

مثال 16.4 لاندې پروګرام کې اوسط په سمه توګه محاسبه شوی دی:

```
#include <iostream.h>

main ( )
{
    int Computer = 90;
    int English = 60;

    float Average =( Computer + English ) / 2 ;
    cout << " \n The Average = "<< Average;
    return 0 ;
}
```

Output

The Average = 75

ځینې محاسباتي ستونزې (Some Computational Problems)

د mixed-mode expressions په وخت کې ځینې ستونزې رامنځته کېږي چې د غلطو پایلو سبب کېږي.

په عمومي ډول دوه مهمې ستونزې دي:

• که یو عدد په 0 باندې تقسیم شي، نو محاسباتي ستونزه رامنځته کېږي. دا کار د پروګرام غیر

عادي ختمېدو (abnormal termination) سبب کېږي. له همدې امله باید هېڅکله تقسیم په 0 ونه شي.

• Overflow او Underflow: دا هغه حالتونه دي چې کله نتیجه د متغیر له ظرفیت (range) څخه لوړه یا کمه شي. د دې لپاره باید متغیرونه د سم data type سره تعریف شي او داخلېدونکي

مثال 17.4 لاندې پروګرام د لاندې لړۍ (series) مجموعه محاسبه کوي:
<pre> /* Program to find the summation of the series S = 1 + 1 / 2 + 1 + ... + 1 / n using cast operator */ #include <iostream.h> main () { float s = 0; int n, i; cout << "\n " << " Enter the value of n : " ; cin >> n; for (i = 1 ; i <= n ; i ++) s = s + 1 / (float) i; cout << "\n " << " Sum of series : " << s ; } </pre>
Output <pre> Enter the value of n : 3 Sum of series : 1.833 </pre>

قيمتونه هم د رينج دننه وي.

د کتابونو تابعي (Library Functions)

په ++ C کې مختلف کتابخانه يي (library) فنکشنونه شتون لري چې د بېلابېلو عملياتو لپاره کارول کېږي. دا فنکشنونه په ځانگړو header فایلونو کې موجود وي.

• یو کتابخانه يي فنکشن هغه وخت کارول کېدای شي کله چې د فنکشن نوم او اړوند arguments په پروگرام کې ذکر شي.

• arguments باید د قوسونو () دننه ولیکل شي او د کامو (,) په وسیله جلا شي.

• argument کېدای شي ثابت (constant) ، متغیر (variable) یا عبارت (expression) وي.

وي.

حسابي تابع (math.h)

دا یو مهم کتابخانه دی چې د ریاضي عملياتو لپاره کارول کېږي او په header file کې شامل

وي (Meyers, 2005) م.

مثال 18.4 لاندې پروگرام د هر داخل شوي عدد مربع جذر (Square Root) محاسبه کوي:

```
// program to find Square Root of any number inserted from keyboard
#include <iostream.h>
#include <math.h> // required for sqrt function
main ( )
{
    // Declaration
    double Number, SQR;
    cout << "Enter a number to find its Square Root : ";
    cin >> Number;
    SQR = sqrt (Number);
    cout << " The square root of "<< Number << " = " << SQR;
    return 0;
}
```

Output

Enter a number to find its Square Root : 36
The square root of 36 = 6

مثال 19.4 لاندې پروگرام هر عدد د ورکړل شوي توان (power) ته رسوي:

```
#include <iostream.h>
#include <math.h> // required for pow function

main ( )
{
    // Declaration
    double Base, Exponent, Result;
    cout << "Enter value for Base and Power : ";
    cin >> Base >> Exponent;
    Result = pow(Base, Exponent);
    cout << Base << " ^ " << Exponent << " = " << Result;
    return 0;
}
```

Output

Enter value for Base and Power : 2 3

$$2^3 = 8$$

مثال 20.4 لاندې پروگرام د هر عدد n م جذر (n-th root) محاسبه کوي:

```
#include <iostream.h>
#include <math.h> // required for pow function
main ( )
{
    // Declaration
    double Base, Root, Result;
    cout << "Enter value for Base and Root : ";
    cin >> Base >> Root;
    Result = pow(Base, 1/Root);
    cout << Base << " Jazar " << Root << " = " << Result;
    return 0;
}
```

Output

Enter value for Base and Root : 32 5

$$32 \text{ Jazar } 5 = 2$$

مثال 21.4 لاندې پروگرام د داخل شوي عدد لوگاریتم (Logarithm) محاسبه کوي:

```
#include <iostream.h>
#include <math.h> // required for log function
main ( )
{
    // Declaration
    double Number, Log1, Log2;
    cout << "Enter a number to find its logarithm : ";
```

```

cin >> Number;

Log1 = log10(Number); //Finds log of any number on base 10
Log2 = log(Number);   //Finds log of any number on base e
cout << " Log10 " << Number << " = " << Log1;
cout << " LogE " << Number << " = " << Log2;

return 0;
}

```

Output

Enter a number to find its logarithm : 100

$\text{Log}_{10} 100 = 2$

$\text{Log}_e 100 = 4.605$

مثال 22.4 لاندې پروگرام د هر زاويې ساين (Sine) محاسبه کوي چې په درجې (degree) کې ورکړل شوي

```

#include <iostream.h>
#include <math.h> // required for sin function

main ( )
{
    // Declaration
    double Number, SN;

    cout << "Enter an angle size to find its Sin : ";
    cin >> Number;

    SN = sin(Number * 3.14159 / 180);

    cout << " Sin " << Number << " = " << SN;

    return 0;
}

```

Output

Enter an angle size to find its Sin : 30

$\text{Sin } 30 = 0.5$

قابل يادونه ده چې cosine (cos) او tangent (tan) هم په همدې طريقه محاسبه کېدای شي.

مثال 23.4 لاندې پروگرام د هر زاويې cotangent کوټانجانټ (محاسبه کوي چې په درجه (degree))

```
#include <iostream.h>
#include <math.h> // required for Cotangent function

main ( )
{
    // Declaration
    double Number, cot;
    cout << "Enter an angle size to find its Cotangent : ";
    cin >> Number;
    cot = 1/tan(Number * 3.14159 / 180);
    cout << " Cotangent " << Number << " = " << cot;
    return 0;
}
```

Output

Enter an angle size to find its Cotangent : 45

Cotangent 45 = 1

تاسو کولای شئ چې $\secant (1/\cos)$ او $\cscant (1/\sin)$ هم په همدې طریقه محاسبه کړئ.

مثال 24.4 لاندې پروگرام د e (2.7182) عدد په تړاو د داخل شوي عدد لوروي:

```
#include <iostream.h>
#include <math.h>

main ( )
{
    // Declaration
    double Number, R;
    cout << "Enter a number: ";
    cin >> Number;
    R = exp (Number);
    cout << " Result = " << R;
    return 0;
}
```

Output

Enter a number : 2

Result = 7.389

مثال: 25.4 لاندې پروگرام د کيپورډ څخه داخل شوی هر عدد مطلق قیمت (absolute value) اخلي

```
#include <iostream.h>
#include <math.h>

main ( )
{
    // Declaration
    int N, R;
    cout << "Enter a number: ";
    cin >> N;
    R = abs (N);
    cout << " Result = " << R;
    return 0;
}
```

Output

Enter a number : -200

Result = 200

پنجم فصل

په دې فصل کې شرطی دستورونه، د شرطی دستورونو ډولونه او د هغوی کارونې تر بحث لاندې نیول شوي او یو په بل پسې په تفصیل سره تشریح شوي دي.

په ++C ژبه کې دستورونه عموماً په هماغه ترتیب سره اجرا کېږي لکه څنګه چې لیکل شوي وي. دا ډول پروګرامونه مسلسل جوړښت (Sequential Structure) لري.

خو په ځینو حالاتو کې اړتیا وي چې د پروګرام اجرا مسلسل نه وي او د ځانګړو شرطونو له مخې ترسره شي. هغه پروګرامونه چې پکې پرېکړه کول د شرط پورې تړلي وي، انتخابي پروګرامونه (Selection Structure) بلل کېږي. نو ویلی شو چې شرطی دستورونه د بېلابېلو شرطونو پر بنسټ د کارونو او پرېکړو لپاره کارول کېږي.

په ++C ژبه کې شرطی بیانيې شته چې د اړتیا په وخت کې ترې کار اخیستلای شو. دا بیانيې عبارت دي له:

i . بیانیه **if**

ii . بیانیه **switch**

iii . درې تایی عملگر (ternary operator)

iv . بیانیه **goto**

د **goto** بیانیه هغه وخت کارول کېږي چې د پروګرام یوه ځانګړې برخه باید د اړتیا له مخې اجرا شي.

۲۱ chapter **if** شرطی بیانیه

د **if** شرطی بیانیه د کمپیوټر د پروګرامنګ ژبو له قوي بیانیو څخه ده. دا بیانیه ورکړل شوی شرط په منطقي ډول ارزوي؛ که شرط سم وي، نو لومړی عمل چې پروګرامر ټاکلی اجرا کېږي، او که شرط ناسم وي، دوهم عمل اجرا کېږي.

د **If** بیانیې ساده بڼه په لاندې ډول ده:

If (conditional expression)

S1

په (conditional expression) کې خپل شرط لیکو S1. او S2 دوه بیانیې دي چې له ډلې یې یوه د کمپیوټر له خوا د شرط له ارزونې وروسته اجرا کېږي.

• په عمومي ډول، هر (conditional expression) یو ارزښت لري.

(conditional expression) • باید د کوچنیو قوسونو () دننه ولیکل شي.

• S1 هغه وخت اجرا کېږي چې شرط ریښتیا وي.

• که شرط ناسم وي، نو په هغه صورت کې د S1 بیانيه له پامه غورځول کېږي او دوهمه بیانيه (S2) اجرا کېږي.

بیانيه S1 کولای شي ساده یا مرکبه وي. ساده بیانيه یوازې یو سطر لري، خو مرکبه بیانيه څو سطرونه لري.

که شرط سم وي او اړتیا وي چې څو سطرونه اجرا شي، نو ټول سطرونه باید د لویو قوسونو { } دننه ولیکل شي.

بېلگه:

که شرط سم وي، ټولې هغه بیانيې چې د لویو قوسونو دننه دي اجرا کېږي.

د **If** شرطي دستور ساده بڼه په لاندې فلوجارت کې ښودل کېدای شي.

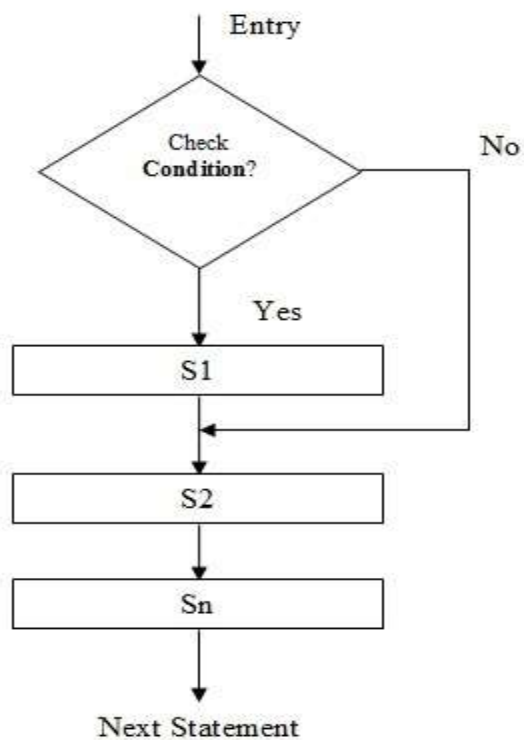
If (Condition)

{

S1;

S2;

S3;

شکل 1.5: If شرطی بیانیی فلوچارت

بېلگه 1.5: لاندې پروگرام د if شرطی دستور د کارولو طریقه ښيي.

```

/* Program to show usage of simple if () */
#include <iostream.h>
main ()
{
    int x , y = 10 ;
    cout << " \n Enter value of x  : " ;
    cin >> x ;
    if ( x > 0 )
        cout << " \n Sum = " << x + y ;
    return 0 ;
}
  
```

Output

```

Enter value of x  : 5
Sum = 15
  
```

بېلکه 2.5: لاندې پروګرام له کيبورډ څخه يو عدد اخلي، که داخل شوی عدد مثبت وي، هغه په 10 ضرب کوي.

```
/* Program multiply only positive number * 10 inserted from keyboard */
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int x ;
    cout << " \n Enter a number : " ;
    cin >> x ;
    if ( x > 0 )
        cout << " \n Result = " << x * 10 ;
    return 0 ;
}
```

Output

Enter a number : 20

Result = 200

يو شمېر نور ساده بېلگې د if شرطي دستور:

```
a) if ( balance == 0 )
    cout << " \n No more shopping !" ;

b) if ( a > b && a > c )
    cout << " \n Largest number is " << a ;

c) int rain = 1 ;
if ( rain == 1 )
{
    cout << " \n Wear a raincoat !" ;
    cout << " \n or hold an umbrella " ;
}

d) if ( a > 0 && b < 10 )
{
    Sum = a + b ;
    Diff = a - b ;
    cout << " \n Sum = " << Sum ;
    cout << " \n Diff = " << Diff ;
}

e) if ( dues > 0 )
{
    cout << " \n Account number is overdue " << accno ;
    credit = 0 ;
}

f) if ( a == b || a == c || b == c )
{
    cout << " \n It is an isosceles triangle " ;
}
```

بېلگه 3.5: لاندې پروگرام د دوو داخل شوو عددونو تر منځ لوی عدد پيدا کوي.

```
/* Program to find largest of two numbers */
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int a, b, large ;
    cout << " \n Type 2 numbers : ";
    cin >> a >> b ;
    // Assuming largest number is a
    large = a ;
    if ( b > large )
        large = b ;
    cout << " \n Largest of " << a << " and " << b << " is " << large ;
    return 0;
}
```

Output

Type 2 numbers : 15 48

Largest of 15 and 48 is 48

بېلگه 4.5: لاندې پروگرام د = او == ترمنځ توپیر ښيي کله چې به شرطی دستور کې وکارول شي.

```
/*Program to show what happens when = is given instead of == in if statement/*
#include <iostream.h>
main( )
{
    int x = 0 ;
    if ( x = 0 ) // condition becomes false since x = 0
        cout << " x is 0, x==0 is true, but this statement will not be output \n ";
    if (x!= 0)
        cout << " x is 0, x!=0 is false, so this statement will not be output \n;"
    if (x=15) // condition becomes true since value of x is not zero
```

<pre>cout << " can you believe it, x is actually! " <<x; return 0 ; }</pre>
Output Can you believe it, x is actually! 15

په څلورم مثال کې، په لومړي if کې 0 ارزښت x ته ورکول کېږي او پایله false کېږي، له همدې امله د cout دننه لیکنه نه ښکاره کېږي.

په دوهم if کې x د 0 خلاف ټاکل شوی، خو بیا هم پایله ناسمېږي او د cout لیکنه نه ښکاره کېږي. په درېیم if کې x ته 15 ارزښت ورکړل شوی چې د 0 خلاف دی، نو ځکه د cout پایله پر سکرین ښکاره کېږي.

If (Condition)
S1; else
S2;
S3;

۱۰.۲۰ شرطی بیانیه (THE IF () ELSE STATEMENT)

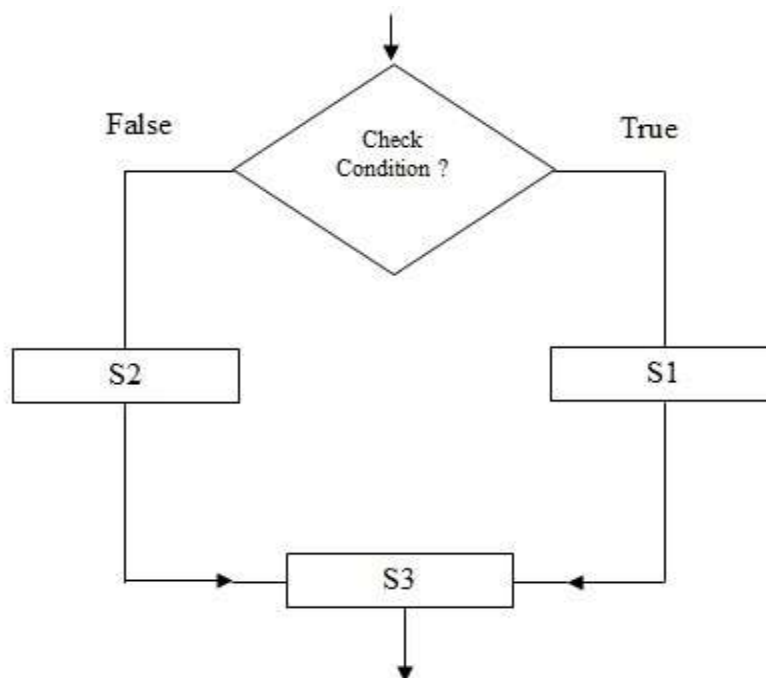
دا دستور دوه انتخابي ځوابونه لري (Eckel, 2000) م.

عمومي بڼه یې په لاندې ډول ده:

- که شرط سم وي، S1 اجرا کېږي، که نه نو S2 اجرا کېږي کله چې شرط ناسم وي.
- په هر حالت کې یوازې یوه بیانیه (S1 یا S2) اجرا کېږي، دواړه یوځای نه اجرا کېږي.
- که شرط سم یا ناسم وي، له S1 یا S2 څخه یوه اجرا کېږي او بیا S3 ته نوبت رسېږي.

د else-If شرطی دستور بڼه:

If (Condition) S1; else S2; S3;

شکل 2.5 فلوجارت بیانیه شرطی if-else

بېلگه 5.5: لاندې پروگرام له کيږد څخه یو عدد اخلي، که داخل شوی عدد مثبت وي نو "Positive" او که منفي وي نو "Negative" پر سکرین ښيي

```

/* Program finds whether the entered number is positive or negative */
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int N;
    cout << "\n Enter a number to find whether it is positive or negative ";
    cin >> N;
    if ( N > 0 )
        cout << "\n The Number is Positive ";
    else
        cout << "\n The Number is Negative ";
    return 0 ;
}
  
```

Output

Enter a number to find whether it is positive or negative: 5

The Number is Positive

Enter a number to find whether it is positive or negative: - 5

The Number is Negative

بېلگه 6.5: لاندې پروگرام له کيبورد څخه يو حرف اخلي، که داخل شوی حرف A وي نو "A" داخل شو "پيغام بڼي، او که بل څه وي نو " نادرست حرف "بڼي.

```
/* Program multiply only positive number * 10 inserted from keyboard */
#include <iostream.h>
main ( )
{
    char chr ;
    cout << "\n Enter an alphabit character : ";
    cin >> chr ;
    if ( chr == 'A')
        cout << "\n You Entered A ";
    else
        cout << "\n You Entered a Wrong Character ";
    return 0 ;
}
```

Output

Enter an alphabit character : A

You Entered A

Enter an alphabit character : X

Wrong Character

بېلگه 7.5: لاندې پروگرام د if-else د کارولو طريقه بڼي.

```
// Program to illustrate the usage of if ( ) - else
#include <iostream.h>
#include <stdlib.h> //srand , rand
#include <time.h> // time
main ( )
{
    int magic, guess ;
    srand (time (NULL)); //initialize random seed
    magic =rand() % 5; // generate random number between 1 to 5
    cout << " \n Guess the magic number : " ;
    cin >> guess ;
    if (guess == magic )
        cout << "\n YOU got it ***** Right ***** " << magic;
    else
        cout << "\n Sorry ! Better luck next time. " << magic;
    return 0;
}
```

Output

```
Guess the magic number: 2
Sorry ! Better luck next time. 1
```

بېلگه 8.5: لاندې پروگرام داخل شوی عدد ارزوي چې جفت دی که طاق.

```
// Program to determine if a given number is even or odd
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int num, remain ;
    cout << " \n Enter the number to be tested : " ;
    cin >> num ;
```

```

        remain = num % 2 ;
    if (remain == 0 )
        cout << num << " is Even" ;
    else
        cout << num << " is Odd" ;
    return 0;
}

```

Output

```

Enter the number to be tested : 1279
1279 is Odd
Enter the number to be tested : 38
38 is Even
Enter the number to be tested : 0

```

بېلگه: 9.5: لاندې پروگرام دا ارزوي چې داخل شوی کال کيښه دی که نه.

```

/* Program to check whether a given year is a leap year */
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int yr, rem_4, rem_100, rem_400 ;
    cout << " \n Enter the 4 digit year to be checked : " ;
    cin >> yr ;
    // to find the remainders of division by 4, 100 & 400
    rem_4 = yr % 4 ;
    rem_100 = yr % 100 ;
    rem_400 = yr % 400 ;
    if ((rem_4 == 0 && rem_100 != 0) || rem_400 == 0)
        cout << " \n is a leap year " << yr ;
    else
        cout << " \n is not a leap year ok !" << yr ;
    return 0;
}

```

Output

```

Enter the 4 digit year to be checked : 2004
2004 is a leap year
Enter the 4 digit year to be checked : 1998
1998 is not a leap year ok !
Enter the 4 digit year to be checked : 3000
3000 is not a leap year ok !

```

بېلگه: 10.5 لاندې پروګرام د داخل شوي عدد مطلق قيمت (absolute value) محاسبه کوي.

```
// Program to calculate absolute value of an integer
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int num ;
    cout << "\n Type a number : " ;
    cin >> num;
    if (num < 0)
    {
        num = - num ;
        cout << "\n The absolute value is " << num ;
    }
    else
        cout << "\n The absolute value is " << num ;
    return 0 ; }
```

Output

```
Type a number : -456
The absolute value is 456
Type a number : 360
The absolute value is 360
Type a number : 0
```

The absolute value is 0 (how ?)

بېلگه: 11.5 لاندې پروگرام دوه داخل شوي عددونه په نزولي (Descending) ترتیب ښيي.

```
// Program to display 2 numbers in descending order
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int num1, num2 ;
    cout << " \n Enter 2 numbers : " ;
    cin >> num1 >> num2;
    cout << " Number in Descending order are : " ;
    if (num1 >= num2)
        cout << " \n " << num1 << num2 ;
    else
        cout << " \n " << num2 << " " << num1 ;
    return 0 ; }
```

Output

```
Enter 2 numbers : 25 31
31 25
Enter 2 numbers : -40 10
10 -40
```

بېلگه: 12.5 لاندې پروگرام د 4 داخل شوو عددونو څخه تر ټولو لوی او دوهم لوی عدد پیدا کوي.

```
/* Program to find the largest & second largest of 4 numbers and their average */
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int m1, m2, m3, m4, first, second ;
    float avg ;
    cout << " \n Enter the marks obtained in 4 papers : " ;
    cin >> m1 >> m2 >> m3 >> m4;
    if (m1 > m2)
```

<pre> first = m1, second = m2 ; else first = m2, second = m1 ; if (m3 > first) second = first, first = m3 ; else if (m3 > second) second = m3 ; if (m4 > first) second = first, first = m4 ; else if (m4 > second) second = m4 ; cout << "\n " << "Largest marks " << first ; cout << "\n " << "Second Largest marks " << second ; avg = (first + second) / 2.0 ; cout << "\n " << " Average of best two marks = " << avg ; return 0; } </pre>	Output <pre> Enter the marks obtained in 4 papers : 56 78 40 48 Largest marks = 78 Second Largest marks = 56 </pre>
بېلگه: 13.5 لاندې پروگرام په 4 مضامینو کې د هر مضمون نتيجه ښيي. <pre> /* Program to declare result in each subject in 4 papers */ #include <iostream.h> main () { int m1, m2, m3, m4; cout << " \n Enter the marks in 4 papers \n "; cin >> m1 >> m2 >> m3 >> m4; if (m1 > 59) </pre>	

```

        cout << " FIRST CLASS in paper 1 \n";
    else if ( m1 > 39 )
        cout << " SECOND CLASS in paper 1 \n";
    else
        cout << " Fail in paper 1 \n";

    if (m2 > 59)
        cout << " FIRST CLASS in paper 2 \n";
    else if ( m2 > 39 )
        cout << " SECOND CLASS in paper 2 \n";
    else
        cout << " Fail in paper 2 \n";

    if (m3 > 59)
        cout << " FIRST CLASS in paper 3 \n";
    else if ( m3 > 39 )
        cout << " SECOND CLASS in paper 3 \n";
    else
        cout << " Fail in paper 3 \n";

    if (m4 > 59)
        cout << " FIRST CLASS in paper 4 \n";
    else if ( m4 > 39 )
        cout << " SECOND CLASS in paper 4 \n";
    else
        cout << " Fail in paper 4 \n";
    return 0;
}

```

Output

Enter the marks in 4 papers :
 38 40 24 60

Fail in paper 1
 SECOND CLASS in Paper 2
 FAIL in paper 3
 FIRST CLASS in paper 4

بېلگه: 14.5 لاندې پروگرام په if-else شرطي دستور کې د (char) کارول ښيي.

```
// Program to show usage of char in if ( ) statement
#include <iostream.h>
#include <stdio.h>
main ( )
{
    char wish;
    cout << " \n Want to got to movie Y/ N ?:" ;
    wish = getchar( );
    if (wish == 'Y' || wish == 'N')
        cout << "\n " << " Go and get ready quickly ! " ;
    else
        cout << "\n " << " Go and start studying ! " ;
    return 0;
}
```

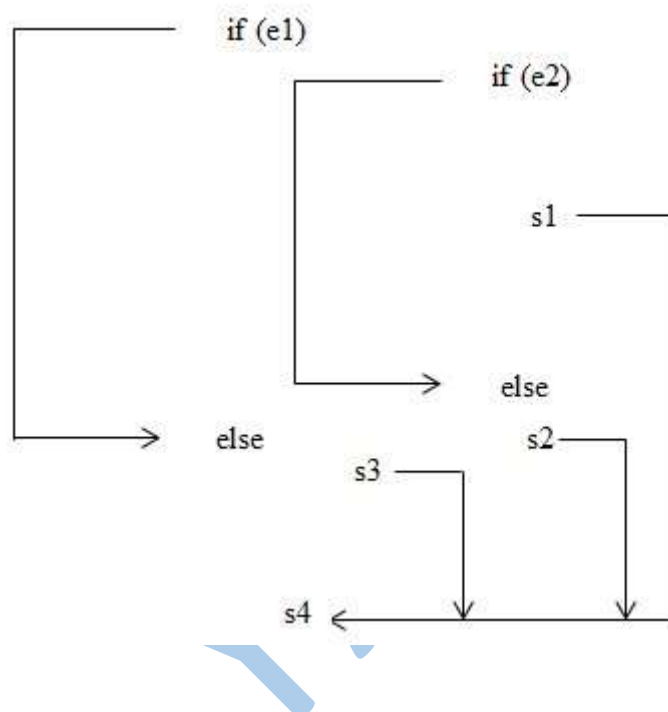
Output

```
Want to go to movie Y / N ? Y
Go and get ready quickly !
Want to go to movie Y / N ? n
Go and start studying !
Want to go to movie Y / N ? y
Go and start studying !
Want to go to movie Y / N ? A
Go and start studying !
```

۲۱. یو شرط د بل شرط دننه (Nested if Statement)

کله چې یو if د بل if په بلاک کې راشي، داسې شرطی بیانیه ته Nested if ویل کېږي.

د Nested if عمومي بڼه په لاندې ډول ده. (Soulié, 2007)

شکل 3.5: د Nested if شرطی بیانیې فلوچارت

دلته $e1$ او $e2$ شرطونه دي او $S1$ ، $S2$ ، $S3$ او $S4$ بیانیې دي.

- که شرط $e1$ سم وي، نو وروسته شرط $e2$ کتل کېږي. که $e2$ هم سم وي، نو $S1$ اجرا کېږي او کنټرول $S4$ ته ځي. که $e2$ ناسم وي، نو $S2$ اجرا کېږي او وروسته $S4$ اجرا کېږي.
- که شرط $e1$ ناسم وي، نو $S3$ اجرا کېږي او وروسته $S4$ اجرا کېږي.
- کېدای شي $S1$ ، $S2$ او $S3$ نور else-if بیانیې هم ولري، دې حالت ته Multi-Layer Nesting ویل کېږي.

بېلگه 15.5: لاندې پروگرام د nested if د کارولو طریقه ښيي.

```
// Program to show usage of nested if ( )
```

```
#include <iostream.h>
```

```
main ( )
```

```
{
```

```
    float hrs;
```

```
    cout << " \n Type the line in hours : " ;
    cin >> hrs ;
    if (hrs >= 0.0 && hrs < 12.0)
        cout << "\n " << " Good Morning " ;
    else
        if (hrs >= 12.0 && hrs < 17.0 )
            cout << "\n " << " Good Afternoon " ;
        else
            if (hrs >= 17.0 && hrs < 21.0)
                cout << "\n Good Evening " ;
            else
                if (hrs >= 21.0 && hrs < 24.0)
                    cout << "\n Good Night " ;
                else
                    cout << "\n Wrong Input " ;
            return 0;
```

```
}
```

Output:

```
Type the line in hours : 20.6
```

```
Good Evening
```

```
Type the line in hours : 5.0
```

```
Good Morning
```

```
Type the line in hours : 22
```

```
Good Night
```

```
Type the line in hours : 15
```

```
Good Afternoon
```

```
Type the line in hours : 50
```

```
Wrong Input
```

بېلگه: 16.5 لاندې پروگرام د `nested if` په مرسته د 3 داخل شوو عددونو څخه لوی عدد پیدا کوي.

```
// Program to find the largest of three numbers using nested if ( ) - else
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int a, b, c, large;
    cout << " \n Enter 3 numbers : ";
    cin >> a >> b >> c;
    if ( a > b )
    {
        if ( a > c )
            large = a;
        else
            large = c;
    }
    else
    {
        if ( b > c )
            large = b;
        else
            large = c;
    }
    cout << " \n Largest Number is " << large; }
```

Output:

```
Enter 3 numbers : 22 6 11
Largest Number is 22
Enter 3 numbers : 10 50 42
Largest Number is 50
Enter 3 numbers : 13 6 80
Largest Number is 80
```

بېلگه: 17.5 لاندې پروگرام داخل شوی کرکټر لولي او معلوموي چې آیا هغه د الفبا حرف دی، عدد (digit) دی او که ځانګړی سمبول دی.

```
/* Program to read a character and determine whether it is an alphabet, digit or a
special character */
#include <iostream.h>
```

دا پروگرام د لویو او کوچنیو حروفو لپاره کارول کېږي. کله چې `ch` داسې ارزښت واخلي چې نه حرف وي او نه عدد، نو هغه د ځانګړي سمبول په توګه پېژندل کېږي.

بېلگه: 18.5 لاندې پروگرام د دویم درجې معادلې جذرونه پیدا کوي.

```
/* Program to find the roots of a quadratic equaiton */
#include <iostream.h> #include
<math.h>
main ( )
{
    float a, b, c, d;
```

```

float x, x1, x2;
float rpart, ipart;
cout << " \n Enter 3 numbers : ";
cin >> a >> b >> c;
// solution to equation of the form bx + c = 0
if (a==0)
{
    x = -b / c;
    cout << " \n Only root " << x;
}
// Calculate discriminant d
d = b*b - 4 * a * c;
// Solution with real and distant roots
if (d > 0)
{
    cout << " \n Real and distant roots are : ";
    x1 = (-b + sqrt(d)) / (2*a);
    x2 = (-b - sqrt(d)) / (2*a);
    cout << " \n x1 = " << x1 << " \n " << " x2 = " << x2;
}
else
if (d == 0)
{
    // Solution with repeated roots
    cout << " \n Repeated Roots are : ";
    x1 = -b / (2*a);
    x2 = x1;
    cout << " \n x1 & x2 = " << x1;
}
else
{

```

```
// Solution with complex roots
d = sqrt(abs(d));
rpart = -b / (2 * a);
ipart = d / (2 * a);
cout << "\n Complex roots are : ";
cout << "\n x1 = " << rpart << " + i " << ipart; // Real part of a complex root
cout << "\n x2 = " << rpart << " + i " << ipart; // Imaginary part of a
complex root
}
x = - b / c ;
cout << "\n Only root " << x ;
}
```

Output

```
Enter 3 numbers : 1 4 1
Real and district roots are :
x1 = -0.267
x2 = -3.732
Enter 3 numbers : 4 4 1
Repeated roots are :
x1 & x 2 = -0.5
Enter 3 numbers : 1 2 3
Complex roots are :
x1 = -1 + i 1.41421
x2 = -1 + i 1.41421
```

مثال 19.5: لاندې پروګرام 2 عددونه د کیبورډ څخه اخلي او د داخل شوي علامې (+، -، *، /) مطابق عمل ترسره کوي.

```
// Program to simulate the 4 arithmetic operations +, -, *, /
// for 2 real number depending on the operators
#include <iostream.h>
main ( )
{
    float num1, num2;
    char op;
    cout << " \n Enter an operator :";
    cin >> op;
    cout << " \n Enter 2 numbers :";
    cin >> num1 >> num2;

    {
        if (op == '+')
            cout << " \n Sum = " << num1 + num2;
        else
        {
            if (op == '-')
                cout << " \n Difference = " << num1 - num2;
            else
            {
                if (op == '*')
                    cout << " \n Product = " << num1 * num2;
                else
                {
                    if ((op == '/') && num1 != 0)
                        cout << " \n Quotient = " << num1 / num2;
                    else
                        cout << " \n Error in Input ";
                }
            }
        }
    }
    return 0;
}
```

Output

```
Enter an operator : +
Enter 2 numbers : 5 4
Sum = 9.00

Enter an operator : -
Enter 2 numbers : 5 8
Difference = -3.00

Enter an operator : *
Enter 2 numbers : 12.4 6
Product = 74.40

Enter an operator : /
Enter 2 numbers : 12 4
Quotient = 3.00

Enter an operator : &
Enter 2 numbers : 2 3
Error in Input
```

مثال 20.5: لاندې پروگرام د داخل شويو 3 عددونو ترمنځ تر ټولو لوی او دوهم لوی عدد پیدا کوي

```
/* Program to find the largest & second largest of 3 numbers */
```

```
#include <iostream.h>
```

```
main ( )
```

```
{
```

```
    int a, b, c, first, second ;
```

```
    char op;
```

```
    cout << " \n Enter 3 numbers : " ;
```

```
    cin >> a >> b >> c ;
```

```

    {
        if (a > b)
        {
            if (a > c)
            {
                first = a ;
            }
            {
                if (b > c)
                {
                    second = b ;
                }
                else
                {
                    second = c ;
                }
            }
        }
        else
        {
            first = c ;
            second = a ;
        }
    }

```

```

    else
    {
        if (b > c)
        {
            first = b ;
        }
        {
            if (a > c)
            {
                second = a ;
            }
            else
            {
                second = c ;
            }
        }
    }

```

```
    }  
    else  
    {  
        first = c;  
        second = b;  
    }  
    cout << "\n Largest is = " << first << "\n Second largest is = " << second;  
}
```

Output

```
Enter 3 numbers 15 2 10  
Largest is 15  
Second Largest is 10  
Enter 3 numbers 28 65 5  
Largest is 65  
Second Largest is 28  
Enter 3 numbers 79 12 6  
Largest is 79  
Second Largest is 12
```

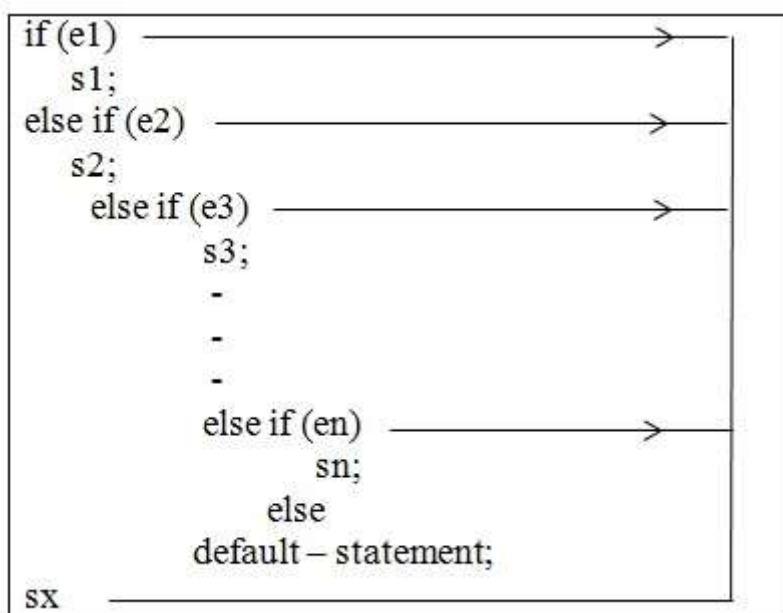
۱.۲۲ بیان THE ELSE-IF()

دا دشرطي بيان بله پرمختللي بڼه ده چي د هغي په کارولو سره موږ کولای شو - NESTED ELSE-IF

IF (یو بل کی د ننه شرطونه) تشریح کړو په حقیقت کی دا له IF-ELSE جوړښت څخه جوړ دی

چی هر په کی هر ELSE خپله یوه IF بیان هم لري.

IF-ELSE عمومي شکل په لاندی ډول دی:

شکل 4.5 فلوجارټ د رشطې بيانېي if - else statement

- sx عادي بيانیه ده او default بيانېي s1, s2, sn او رشطونه e1, e2, e3.. en دي
- په دې فلوجارټ کې رشطونه له پورته څخه ښکته چک کېږي
- په لومړي مرحله کې e1 امتحان کېږي، که سم وي نو s1 اجرا کېږي او کنټرول sx ته انتقالېږي، که نه نو e2 امتحان کېږي، که سم وي s2 اجرا کېږي او کنټرول sx ته انتقالېږي او ټول پاتې بيانېي له پامه غورځول کېږي

- که ټول رشتونه ناسم وي $e_1, e_2 \dots e_n$ ، په دې صورت کې عادي بیانيې (Default Statement) اجرا کېږي او وروسته sx بیانيه اجرا کېږي

مثال 21.5: لاندې پروګرام د داخل شوي عدد نښه (علامه) پیدا کوي

```

/* Program to find sign of a number */
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int num , sign;
    cout << "\n Enter a number please :";
    cin >> num;
    // check if number is negative
    if (num< 0)
        sign = -1 ;
    else if (num==0)
        sign = 0;
    else // number must be positive
        sign = 1;
    cout << " sign = " << sign;
    return 0;
}

```

Output

```

Enter a number please :-259
sign = -1
Enter a number please : 0
sign = 0
Enter a number please :5
sign = 1

```

یو استاد درې امتحانونه (امتحان 1، امتحان 2 او نهایي امتحان) له محصلینو اخلي چې هر یو 50 نمرې لري.

له امتحان 1 او امتحان 2 څخه تر ټولو لوړې نمرې د هر محصل لپاره انتخابېږي او د نهایي امتحان له نمرې سره جمع کېږي. یادونه: ټولې نمرې له 100 څخه حسابېږي.

پاتي منفي عددونه په لاندې ډول محاسبه کيږي

Marks	Grade
0 - 39	F
40 - 49	D
50 - 59	C
60 - 74	B
75 - 100	A

د پروگرام نویسي د ژبي په کارولو سره په ++C پروگرام داسې ولیکئ چې د درې امتحانونو نمرې د کیبورډ څخه واخلي او وروسته د نهایی نمرې محاسبه کړي او په سکرین یې ښکاره کړي.

مثال 22.5: لاندې پروگرام د ورکړل شوي قاعدې مطابق د یو محصل نهایی نمره محاسبه کوي او په سکرین یې

```
//Program to print the grade of a student
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int test1, test2, final, marks;
    char grade;
    cout << "\n Enter marks in Test1, Test2, final :";
    cin>> test1 >> test2 >> final;
    // calculate total marks out of 100
    if (test1>test2)
        marks = final + test1 ;
    else
        marks = final + test2 ;
    // assigning grades
    if (marks >= 0 && marks <40)
        grade = 'F' ;
    else if (marks <50 )
        grade = 'D';
    else if (marks <60 )
        grade = 'C';
```

```

else if (marks < 75 )
    grade = 'B';
else if (marks <= 100 )
    grade = 'A';
else
    grade = 'X';
if (grade != 'X')
    cout << "Grade is " << grade ;
else
    cout << "Error in input !!";
return 0;
}

```

Output

```

Enter marks in Test1, Test2, final : 50 50 25
Grade is  A
Enter marks in Test1, Test2, final : 20 10 30
Grade is  C
Enter marks in Test1, Test2, final : 20 10 15
Grade is  F
Enter marks in Test1, Test2, final : 40 39 80
Error in input !!

```

یو کمپنی 4 کتگوري کارمندان لري. د هغوی د معاشاتو (salary) د ورکړې قاعده په لاندې ډول ده:

Catagory1	→	30% of salary
Catoagory2	→	20% of salary
Catoagory3	→	15% of salary
Catoagory4	→	10% of salary

مثال 23.5: د ورکړل شوی قاعدی مطابق داسی پروگرام ولیکی چی د کارمند معاش او کتگوري په نظر کی ونیسی او د کرایې مقدار معلوم کړي

```
// Program to calculate rent allowance based on employee category
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int cat ;
    float sal, rent ;
    cout << " \n Enter the category and salary of employee : " ;
    cin >> cat >> sal ;
    if (cat == 1)
        rent = sal * 0.3 ;
    else if (cat == 2)
        rent = sal * 0.2 ;
    else if (cat == 3)
        rent = sal * 0.15 ;
    else if (cat == 4)
        rent = sal * 0.1 ;
    else
    {
        cout << " \n Wrong Input " ;
    }
    cout << " \n The rent allowance = " << rent ;
    return 0 ;
}
```

Output

```
Enter the category and salary of Employee : 1 35000
The rent allowance = 10500.00
Enter the category and salary of Employee : 4 10000
The rent allowance = 1000.00
Enter the category and salary of Employee : 23 3000
Wrong Input
```

۱.۲۳ شرطی بیانیه switch

د switch څخه استفاده هغه وخت اغېزمنه وي چې په پروگرام کې څو بيانيې موجودې وي او موږ وغواړو چې د ځانگړي شرط له مخې يوه ځانگړې بيانیه اجرا شي. د داسې مسئلې لپاره موږ کولای شو else-if هم وکاروو، خو کله چې شرطونه ډېر شي نو else-if پېچلې کېږي، ځکه تاسو اړتیا لرئ چې د مسئلې د حل لپاره ډېرې بيانيې وليکئ. په داسې حالت کې غوره ده چې د switch شرطی بيانیه وکارول شي. (Backman, 2012)

د switch بيانيې عمومي شکل په لاندې ډول دی:

```
switch ( variable or expression )
{
case Val1 : s1;
break;
case Val2 : s2;
break;
..... :
..... :
case Valn : sn
: break;
default : sd
break;
}
statement – x ;
```

شکل 5.5 د switch بيانیه

- **switch** یو کلیدي دستور (**keyword**) دی چې د قوسونو (**Parenthesis**) دننه لیکل شوی متحول (**variable**) یا عبارت (**expression**) چک کوي **switch**. له ځان سره د **case** قیمتونو لست لري (**case1, case2, case3**) چې د **case labels** په نوم یادېږي.
 - د متحول یا عبارت (**expression or variable**) قیمت باید عدد تام (**int**) یا یو حرف (**character**) وي. د **case label** قیمتونه لکه (**case1, case2, case3 ...**) باید ثابت وي او نتیجه یې هم عدد تام وي.
 - د هر **case** قیمت باید ځانګړی (**unique**) وي. قیمتونه په هر ترتیب (**order**) کې راتلای شي.
 - بیانیه **S1** او **S2** کولای شي یو سطر یا له یو څخه زیات سطرونه ولري.
 - د هر **label case** په آخر کې باید (**:**) **colon** ولیکل شي او ټول **case** ونه د یو **pair of curly braces (braces)** دننه لیکل کېږي.
 - کله چې بیانیه **switch** اجرا شي، د مربوط **case** ټول بیانيې هم اجرا کېږي. که د **switch** ارزښت له هېڅ **case** سره برابر نه وي، نو د **default** ټول بیانيې اجرا کېږي.
 - د **default** لیکل اختیاري دي. که وجود ونه لري نو **x** بیانیه اجرا کېږي.
 - د هر **case** په آخر کې د **break** لیکل ضروري دي، تر څو د هغه **case** اجرا پای ته ورسوي. که **break** ونه لیکل شي، نو ټول **case** ونه یو په بل پسې اجرا کېږي.
 - د اعشاري (**decimal**) ارزښت کارول په **case label** کې جواز نه لري.
 - **switch** کېدای شي د **nested** شکل په توګه هم وکارول شي.
- لاندې څو **switch** پروګرامونه قرار لري:

مثال 24.5: لاندې پروگرام د Julian Date ښيي

```

/* Program to find the Julian Date */

#include <iostream.h>

main ( )
{
    int dd, mm, yy;
    int leap, julian = 0;
    cout << " \n Enter a valid date : " ;
    cin >> dd >> mm >> yy;

    // To check for leap year
    leap = (yy % 4 == 0 && yy % 100 != 0) || yy % 400 == 0;

    julian += dd;

    switch ( mm - 1 ) {
        case 11: julian = julian + 30 ;
        case 10: julian = julian + 31 ;

```

```

        case 9: julian = julian + 30 ;
        case 8: julian = julian + 31 ;
        case 7 : julian = julian + 31 ;
        case 6 : julian = julian + 30 ;
        case 5 : julian = julian + 31 ;
        case 4 : julian = julian + 30 ;
        case 3 : julian = julian + 31 ;
        case 2 : if ( leap );
            julian += 29;
            julian += 28;
        case 1 : julian = julian + 31;
    }

    cout << "\n Julian day is : " << julian ;

    return 0;
}

```

Output

Enter a valid date : 23 4 2005

Julian day is : 119

مثال 25.5: لاندې پروگرام 2 عددونه د کیبورډ څخه اخلي او د داخل شوي علامې (+، -، *، /) مطابق عمل ترسره کوي

```
/* Program to stimulate the 4 arithmetic operations +, -, *, / for 2 real numbers
depending on the operator */
#include <iostream.h>
main ( )
{
    float num1, num2;
    char op;
    cout << " \n Enter an operator : " ;
    cin >> op;
    cout << " \n Enter 2 numbers : " ;
    cin >> num1 >> num2 ;
```

```
switch ( op)
{
    case '+':
        cout << " \n Sum = " << num1 + num2 ;
        break;
    case '-':
        cout << " \n Difference = " << num1 - num2 ;
        break;
    case '*':
        cout << " \n Product = " << num1 * num2 ;
        break;
    case '/':
        if (num1 != 0)
            cout << " \n Quotient = " << num1 / num2 ;
        else
            cout << " \n Division by zero ? ";
        break;
    default :
        cout << " \n Error in Input " ;
        return 0;
}
```

Output

```
Enter an operator : +
Enter 2 numbers : 6 9
Sum = 15.00
```

مثال 26.5: د ورکړل شوي قاعدې مطابق داسې پروگرام ولیکئ چې د کارمند معاش او کټگوري په نظر کې ونيسي او د کرایې اندازه معلومه کړي

```
/* Program to calculate rent allowance based on employee atagory */
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int cat;
    float sal, rent;
    cout << " \n Enter the category and salary of Employee :";
    cin >> cat >> sal;
    switch ( cat )
    {
        case 1:
            rent = sal * 0.3;
            break;
        case 2:
            rent = sal * 0.2;
            break;
        case 3:
            rent = sal * 0.15 ;
            break;
        case 4:
            rent = sal * 0.1;
            break;
        default :
            cout << " \n Wrong Input ";
            break;
    }
    cout << " \n The rent allowance = " << rent;
    return 0;
}
```

Output

Enter the category and salary of Employee : 2 36000

The allowance = 7200.00

مثال 27.5: لاندې پروگرام د دویمې درجې (Quadratic) معادلې ریښې پیدا کوي او په سکرین یې ښیي

```

/* Program to find the roots of a quadratic equation using switch statement */
#include <iostream.h>

main ( )
{
    int flag;

    float a, b, c, d;

    float x, x1, x2;

    float rpart, ipart;

    cout << " \n Enter 3 numbers : " ;

    cin >> a >> b >> c;

    // solution to equation of the form bx + c = 0

    if (a==0)
    {
        x = -b / c;

        cout << "Only root = " << x;

    }

    d = b * b - 4 * a * c ;

    if ( d > 0 )

        flag = 1;

    else if ( d == 0)

        flag = 2;

    else

        flag = 3;

    // Solution using switch-case default statement

    switch ( flag )

```

```

{
case 1:
cout << "\n Real and distinct roots are : " ;
x1 = (-b + sqrt (d)) / (2 * a) ;
x2 = (-b - sqrt (d)) / (2 * a) ;
cout << "\n x1 = " << x1 << "\n x2 = " << x2 ;
break;
case 2:
cout << "\n Repeated roots are : " ;
x1 = -b / (2 * a) ;
x2 = x1 ;
cout << "\n x1 & x2 = " << x1 ;
break;
case 3:
d = sqrt (abs (d)) ;
rpart = -b / (2 * a) ; // real part of a complex root
ipart = -b / (2 * a) ; // imaginary part of a complex root
cout << "\n complex root are : " ;
cout << "\n x1 = " << rpart;
cout << "\n x2 = " << ipart;
}
}

```

Output

Enter 3 numbers : 2 6 4

Real and distinct roots are :

x1 = -1.000

x2 = -2.000

۱.۲۴ شرطی عملگر (The Conditional Operator)

په ډېرو مواردو کې دا عملگر د دوه اړخیز تصمیم نیولو لپاره کارول کېږي. دا عملگر د سوالیه نښه ؟ او کولن (:) نښو له ترکیب څخه جوړ دی او درې قیمتونو (Operands) ته اړتیا لري.

(Overland, 2013)

عمومي شکل یې په لاندې ډول دی:

Expression1 ? Expression2 ; Expression3 ;

• لومړی شرط (1Expression) په لومړي قدم کې چک کېږي. که سم وي نو 2Expression

اجرا کېږي او که شرط ناسم وي نو 3Expression اجرا کېږي.

• تل له دې دوو شرطونو څخه یوازې یو اجرا کېږي، امکان نه لري چې دواړه په یو وخت اجرا

شي.

• تاسو کولی شئ د if-else دستور چې د conditional operator معادل دی، په لاندې ډول

وکاروئ:

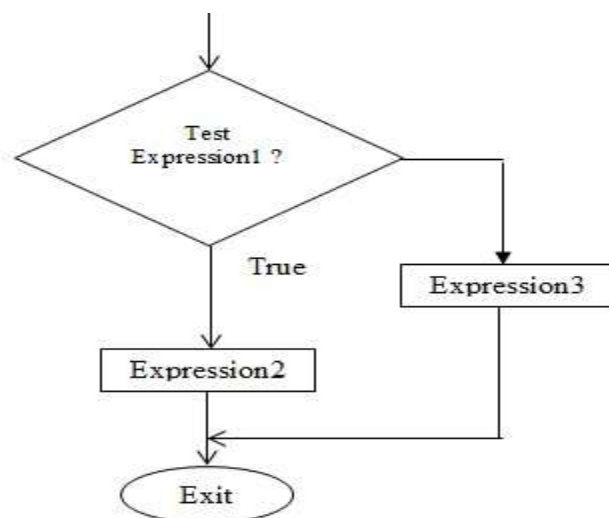
if (Expression1)

Expression 2;

else

Expression 3;

د شرطی عملگر (Conditional Operator) فلوجارټ په شکل 5. 6 کې ښودل شوی دی:

شکل 6.5 Conditional عملگر فلوچارت

مثال 28.5: لاندې پروگرام د x ارزښت د کیبورډ څخه اخلي او لاندې معادلې ارزیابي کوي

/* Write a program to read the value of x and evaluate the following function

$y = x + 15$ for $x > 0$

$y = 1.92x + 5$ for $x = 0$

and $y = 2x + 10$ for $x < 0$ */

// Program to show usage of $?:$ operator

#include <iostream.h>

main ()

{

float x, y ;

cout << " \n Enter a value of x : " ;

cin >> x ;

$y = (x > 0) ? x + 15 : ((x < 0) ? 2 * x + 10 : 1.92 * x + 5)$;

cout << " \n When $x =$ " << x << " $y =$ " << y ;

return 0;

}

Output

Enter a value of x : 3

When x = 3, y = 18

Enter a value of x : -5

When x = -5, y = 0

Enter a value of x : 0

When x = 0, y = 5

يو د رخت پلورنځی د خپلو پیرودونکو لپاره لاندې تخفیفونه په نظر کې نیولي دي:

تخفیف	د پیرودو مقدار
Discount	Purchase Amount
5%	0-100
7.5%	101-200
10%	201-300
15%	له 300 څخه زیات

برنامه ولیکئ چې د تخفیف له وضع کولو وروسته خالص قیمت (Net Amount) وښيي.

مثال 29.5: پورته مسئله په لاندې ډول پروگرام شوي ده:

// A cloth showroom offers discount on purchase of items as follow:

```
#include <iostream.h>

main ( )
{
    float amount, net;

    cout << " \n Enter the purchase amount please : " ;
    cin >> amount ;
    if (amount <= 0)
    {
        cout << "\n Invalid amount ";
    }

    // computation of net amount
    net = (amount <= 100 ) ? amount - amount * 0.05 :
    (amount <= 200) ? amount - amount * 0.075 :
    (amount <= 300 ) ? amount - amount * 0.01 :
    amount - amount * 0.15;
    cout << "\n The amount after discount = " << net;
    return 0;
}
```

Output

Enter the purchase amount please : 110

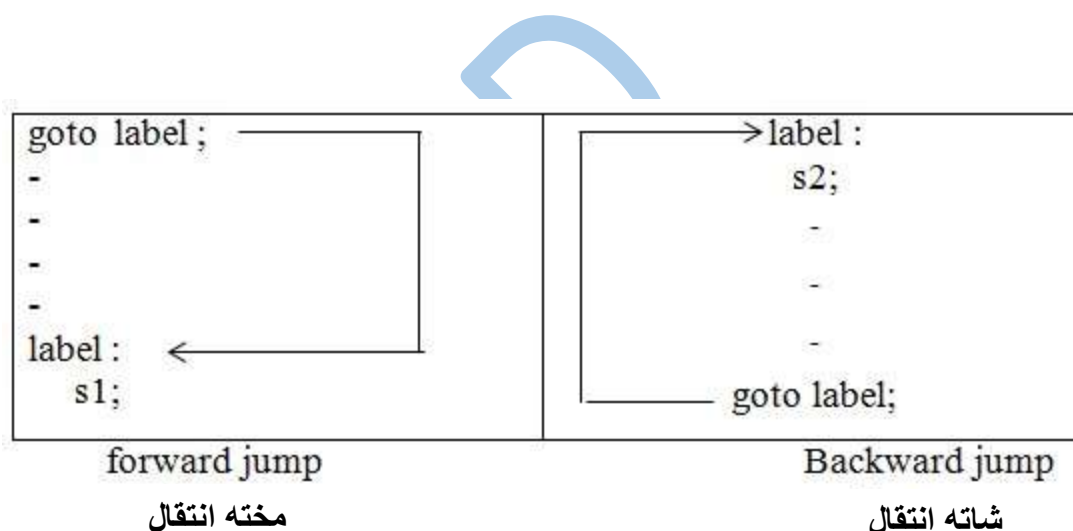
The amount after discount = 101. 75

Enter the purchase amount please : 542.9

The amount after discount = 461.47

بیانیه goto

- د دې بیانیې په کارولو سره تاسو کولی شئ د پروگرام هره برخه چې وغواړئ اجرا کړئ. یادونه باید وشي چې goto یو شرطی بیانیه نه ده. عمومي شکل یې په لاندې ډول دی (عدلیار 1381):
- دلته label هغه نوم دی چې هغه ځای ته اشاره کوي چې پروگرام باید هلته لاړ شي.
- د لیبل نوم باید د متغیر (variable) د نوم د جوړولو ټول اصول مراعت کړي. لیبل کېدای شي حروف، شمېرې او انډر سکور ولري، خو لومړنی کرکټر یې باید حتماً حرف وي.
 - د لیبل نوم او د هغې وروسته دوه نقطې (:). هغه ځای کې لیکل کېږي چې غواړئ پروگرام له هغه ځایه پیل شي.
 - د goto او لیبل عمومي شکل په لاندې ډول دی:

شکل 7.5 د goto بیانیه

- کله چې لیبل د goto وروسته راشي، دې ته forward jump ویل کېږي، او کله چې لیبل د goto مخکې اعلان شوی وي، دې ته backward jump ویل کېږي لکه څنګه چې په شکل 7.5 کې ښودل شوي دي.

- هر لیبل باید په یو پروگرام کې ځانګړی (unique) وي، یعنې دوه مختلفې بیانېې نشي کولی یو شان لیبل نوم وکاروي.
- د goto بیانیه د if شرط او لویونو (loop) سره یو ځای هم کارول کېدای شي.
- کله کله goto د بې پایه تکرار (infinite loop) سبب هم ګرځي، چې دې حالت ته infinite looping ویل کېږي.

مثال 30.5: لاندې پروگرام د goto بیانېې د کارولو طریقه ښيي:

```
/ Program to show usage of goto function
#include <iostream.h>
main() (
{
float r, circum ;
first : cout << "\n Enter Radius ( enter 0 to exit; " : )
cin >> r;
if ( r != 0)
{
circum = 2 * 3.14159 * r;
cout << "\n Circumference = " << circum;
goto first ;
}
return 0;
}
```

Output

Enter radius (enter 0 for exit) : 5

Circumference = 31.416

Enter radius (enter 0 for exit) : 0

مثال 31.5: لاندې پروگرام هم د goto بیانيې د استعمال طریقه ښيي

```
// Program to show usage of goto statement
#include <iostream.h>
main() (
{
int a , b , big;
cout << "\n Enter a and b; "
cin >> a >> b;
if ( a > b(
{
big = a;
goto finish ;
}
if ( a <= b(
{
big = b;
goto finish;
}
finish:
cout << "\n Biggest of "<< a << " and " << b <<" is : " << big;
}
```

Output

Enter a and b : 14 38

Biggest of 14 and 38 is 38

مثال 32.5: لاندې پروگرام د if () او goto په کارولو سره داخل شوی عدد برعکس کوي

// Program to reverse a number using if () and goto

```
#include <iostream.h>
```

```
main) (
```

```
{
```

```
int n, rem, rev = 0;
```

```
cout << "\n Enter a number; " :
```

```
cin >> n;
```

```
start:
```

```
if ( n == 0(
```

```
// Terminate the loop when n = 0
```

```
goto finish;
```

```
rem = n % 10;
```

```
rev = rev * 10 + rem;
```

```
n = n / 10;
```

```
goto start ;
```

```
finish:
```

```
cout << "\n The reverse number is : " << rev; }
```

Output

Enter a number : 1234

The reverse number is 4321

Enter a number : -8329

The reverse number is -9238

شپږم فصل

دا فصل د حلقې مفاهيم، د حلقو ډولونه او په پروگرامنگ کې د هغې اهميت بيانوي چې يو په بل پسې په تفصيل سره تشرېح کېږي.

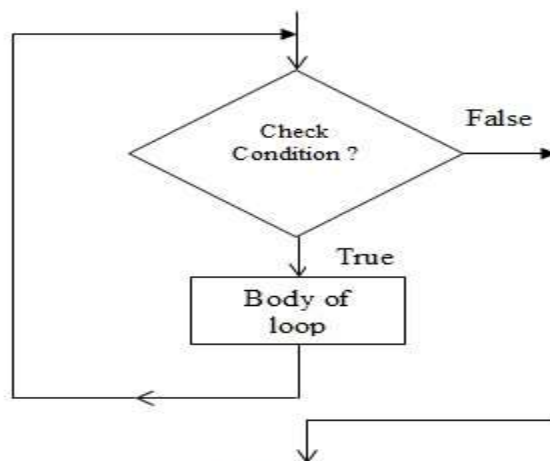
کله چې وغواړو د يو پروگرام بيانې څو ځله تکرار کړو، نو اړينه ده چې د حلقوي دستورونو څخه استفاده وکړو. لکه څنګه چې پوهېږو، کمپيوټر د دې توان لري چې د يو پروگرام مختلف عبارتونه په تکراري ډول اجرا کړي. دا ځانګړتيا موږ ته اجازه راکوي چې د اړتيا له مخې د پروگرام مختلف عبارتونه څو ځله تکرار کړو. که کمپيوټر دا خاصيت نه درلود، نو موږ به اړ وو چې د ځينو مسايلو د حل لپاره زرګونه کرښې (lines) کوډ وليکو.

حلقوي جوړښت (Looping Structure) هغه جوړښت ته ويل کېږي چې پکې د پروگرام يو شمېر بيانې تر هغه وخته تکرار اجرا کېږي څو ټاکل شوی شرط پوره شي. حلقه (Loop) له دوو برخو څخه جوړه ده: د حلقې بدنه (Body of the loop) او کنټرول کوونکي بيانې (Control statements).

کنټرول کوونکي بيانې (Control Statement) شرط معاینه کوي چې پوره شوی که نه، او د هغه مطابق د حلقې په بدنه کې موجودې بيانې اجرا کوي. (Horton, 2012)

کنټرول کوونکي جوړښت په دوو برخو وېشل کېږي:

- a) Entry-controlled loops
- b) Exit-controlled loops

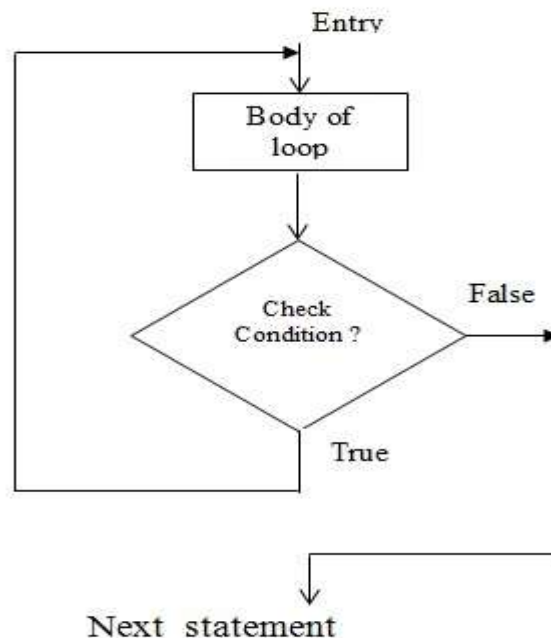

1.6 شکل فلوچارت Entry-controlled loop

په هغه حلقه کې چې شرط لومړی ارزول کېږي او وروسته د بیانیو مجموعه په تکراري ډول اجرا کېږي (test-Pre)، دا ډول جوړښت د **د خول کنټرول شوي حلقه (Entry-controlled loop)** بلل کېږي. په دې حالت کې د حلقې بدنه یوازې هغه وخت اجرا کېږي چې شرط سم وي، که نه نو د حلقې دننه بیانيې اجرا نه کېږي او کنټرول د حلقې له بدني څخه بهر بیانیو ته سپارل کېږي. نو په دې حالت کې د پروګرام بدنه تر هغه وخته اجرا کېږي چې شرط سم وي او کله چې شرط ناسم شي، حلقه پای ته رسېږي.

په هغه حلقه کې چې شرط په پای کې معاینه کېږي، دا جوړښت د خروج کنټرول شوي حلقه (Exit-controlled loop) بلل کېږي. په دې حالت کې د حلقې بدنه لږ تر لږه یو ځل اجرا کېږي، ځکه چې شرط په پای کې وي او هلته ارزول کېږي. (test-Post) په دې حالت کې هم د حلقې بدنه تر هغه وخته تکرار اجرا کېږي چې شرط سم وي او کله چې شرط ناسم شي، د حلقې بدنه بیا نه تکرارېږي.

شکل 2.6 د خروج کنټرول شوي حلقې د کار طریقه ښيي.

فلوچارت Entry – controlled Loop

2.6 شکل فلوچارت Exit-controlled loop

که یو پروگرام داسې جوړ شوی وي چې شرط هېڅکله ناسم نه شي، نو پروگرام په نه ختمېدونکي ډول اجرا کېږي چې دې ډول حلقې ته بې پایانه حلقه (Infinite loop) ویل کېږي. له همدې امله اړینه ده چې د حلقې د تعریف پر مهال احتیاط وشي خو حلقه بې پایانه بڼه غوره نه کړي (2013, Kolev & Nakov).

په عمومي ډول، د حلقوي جوړښت لاندې مرحلې لري:

- (a) د محاسب (counter) لپاره د پیل ارزښت ټاکل (Initializing the counter)
- (b) د حلقې په بدنه کې د بیانیو اجرا کول (Executing the statements in the domain of the loop)
- (c) د پروگرام د شرط ارزونه؛ یعنې دا چې داخل شوی ارزښت شرط پوره کوي که نه (Testing the condition in the control statement)

(Incrementing the counter) زیاتول (d) د هر ځل اجرا وروسته د محاسب

Chapter 22 د حلقو ډولونه (Types of Looping Constructs)

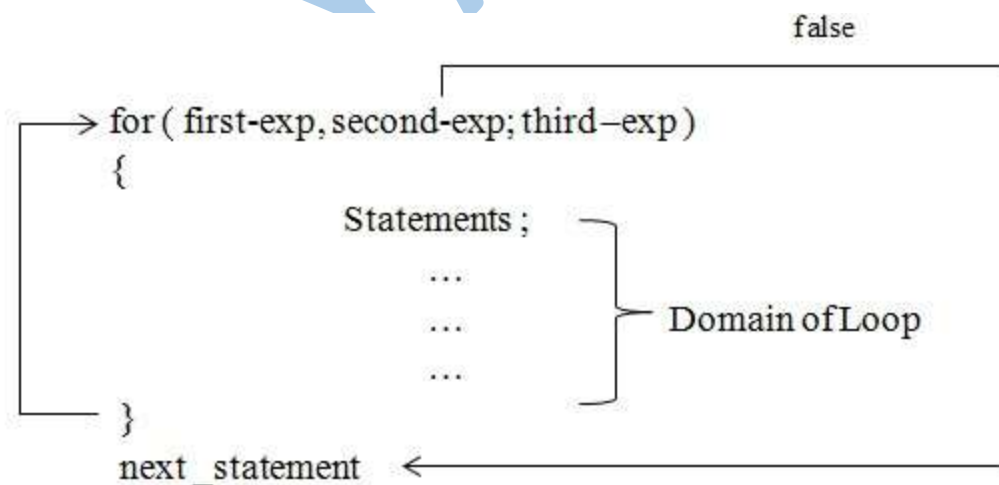
په ++C ژبه کې درې ډوله حلقوي جوړښتونه شتون لري: (Glassborow, 2004)

- a) The for (; ;) Loop
- b) The while () Loop
- c) The do – while () Loop

1.25.1 بیانیه THE FOR (; ;)

for ++C ژبې له مشهورو حلقو څخه ده چې په پروگرامونو کې ډېر کارول کېږي. په دې حلقه کې هم شرط په پیل کې ارزول کېږي (test-pre) او که سم وي، د حلقې بدنه اجرا کېږي (body of the loop).

د for عمومي شکل په لاندې ډول دی:

شکل 3.6 د for حلقې عمومي بڼه

1- متحول exp_first لومړنی ارزښت ساتي چې حلقه له هغه څخه پیل کېږي.

2- متحول exp_second د حلقې شرط دی چې که سم وي، د حلقې بدنه اجرا کېږي.

3- متحول exp_third د زیاتولو (increment) یا کمولو (decrement) ارزښت په ځان کې ساتي.

لاندې مثال ته پام وکړئ:

```
for ( k = 1 ; k <= 10 ; k ++ )
    cout << " \n " << k;
```

په دې مثال کې k له 1 څخه پیل کېږي. دوهمه برخه ($k \leq 10$) شرط دی چې k تر 10 پورې ارزښت اخیستلی شي. په درېیمه برخه کې k د هر ځل اجرا وروسته 1 زیاتېږي. نو ویلی شو چې پروګرام له 1 څخه تر 10 پورې شمېرې اخلي او په سکرین یې ښکاره کوي، او وروسته حلقه ختمېږي.

1
2
3
10

که پورته مثال داسې ولیکل شي:

```
for ( k = 10 ; k > 0 ; k -- )
    cout << " \n " << k;
```

نتیجه به داسې وي:

10
9
8
.
.
1

4- لومړۍ او دوهمې برخې ترمنځ د سیمې کولن (i) کارول ضروري دي.

5- که د for په جوړښت کې کومه برخه موجوده نه وي، بیا هم اړینه ده چې د هماغې برخې سیمې کولن (i) موجود وي.

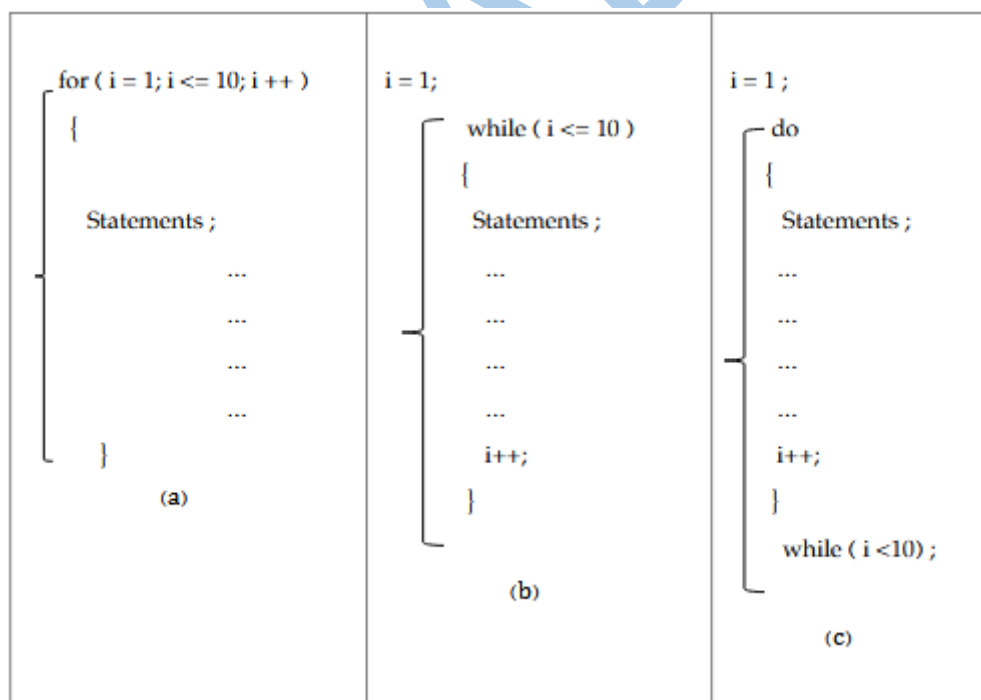
لاندې مثال ته پام وکړئ:

for (; i > 10 ; ++)

دلته لیدل کېږي چې د for په جوړښت کې لومړۍ برخه نشته، خو سیمې کولن (i) پکې لیکل شوی دی.

6- د for بدنه کولی شي یو یا څو بیانيې ولري. که له یوې څخه زیاتې وي، نو باید د لویو قوسونو { } دننه ولیکل شي.

7- د for حلقې بڼه والی د while او do-while په نسبت دا دی چې د for ټولې برخې په یوه کرښه کې لیکل کېږي (د for بیانيه نسبت نورو ته ساده ده).

شکل 4.6 د درې واړو حلقو د جوړښت پرتله

9-د سیمي کولن (:) عملگر په (; ;) for بیانیه کې د Comma Operator in په نوم کارول کېږي.

په (; ;) for بیانیه کې تاسو کولی شئ څو متحولونه په یو وخت کې لومړني ارزښتونه ورکړئ، په دې شرط چې ترمنځ یې د سیمي کولن عملگر وکاروئ. کله چې دا ارزښتونه سره جلا شي، اجرا یې له چپ څخه ښي ته ارزول کېږي. لاندې د پروگرام برخه وگورئ:

```
x = 2 ;
for ( i = 1 ; i <= 10 ; i++)
{
...
...
...
x ++ ;
}
```

تاسو کولی شئ پورته مسئله د کالن (comma) په کارولو سره داسې ولیکئ:

```
for ( x =2; i = 1; i <= 10 ; x++, i++)
{
...
}
```

په دې مثال کې د for لومړۍ برخه (Initialization Section) او د زیاتولو برخه (Incrementation Section) دواړه دوه متحولونه لري.

10-د for حلقې د ارزونې برخه (condition test) هم کولی شي څو شرطونه ولري چې په ګډه (combination) کارول کېږي. په لاندې مثال کې i د حلقې داخلي متحول دی او sum

خارجي متحول دی:

```
sum = 0;
for ( i = 1; i <= 10 && sum <= 100 ; i++ )
{
    sum = sum + i;
    cout << i << sum;
```

11-د for (; ;) حلقه د خنډ (delay loop) حلقې په توګه هم کارول کېدای شي:

```
for ( x = 1; x <= 1500 ; x ++ ) ;
```

دا حلقه د وخت خنډ (delay) رامنځته کوي او 1500 ځله پرته له دې چې کومه بیانيه اجرا کړي تکرارېږي. سیمي کولن (i) چې د for حلقې په پای کې راځي د خالي بیانيې (Null Statement) په نوم یادېږي. په دې حالت کې د ++C کمپایلر دا بیانيه تېروتنه نه ګڼي (یعنې د for حلقې په پای کې د سیمي کولن شتون).

مثال 1.6: لاندې پروگرام داخل شوی عدد معاینه کوي چې آیا عدد اولي (prime) دی که نه

```

/* program to check whether a number is prime or not */
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int n, i ;
    cout << " \n Enter a positive number please : " ;
    cin >>n;
    if ( n <= 1)
    {
        cout << "\n The number is not prime : " << n;
        exit(0);
    }
    for ( i = 2; i <= n/2; i++ )
    {
        if ( n % i == 0 )
        {
            cout << "\n The number is not prime : " << n;
            exit (0);
        }
    } // end of for ( )
    cout << "\n The number is prime : " << n;
    return 0;
} // end of main ( )

```

Output

Enter a positive number please : 11

The number is prime : 11

Enter a positive number please : 10

The number is not prime : 10

مثال 2.6: لاندې پروگرام د لاندې سلسلې مجموعه محاسبه کوي او په سکرین یې ښيي

```
// Program to find the sum of the series 1 + x + x ^2 + .... + x ^ n

#include <iostream.h>

#include <math.h>

main ( )
{
float i, x , sum = 1 ;
int n ;
cout << "\n Enter the number of terms : " ;
cin >>n;
cout <<" Enter the value of x " ;
cin >> x;
for ( i = 1; i <= n ; i++ )
sum = sum + pow (x, i) ;
cout <<" \n Summation of series = " << sum ;
return 0;
}
```

Output

Enter the number of terms : 10

Enter the value of x : 2

Summation of series : 2047

مثال 3.6: لاندې پروگرام د لاندې سلسلې مجموعه محاسبه کوي

```
// Program to print the sum of the series S = 1 + 1/2 + 1/3 + ....+ 1/n

#include <iostream.h>

main ( )
{
int n, i ;
float sum = 0 ;
```

```

cout << " \n Enter value of n : " ;

cin >>n;

for ( i = 1; i <= n ; i++ )

sum = sum + 1.0 / i ;

cout <<"\n Summation = " << sum ;

return 0;

}

```

Output

Enter value of n : 10

Summation = 2.929

مثال 4.6: لاندې پروگرام داخل شوی عدد معاینه کوي چې آیا یو کامل عدد (perfect number) دی که نه؟

```

// Program to find whether a given number is a perfect number or not

#include <iostream.h>

main ( )

{

int i , n, sum = 1;

cout << " \n Enter a number : " ;

cin >>n;

for ( i = 2; i <= n / 2 ; i++ )

{

if ( n % i ==0 )

sum = sum + i ;

}

if ( n == sum )

cout <<"\n This is a perfect number " << n ;

else

cout <<"\n This is not a perfect number " << n;

return 0;

}

```

Output

Enter a number : 6

This is a perfect number : 6

Enter a number : 5

This is not a perfect number : 5

نکات چي د (; ;) **for** حلقې د استعمال پر وخت بايد په نظر کي ونيول شي:

i . که د حلقې ابتدايي (initial) ارزښت د وروستي ارزښت څخه لوی وي، نو په دې حالت کي حلقه نه اجرا کېږي.

ii . که په یو پروګرام کي دوه یا زیاتې حلقې موجودې وي، د هرې حلقې متحولونه باید بېلابېل نومونه ولري.

iv . د حلقې د اجرا شمېر د لاندې فورمول له مخې محاسبه کېږي:

$$n = \text{int} \left[\frac{\text{Upper limit} - \text{lower limit}}{\text{stepsize}} \right] + 1$$

د مثال په توګه:

for example in the loop

for (i = 0 ; i < 10 ; i = i + 2)

```
{
    .....
}
```

$$n = \text{int} \left[\frac{9 - 0}{2} \right] + 1 = 5$$

Output

Enter a number : 6

This is a perfect number : 6

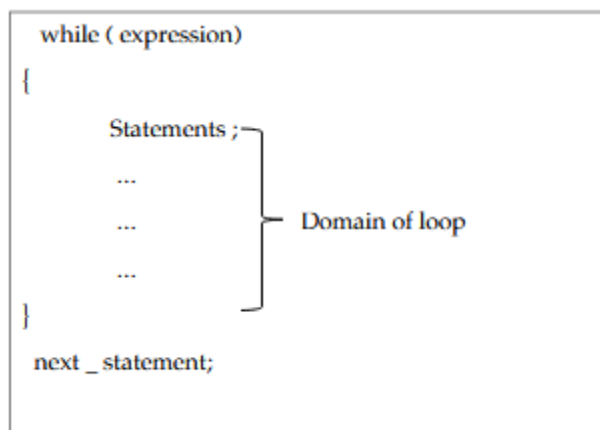
Enter a number : 5

This is not a perfect number : 5

۱.۲۵.۲ بیانیه () THE WHILE

ساختار حلقه while په پیل کې شرط ارزیابی کوي او د Pre- test حلقو له ډلې څخه شمېرل کېږي.

عمومي شکل یې په لاندې ډول ده:

شکل 5.6 حلقه while

بیانیه (while) په لاندې ډول عمل کوي:

❖ په لومړي قدم کې شرط ارزول کېږي، که شرط سم وي نو د حلقې بدنه اجرا کېږي او بیا شرط بیا ارزول کېږي.

❖ که شرط بیا هم سم وي، د حلقې بدنه په تکراري ډول اجرا کېږي.

❖ که شرط سم نه وي، نو د حلقې بدنه نه اجرا کېږي او د حلقې څخه بهر بیانیه (next statement) اجرا کېږي.

❖ حلقه کېدای شي یو یا څو بیانیه ولري. که یوازې یوه بیانیه وي نو د قوسونو (Braces) اړتیا نشته، خو که له یوې څخه زیاتې وي نو باید ټولې بیانیه د لویو قوسونو { } دننه ولیکل شي.

❖ تر هغه وخته چې شرط سم وي، د حلقې د بدن ټولې بیانیه په تکراري ډول اجرا کېږي.

مثال 5.6: لاندې پروګرام د (while) په کارولو سره طبیعي عددونه له 1 څخه تر n پورې په سکرین بڼې

```
// Program to generate first N natural number
#include <iostream.h>
main ( ) {
    int i, n ;
    // initialize i to 1
    i = 1;
    cout << "\n Enter the value of n : " ;
    cin >> n;
    while ( i <= n )
    {
        cout << "\n " << i ;
        i++;
    }
    return 0;
}
```

Output

Enter the value of n: 5

1

2

3

4

5

په دې مثال کې لومړنی ارزښت $i = 1$ دی او حلقه 5 ځله اجرا کېږي. هر ځل چې حلقه اجرا کېږي، د i ارزښت د 1 واحد په اندازه زیاتېږي. کله چې د i ارزښت 6 شي، شرط ناسم کېږي او حلقه پای ته رسېږي.

مثال 6.6: لاندې پروګرام د لومړیو n طبیعي عددونو مجموعه محاسبه کوي او په سکرین یې ښيي

```
// program to find the sum of first n natural numbers 1 + 2 + 3 + ..... + n

#include <iostream.h>

main ( ) {
    int sum = 0, i = 1, n;
    cout << "\n Enter the value of n : ";
    cin >> n;
    while ( i <= n )
    {
        sum = sum + i;
        i ++ ;
    }
    cout << "\n Sum = " << sum;
    return 0;
}
```

Output

Enter the value of n: 5

Sum = 15

Enter the value of n : 0

Sum = 0

مثال 7.6: لاندې پروگرام د Euclid د الګوريتم په کارولو سره د دوو مثبتو عددونو تر ټولو لوی مشترک مقسوم
(GCD) او LCM محاسبه کوي

* program to calculate the LCM and GCD of two positive integers using Euclid's

algorithm/*

#include <iostream.h>

main) (

{

int m, n, temp, remain, lcm, gcd;

cout << " \n Enter two integer m & n; " :

cin >> m >> n;

// Assign m * n to temp to retain the original value of m and n

temp = m * n;

remain = m % n;

while (remain != 0(

{

m = n;

n = remain;

remain = m % n;

}

gcd = n;

lcm = temp/ gcd;

cout << "\n LCD = " <<lcm << " GCD = " << gcd;

return 0;

}

Output

Enter two integers m & n : 8 13

LCD = 104, GCD = 1

Enter two integers m & n : 12 8

LCD = 24, GCD = 4

مثال 8.6: لاندې پروگرام د دوو عددونو ترمنځ تر ټولو کوچنی مشترک مضرب (LCM) او تر ټولو لوی مشترک مقسوم (GCD) ښيي

```
/* program to calculate the LCM and GCD of two positive integers */
```

```
#include <iostream.h>
```

```
main ( )
```

```
{
```

```
int m, n, temp, lcm, gcd;
```

```
cout << "\n Enter two integer m & n : " ;
```

```
cin >> m >> n;
```

```
// Assign m * n to tem to retain the original value of m and n
```

```
temp = m * n ;
```

```
// Calculation of gcd
```

```
while ( m != n )
```

```
148
```

```
{
```

```
if ( m > n )
```

```
m = m - n ;
```

```
else
```

```
n = n - m ;
```

```
}
```

```
gcd = n ;
```

```
lcm = temp / gcd ;
```

```
cout << "\n LCM = " << lcm << " GCD = " << gcd ;
```

```
}
```

Output

Enter two integers m & n : 12 16

LCD = 48, GCD = 4

مثال 9.6: لاندې پروگرام داخل شوی عدد برعکس (reverse) کوي

```
/* program to reserve an integer number */
```

```
#include <iostream.h>
```

```
main ( )
```

```
{
```

```
    int num, rev, remain;
```

```
    cout << " \n Enter a number : " ;
```

```
    cin >> num;
```

```
    // initialize rev to 0
```

```
    rev = 0;
```

```
    while ( num != 0 )
```

```
{
```

```
        remain = num % 10;
```

```
        rev = rev * 10 + remain ;
```

```
        num = num / 10 ;
```

```
}
```

```
    return 0;
```

```
}
```

Dry Run

rev = 0, num = 678

remain	rev	num
8	8	67
7	87	6
6	876	0

Output

Enter a number : 590

Reversed number is : 95

Enter a number : 678

Reversed number is : 876

توليدوي عددونه تسلسل Fibonacci د پروگرام لاندې 10.6: مثال

```
// program to generate the first n Fibonacci Number
```

```
#include <iostream.h>
```

```
main (
```

```
{
```

```
int i = 3, fib1 = 1, fib2 = 1, fib, n;
```

```
cout << " \n How many Terms ? " ;
```

```
cin >> n;
```

```
cout << fib1 << "\n" << fib2 << "\n" ;
```

```
while ( i < n) {
```

```
fib = fib1 + fib2 ;
```

```
cout << fib << "\n";
```

```
fib1 = fib2 ;
```

```
fib2 = fib ;
```

```
i++; }
```

```
return 0; }
```

Output

How many Term ? 5

1

1

2

3

مثال 11.6: لاندې پروگرام د داخل شوي عدد د جفت (even) او طاق (odd) ارقامو شمېر محاسبه کوي

```
/* program to count the number of even and odd digits in a number */
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int num, r, odd, even ;
    cout << "\n Enter an integer number : " ;
    cin >> num;
    odd = 0, even = 0 ;
    while ( num != 0)
    {
        r = num % 10;
        num = num / 10 ;
        if (r % 2 == 0)
            even ++;
        else
            odd++;
    }
    cout << "\n Number of Odd digits : " << odd ;
    cout << "\n Number of Even digits : " << even;
    return 0 ;
}
```

Output

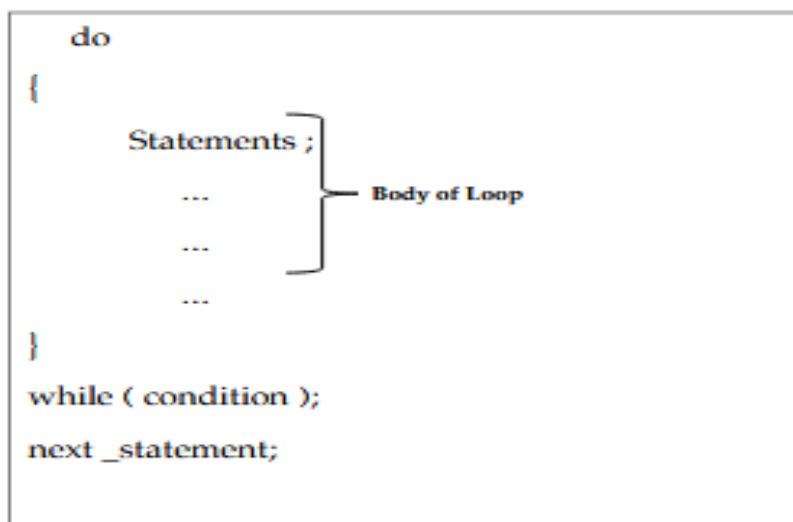
Enter an integer number : 1213

Number of Odd digits : 3

Number of Even digits : 1

۱.۲۵.۳ بیانیه () THE DO - WHILE

بیانیه do- while وروسته له دې چې د حلقې بدنه اجرا شي، شرط ارزیابی کوي او د-Post test حلقو له ډلې څخه شمېرل کېږي. عمومي شکل یې په لاندې ډول دی:

شکل 6.6 حلقه do - while

- ❖ په جوړښت while-do کې د حلقې بدنه لومړۍ اجرا کېږي.
- ❖ شرط په دوهم پړاو کې ارزول کېږي. که شرط سم وي، نو د حلقې بدنه بیا په تکراري ډول اجرا کېږي.
- ❖ که شرط سم نه وي، نو د حلقې بدنه نور نه اجرا کېږي او د حلقې څخه بهر بیانیه اجرا کېږي.

مثال 12.6: لاندې پروگرام د داخل شوي ارزښت اعتبار (validation) کوي

```
// program to validate your input
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int num;
    do
    {
        152
        cout << "\n Input a positive number : ";
        cin >> num;
    }
    while ( num <= 0);
    return 0;
}
```

Output

Input a positive number : -10

Input a positive number : 0

Input a positive number : 5

برنامه تر هغه وخته تکرار کیږي چې داخل شوی عدد 0 یا منفي وي. هر کله چې مثبت عدد داخل شي، حلقه ختمیږي او برنامه نور قیمت نه اخلي.

مثال 13.6: لاندې پروگرام د داخل شوي عدد د ضرب جدول (Multiplication Table) په سکرین بڼې

```
// program to print multiplication table of a given number
```

```
#include <iostream.h>
```

```
main ( )
```

```
{
```

```
int i, n, prod;
```

```
cout << "\n Enter a number : ";
```

```
cin >> n ;
```

```
i = 1;
```

```
cout << "\n Multiplication Table \n\n";
```

```
do
```

```
{
```

```
prod = i * n ;
```

```
cout << "\n " << i << " * " << n << " = " << prod;
```

```
i = i++;
```

```
}
```

```
while ( i <= 10);
```

```
return 0;
```

```
}
```

Output

Enter a number : 4

Multiplication Table

1 * 4 = 4

2 * 4 = 8

3 * 4 = 12

4 * 4 = 16

5 * 4 = 20

6 * 4 = 24

7 * 4 = 28

8 * 4 = 32

9 * 4 = 36

10 * 4 = 40

مثال 14.6: لاندې پروگرام د داخل شوي عدد فکتوریل محاسبه کوي

```
// program to find the factorial of a number
```

```
#include <iostream.h>
```

```
main ( )
```

```
{
```

```
int i = 1, n;
```

```
long fact = 1 ;
```

```
cout <<"\n Input a number please :";
```

```
cin >> n;
```

```
do
```

```
{
```

```
fact = fact * i ;
```

```
i ++;
```

```
}
```

```
while ( i <= n );
```

```
cout <<"\n Factorial of " << n << " = " << fact ;
```

```
return 0;
}
```

Output

Input a number please : 6

Factorial of 6 = 720

Input a number please : 1

Factorial of 6 = 1

Input a number please : 0

Factorial of 6 = 1

مثال 15.6: لاندې پروگرام د داخل شوي عدد د ارقامو مجموعه (sum of digits) محاسبه کوي

```
// program to find the sum of digits of a number
```

```
#include <iostream.h>
```

```
main ( )
```

```
{
```

```
int num, sum = 0, rem ;
```

```
cout <<"\n Enter a positive number : ";
```

```
cin >> num;
```

```
do
```

```
{
```

```
rem = num % 10 ;
```

```
sum = sum + rem ;
```

```
num = num / 10 ;
```

```
}
```

```
while ( num > 0 );
```

```
cout <<"\n Sum of the digits = " << sum ;
```

```
return 0;
```

```
}
```

Output

Enter a positive number : 246

Sum of the digits = 12

Enter a positive number: 0

Sum of the digits = 0

مثال 16.6: لاندې پروگرام له 1 څخه تر n پورې هغه عددونه ښيي چې په 2 او 3 دواړو بشپړ تقسیم

```
// program to print all the numbers divisible by 2 and 3 between 1 and n
```

```
#include <iostream.h>
```

```
main ( )
```

```
{
```

```
int num= 1, n, rem2, rem3;
```

```
cout <<"\n Enter value of n : ";
```

```
cin >> n;
```

```
do
```

```
{
```

```
rem2 = num % 2 ;
```

```
rem3 = num % 3;
```

```
if (rem2 == 0 && rem3 == 0)
```

```
cout <<num << "\n";
```

```
num ++ ;
```

```
}
```

```
while ( num <= n );
```

```
return 0;
```

```
}
```

Output

Enter value of n : 20

6

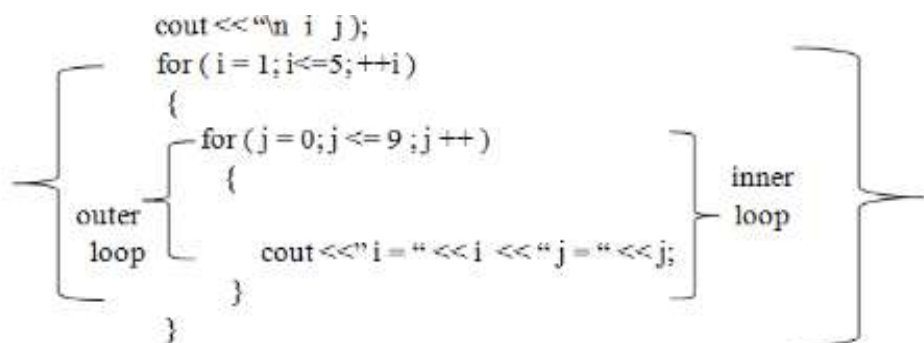
12

18

حلقه په حلقه (Nested FOR Loops)

کله چې یو for حلقه د بل for حلقې دننه ځای پر ځای شي، دې حالت ته Nested FOR Loop ویل کېږي. په دې حالت کې داخلي حلقه د بهرني حلقې د هر index لپاره اجرا کېږي.

شکل 7.6 د Nested FOR Loop طرز کار ښيي:

شکل 7.6 Nested for loop

❖ په لومړي قدم کې $i = 1$ ټاکل کېږي او شرط $i > 5$ ارزول کېږي. که شرط سم وي نو حلقه اجرا کېږي.

❖ په دوهم قدم کې $j = 0$ ټاکل کېږي او شرط $j > 9$ ارزول کېږي. که شرط سم وي نو داخلي حلقه اجرا کېږي او نتیجه په سکرین ښيي:

0 1

❖ داخلي حلقه تر هغه وخته تکرارېږي تر څو چې شرط سم وي. کله چې $j = 10$ شي، نو د بهرني حلقې i ته 1 اضافه کېږي او $i = 2$ کېږي.

i	j
1	0
1	1
1	2
:	
1	9
2	0
2	1
:	
5	9

تاسو کولای شئ تر 15 مرحلو پورې حلقې (nested loops) د یو بل دننه وکاروئ.

YAD

مثال 17.6: لاندې پروگرام د 2 څخه تر 10 پورې د ضرب جدول د nested loop په کارولو سره ښيي

```
#include <iostream.h>

main()
{
    for (int a = 2; a<=10; a++)
    {
        for (int b=1; b<=10; b++)
        {
            cout <<b <<" * " << a <<" = " <<b *a <<"\n";
            if (b>=10)
                cout <<"\n";
        }
    }
    return 0;
}
```

Output

1 * 2 = 2

2 * 2 = 4

....

1 * 3 = 3

2 * 3 = 6

....

1 * 4 = 4

2 * 4 = 8

....

....

1 * 10 = 10

2 * 10 = 20

3 * 10 = 30

4 * 10 = 40

```

5 * 10 = 50
6 * 10 = 60
7 * 10 = 70
8 * 10 = 80
9 * 10 = 90
10 * 10 = 100

```

مثال 18.6: لاندې پروگرام ډیجیټل ساعت (Digital Clock) جوړوي

```

#include <iostream.h>

main()
{
    int H, M, S;
    for (H =1; H<=12; H++)
    {
        for (M =0; M<=59; M++)
        {
            for (S = 0; S<=59; S++)
            {
                for (int MS = 0; MS <2000 ; MS++) // used to slow down second speed
                cout <<H <<" : " << M <<" : " << S <<"\n";
            }
        }
    }
    return 0;
}

```

Output

```

1 : 0 : 0
1 : 0 : 1
1 : 0 : 2
1 : 0 : 3
1 : 0 : 4

```

```

:
:
:
12 : 59 : 59

```

مثال 19.6 الف :لاندې پروگرام د عددونو په مرسته یو هندسي شکل جوړوي

// Program to generate a given pattern with numbers

```
#include <iostream.h>
```

```
main ( )
```

```
{
```

```
int r, c ; // r is row and c is column
```

```
cout << " \n \n Number Pattern :\n \n \n " ;
```

```
for ( r = 1; r <= 4; r ++ ) //Outer loop for rows
```

```
{
```

```
for ( c = 1; c <= r; c++ ) // Inner loop for column
```

```
cout << c << " " ;
```

```
cout << "\n " ;
```

```
}
```

```
return 0;
```

```
}
```

Output

Number Pattern

1

1 2

1 2 3

1 2 3 4

مثال 19.6 ج: لاندې پروگرام د عددونو په مرسته بل هندسي شکل جوړوي

```
// Program to generate a given pattern

160

#include <iostream.h>

main ( )
{
    int r, c, num = 6 ; // r is row and c is column
    cout << "\n\n\n Number Pattern : \n\n\n " ;
    for ( r=num ; r >= 1; r -- ) //Outer loop for rows
    {
        for ( c = 1; c <= r; c++ ) // Inner loop for column
            cout << r << " ";
        cout << "\n " ;
    }
    return 0;
}
```

Output

Number Pattern

6 6 6 6 6 6

5 5 5 5 5

4 4 4 4

3 3 3

2 2

1

مثال 19.6 ج :لاندې پروگرام د عددونو په مرسته بل هندسي شکل جوړوي

```
// Program to generate a given pattern with numbers

#include <iostream.h>

main ( )
{
    int r, c1, c2, n, m, p ; // r is row and c1, c2 are columns

    cout << " \n Enter the number of rows : " ;
    cin >> n;

    cout << "\n \n Number Pattern \n \n ";

    161

    p = 1;

    for ( r =1 ; r <= n ; r++ ) //Outer loop for rows
    {
        for ( c1 = 1; c1<2*n-r; c1++ ) // Inner loop for column
        cout << " ";

        for ( c2 = 1; c2 <=r; c2++, p++)
        cout <<p << " ";

        for ( c2 = r-1; c2 >= 1; c2--, p--)
        {
            m = p-2;
            cout <<m << " ";
        }

        cout << "\n" ;
    }

    // return 0; }
```

Output

Enter the number of rows : 5

Number Pattern

```

      1
    2 3 2
  3 4 5 4 3
4 5 6 7 4 5 4
5 6 7 8 9 8 7 6 5

```

مثال 20.6 د: لاندې پروگرام په بازه کې د (prime numbers) اول نمبرونه پیدا کوي،
د شرط له مخې چې m کوچنی له n څخه وي او دواړه int وي

```

// Program to find prime numbers in the range m to n where m and n are positive
integer and m < n */
#include <iostream.h>
main ( )
{
  int m, n, i, j, isprime ;

```

```

cout<<"\n Enter Lower and Upper limit of the range m & n : ";
cin>>m>>n;
if ( m<= 1)
    m = 2;          // starting value of the range is made 2
cout<<"\n The prime numbers are : \n\n ";
for ( i=m ; i <= n ; i ++ )
{
    isprime = 1;
    // This loop checks i for a prime number
    for ( j = 2; j<= i/2 ; j++ )
    {
        if ( i % j == 0 )
        {
            isprime =0 ;
            break;
        }          // End of j loop
    }
    if ( isprime )
        cout<<"\n " << i ;
}          // End of i loop
return 0;
}

```

Output

Enter Lower and Upper limit of the range m & n : 5 25

The prime numbers are:

5
7
11
13
17
19
23

پرښ در حلقه‌ها (Jump in Loops)

کله داسې حالت ته ورسېږي چې اړتیا وي (Stroustrup, 1997):

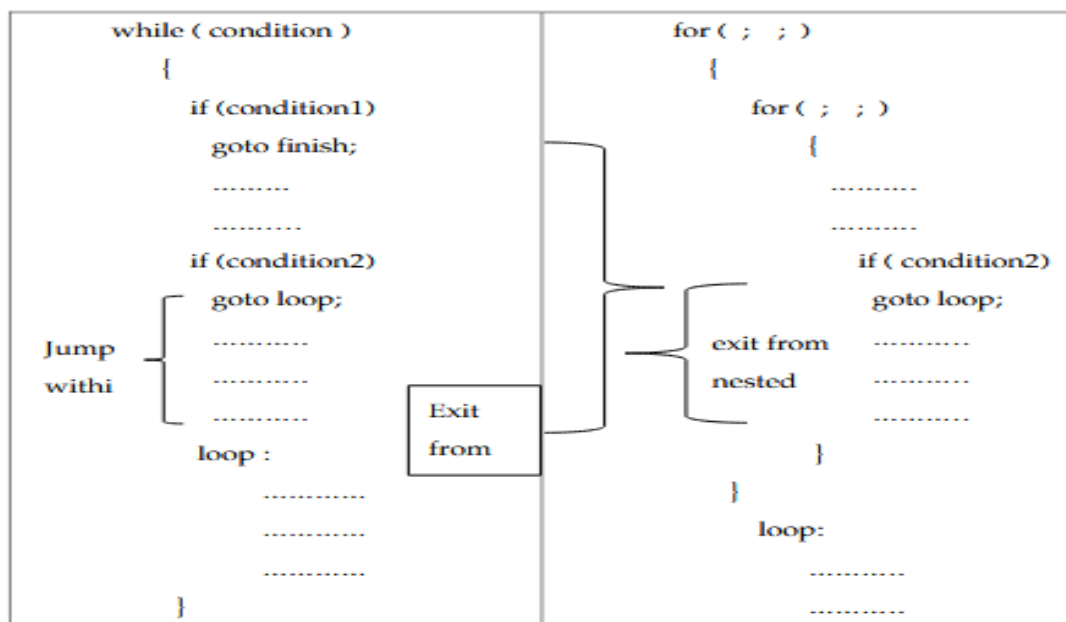
- (a) د حلقې اجرا بند شي.
 - (b) حلقه په بشپړه توګه ختمه شي.
 - (c) د حلقې یو برخه نظرانداز شي.
 - (d) د داخلي حلقې څخه بهر ووتل شي او بېرته بیروني حلقې ته لاړ شو د شرطونو له مخې.
- داسې مختلفې لارې شته چې د فور عملیات پرې ترسره کېدای شي.
- تاسو کولای شئ د لاندې دستورونو په وسیله د فور عملیات ترسره کړئ:

exit او continue ، break، goto

۱. بیانیه goto

د goto بیانیه کولای شئ د while ، do-while او for حلقو دننه وکاروئ، تر څو د پروګرام د یوې برخې اجرا ودریوئ او له بل ځای څخه یې بیا پیل کړئ. همدارنګه دا د nested loops څخه د وتلو لپاره هم کارول کېږي. (Bailey, 2007)

لاندې شکل د goto په وسیله د حلقې څخه د وتلو طرز ښيي:

شکل 8.6 د حلقو (loops) دننه د goto استعمال

ii . بیانیه break

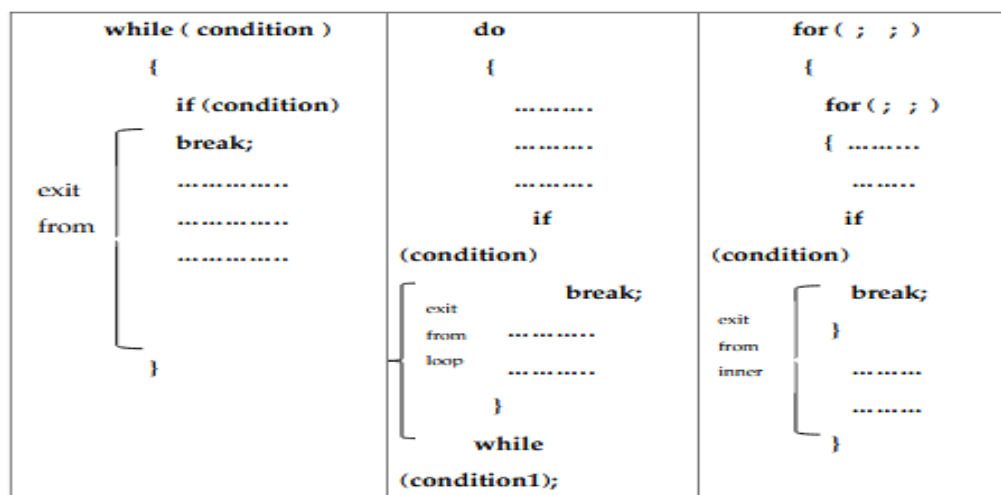
دا بیانیه نه یوازې په switch کې کارول کېږي، بلکې په while ، do-while او for حلقو کې هم کارول کېدای شي.

break د حلقې یا switch څخه د وتلو لپاره کارول کېږي . باید وویل شي چې break یوازې هغه حلقه ختموي چې پکې موجود وي، او نشي کولای له nested loops څخه په یو حل بهر شي (Langtangen, 2006).

د break عمومي شکل:

break ;

لاندې څو مثالونه د break بیانیه ښيي:

شکل 9.6 د break استعمال په حلقو کې

iii. بیانیه continue

بیانیه continue د حلقې اجرا ته دوام ورکوي او د حلقې اجرا نه بندوي.

شکل عمومی continue یی په لاندې ډول ده :

```
continue ;
```

تاسو کولای شئ دا دستور په while ، do-while او for حلقو کې وکاروئ. بیانیه continue باید د حلقې د بدن (body) دننه تعریف شي، ځکه له حلقې بهر هیڅ گټه نه لري. طرز استفاده continue په مختلفو حلقو کې:

<pre>while (condition1) { if (expr2) continue; }</pre>	<pre>do { if (expr1) continue; } while (condition1);</pre>	<pre>for (; ;) { if (expr1) continue; }</pre>
--	--	---

شکل 10.6 continue استعمال په حلقو کې

تابع () exit

دا تابع په فوري ډول د پروگرام اجرا ختموي. عمومي شکل یې قرار ښی: (Eckel, 2000)

```
exit ( n ) ;
```

❖ دا تابع ټول خلاص فایلونه بندوي او یو عدد n د هغه تابع ته ورگرځوي چې دا یې بللې وي (caller).

❖ n د پروگرام د حالت (exit status) نمایندګي کوي. که $n = 0$ وي، معنا یې دا ده چې پروگرام بې له غلطیو (no errors) اجرا شوی. او که $n \neq 0$ وي، نو دا ښيي چې په پروگرام کې خطا (errors) موجوده ده.

❖ n ارزښت د خطاوو د تشخیص لپاره هم کارول کېدای شي.

❖ د default یا پیش فرض قیمت n عموماً 0 وي، له همدې امله د exit تابع عمومي شکل داسې دی :
exit () ;

مقایسه حلقه (while) و (do-while)

جدول 1.6 مقایسه حلقه while و do-while

while ()	do - while ()
(1) شرط د حلقې په پیل کې ارزول کېږي. دې ډول حلقې ته Entry- controlled loop او pre-test هم وایي.	(1) شرط د حلقې په پای کې ارزول کېږي. دې ډول حلقې ته Exit- controlled loop او post-test هم وایي.
(2) حلقه while تر هغه وخته اجرا کېږي چې شرط سم وي.	(2) تر هغه وخته چې شرط سم وي، while- حلقه اجرا کېږي.
(3) حلقه while هیڅ اجرا نه کېږي که شرط ناسم وي.	(3) حلقه do-while لږ تر لږه یو ځل اجرا کېږي، که شرط ناسم هم وي.

اووم فصل

په دې فصل کې د صف (Array) مفهوم، د صف ډولونه او د هغې د استعمال موارد تر بحث لاندې نیول شوي دي.

ځینې پروګرامونه اړتیا لري چې څو بېلابېل معلومات چې یو ډول (Data type) ولري لکه x_1 ، x_2 ، $x_3 \dots x_n$ په خپل داخل کې ذخیره کړي. په داسې حالت کې د صف (Array) استعمال غوره وي.

صف (Array) یو ځانګړی ډول ډیټا تایپ دی چې هغه عناصر په کې ذخیره کېږي چې یو شان نوعیت (data type) ولري.

د صف مهم خصوصیات په لاندې ډول دي: (Oualline, 1995)

1. صف کولای شي حرفي، عددي (integer) او اعشاري (float) ارزښتونه ذخیره کړي.

2. د صف ټول عناصر باید یو شان data type ولري.

3. د صف هر انفرادي عنصر ته Variable Subscripted ویل کېږي.

4. هر عنصر یو index لري.

5. د صف اندازه (range) د [] square brackets دننه ټاکل کېږي.

6. د صف index تل له 0 څخه شروع کېږي.

مثال:

```
int marks [50] ;
```

په دې مثال کې marks د صف نوم دی چې 50 پرله پسې ځایونه په حافظه کې ریزرف کوي تر څو 50 عددي ارزښتونه په کې ذخیره شي.

د صف عناصر په لاندې ډول لیکل کېږي:

```
marks[0], marks[1], marks[3] ... marks[49]
```

7. د صف عناصر په حافظه کې په مسلسل ډول ذخیره کېږي.

8. د subscript شمېر د صف بعد (dimension) ټاکي.

Types of Array صف ډولونه (Chapter 23)

په عمومي ډول درې ډوله صفونه شتون لري: (Jones & Aitken, 2014)

یو بعدي صف (One Dimensional Array)

دوه بعدي صف (Two Dimensional Array)

څو بعدي صف (Multi Dimensional Array)

صف یو بعدي (One Dimensional Array)

هغه صف چې عناصر یې یوازې یو index (subscript) ولري، هغه ته یو بعدي صف ویل کېږي.

مثال: لاندې یو بعدي صف (One Dimensional Array) په پام کې ونیسئ:

```
int marks [5] ;
```

په دې مثال کې ښکاري چې د مربع قوسونو [] په داخل کې یو عدد شتون لري او دا ښیي چې دا صف یو بعدي صف دی.

صف د marks په نوم لاندې د 5 محصلینو نمرې ذخیره کوي:

Marks	Marks	Marks	Marks	Marks
[1]	[2]	[3]	[4]	
40	38	12	44	35

د دې صف ارزښتونه په لاندې ډول هم لیکل کېدای شي:

Marks [0] = 40;

Marks [1] = 38;

Marks [2] = 12;

Marks [3] = 44;

Marks [4] = 35;

۱.۲۲.د صف تعریف (Definition of Array)

مخکې له دې چې صف په پروګرام کې وکارول شي، باید اول تعریف شي. صف د نوعیت (type) ، نوم (name) او اندازه (size) په وسیله تعریفېږي. (Rama, 2011)
د صف عمومي شکل:

```
data type array name [ size ];
```

❖ Data type : د متحول ډول ټاکي لکه int ، float ، char یا double

❖ Array name : د صف نوم دی او د identifier قواعد تعقیبوي

❖ Size : د صف د عناصرو اعظمي شمېر ټاکي

مثال 1.7

```
int x [ 100 ] ;
```

```
char text [ 80 ] ;
```

```
float sal [ 50 ] ;
```

په دې مثال کې کولای شي x تر 100 پورې عددي (integer) ارزښتونه ذخیره کړي، text تر 80 پورې حروف ذخیره کوي، او sal تر 50 پورې اعشاري شمېرې ذخیره کوي. متوجه اوسئ چې:

```
int max_stud = 50 ;
int marks [ max _ stud ] ; // not allowed
```

په پورته مثال کې دوهمه جمله سمه نه ده، ځکه د صف اندازه باید تل ثابت عدد (constant integer) وي. تاسو کولای شئ max_stud د ثابت په توګه داسې تعریف کړئ:

```
#define MAX_STUD 50
int marks [MAX_STUD];
```

مثال ۷، ۲: پروګرام له کیبورډ څخه 3 صحیح عددونه اخلي او د هغوی مجموعه په سکرین ښيي

```
/* Program to insert 3 int values from keyboard and displays sum of them */
#include <iostream.h>
main()
{
    int Array [3];
    cout <<"Enter 3 Integer values..?";
    cin >> Array[0];
    cin >> Array[1];
    cin >> Array[2];
    cout <<"Total = "<< Array [0] + Array [1] + Array [2];
    return 0;
}
```

Output

Enter 3 Integer values..?

5

10

20

Total = 35

مثال ۷، ۳ د پروگرام د انگلیسي حروفو صف بنیي.

```
#include <iostream.h>

main ( )
{
    char Array [ ]= {'a','b','c','d','e'};

    cout <<Array[0] <<"\n";
    cout <<Array[1] <<"\n";
    cout <<Array[2] <<"\n";
    cout <<Array[3] <<"\n";
    cout <<Array[4]<<"\n";

    return 0;
}
```

Output

a

b

c

d

e

مثال 4.7 دا پروگرام ډاټا په صف (array) کي داخلوي او بيا يي په سکرين ښکاره کوي.

```
/* Program to write the data into an array and print them */
#include <iostream.h>
main ( ) {
int a [ 10 ], i ;
/* Write the elements into the array */
cout << " Enter five elements " ;
for ( i = 0; i < 5 ; i++)
cin >> a [i];
/* Output the data items of array a */
cout << " \n Elements of the array are : \n " ;
for ( i = 0; i < 5 ; i++)
cout << "\n " << a [ i ] ;
return 0; }
```

Output

Enter five elements

2

10

25

15

72

Elements of the array are :

2

10

25

15

72

مثال لاندي پروگرام د داخل شوو ۵ عددونو ترمنځ مجموعه ،اوسط ،تر ټولو لوی کوچنی ،عدد ترلاسه کوی.

```

/* Program to find the Sum, Average, Largest and Smallest of n number */
#include <iostream.h>

main ( )
{
    int a [ 10 ] , i, large, small, n ;

    float avg, sum ;

    175

    /* Input elements into the array */
    cout << " \n How many elements (n < 10) ? " ;
    cin >> n ;
    cout << " Enter the elements: "<< n;
    for ( i = 0; i < n ; i++)
        cin >> a [i];

    /* Finding sum, largest and smallest */
    large = a [ 0 ] ; small = a [ 0 ] ; sum = 0 ;
    for ( i = 0; i < n ; i++)
    {
        sum = sum + a [ i ] ;
        if ( a [ i ] < small )
            small = a [ i ] ;
    }

    /* Finding average value */
    avg = sum / n ;

    /* output result */
    cout << "\n sum = " << sum << " Average = " << avg ;
    cout << "\n largest = " << large << " Smallest = " << small ;

    return 0;
}

```

Output

How many elements ($n < 10$) ? 5

Enter the 5 elements :

67

25

40

33

6

Sum = 171.00 Average = 34. 20

largest = 67 smallest = 6

۱.۲۸ د صف (Array) د یو بعدی صف قیمت ورکول (Initializing of one Dimensional Array)

د صف عناصر کولای شو د صف د تعریف پر وخت هم مقدار ورکړو: (Nawaz, 2006).

عمومي بڼه:

```
static type array_name [ size ] = { list of values } ;
```

تشریح:

→ static د ذخیره کولو ډول

→ type د معلوماتو ډول (int, float, char) او نور

→ array_name د صف نوم

→ size د صف اندازه (څو عناصر لري)

→ list of values د ارزښتونو لیست چې د کامې (i) په واسطه بېل شوي وي
(Nakov & Kolev, 2013)

مثال ۶.۷

The statement `static int primes [ 5 ] = { 2 , 3, 5, 7, 11 };`
Will assign the values as follows:
`primes [0] = 2, primes [1] = 3, primes [2] = 5, primes [3] = 7, and
primes [4] = 11`
Similarly `char color [ ] = "RED";`
Will assign `color [ 0 ] = "R", color [ 1 ] = 'E', color [ 2 ] = 'D' and color [ 3 ] = '\0'`

'R'	'E'	'D'	'\0'
-----	-----	-----	------

`static int num [ 10 ] = { 1, 2, 3, 4 };`
will initialize the first 4 array elements to 1, 2, 3, 4 and the remaining 6 must be zero.

که قیمتونه for ترتیب مطابق داخل شي نو په لاندی ډول به وښودل شي.

مثال ۷،۷: که د ۵ محصلانو نمری په ترتیب سره ۸۹،۴۵،۷۰،۶۶ او ۸۱ وي نو تاسو کولای شئ. تاسو کولای شئ د for حلقې په کارولو سره قیمتونه د صف عناصرو ته په لاندی ډول ورکړئ:

consider the marks of 5 students to be 89, 45, 70, 66, and 81. A for () loop can be used to assign these values to the array elements as follow:

```
int marks [ 5 ], i ;
cout << " \n Enter the marks: " ;
for ( i = 0; i<5; i++ )
{
cin >> marks [ i ] ;
```

هغه ډاټا چې د لوپ (loop) په مرسته داخل شي، هماغسې په همدې بڼه بنودل کېږي:

89	45	70	66	81
----	----	----	----	----

ډاټا باید تل د حلقې (loop) په شکل صف ته داخل شي، ځکه چې د هر cin لپاره د زیر نویس i(subscript) ارزښت بدلیږي. په لومړي ځل cin کی marks(0) لوستل کېږي ورسره marks(1) او همداسې دنورو قیمتونو لپاره ادامه مومي.

۱۱.۲۹ د یو بعدي صف (Processing of one Dimensional Array)

تاسو نشئ کولی یو حسابي عملیه په ټول صف باندې یوځای اجرا کړئ. د مثال په ډول، که غواړئ دوه صفونه a او b چې یو شان اندازه لري سره جمع کړئ، نو دا عملیه باید د هر عنصر لپاره جلا ترسره شي. (2013, Overland)

مثال:

$$c[0] = a[0] + b[0]$$

$$c[1] = a[1] + b[1]$$

له همدې امله، هغه دوه صفونه چې یو شان data type، یو شان بُعد، یو شان اندازه، یو شان عملیه او یو شان مقایسوي عملگر ولري، اړتیا لري چې د هر عنصر لپاره جلا پروسس شي. د دې لپاره د for حلقه کارول کېږي، ځکه په هر ځل اجرا کې یو عنصر پروسس کوي. د حلقې د اجرا شمېر او د پروسس کېدونکو عناصرو شمېر سره برابر وي.

مثال 8.7: لاندې پروگرام ۳ عددونه له کیبورد څخه اخلي او بیا یې ښيي.

```
#include <iostream.h>

main ( )
{
    int Array [3];
    cout <<"Enter 3 Integer values..?"; // Input from KEYBOARD Scanner
    cin>> Array[0];
    cin>> Array[1];
    cin>> Array[2];
    cout << Array [0] << "\n" << Array [1] << "\n" << Array [2];
    178
    return 0;
```

Output

Enter 3 Integer values..? 1 2 3

1

2

3

مثال 9.7 دا پروگرام د دوو يو بعدي صفونو (1-D array) عناصر سره جمع کوي:

```

/* Programs to add Two 1-D array */

#include <iostream.h>

main ( )
{
    int a [ 10 ], b [ 10 ], c [ 10 ];

    int i ;

    cout << " \n Enter 10 elements of array a : \n " ;

    for ( i = 0; i < 10 ; i++)

        cin >> a [i];

    cout << " \n Enter 10 elements of array b : \n " ;

    for ( i = 0; i < 10 ; i++)

        cin >> b [i];

    /* Finding sum of array a and b */

    for ( i = 0; i < 10 ; i++)

        c [ i ] = a [ i ] + b [ i ] ;

    // Printing the resultant array c

    cout << "\n Resultant array:\n ";

    for ( i = 0; i < 10 ; i++)

        cout << "\t" << c [ i ] ;

    return 0;

}

```

Dry Run			
Finding sum of array a & b			
i	a [i]	b [i]	c [i]
0	a [0] =1	b [0] =2	c [0] =3
1	a [1] =2	b [1] =3	c [1] =5
2	a [2] =3	b [2] =5	c [2] =8
3	a [3] =4	b [3] =7	c [3] =11
:			
:			
9	a [9] =10	b [9] =31	c [9] =41

Output

Enter 10 elements of array A

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Enter 10 elements of array B

2 3 5 7 11 13 19 23 29 31

Resultant array :

3 5 8 11 16 19 26 31 38 41

مثال 10.7: Fibonacci سلسلہ د n عناصرو لپارہ پہ صف کي جوړوي:

```
/* Programs to generate first n Fabonacci terms using an anrray */
#include <iostream.h>
main ( )
{
int fibo [50], i, n;
cout << " \n How many terms of the series ? " ;
cin >>n;
// Initialize the first and second term
fibo [0] = 0; fibo [1] =1;
for ( i = 2; i < n ; i++)
fibo [ i] = fibo [ i-2 ] + fibo [ i-1 ] ;
cout <<"\n The Fibonacci terms are " ;
for ( i = 0; i < n ; i++)
cout << fibo [i] << " ";
return 0;
}
```

Output

How many terms of the series ? 10

The Fibonacci terms are :

0 1 1 2 3 5 8 13 21 34

مثال 11.7: پروگرام د لسمي (Decimal) عدد په هر بل قاعده (Base) بدلولي، لکه: Hexa Decimal

```

/* Programs to convert a Decimal number to Hexa Decimal */
#include <iostream.h>
main ( )
{
    int num, rem, a[10], base, i=0, k;
    cout << "\n Enter a number: ";
    cin >> num;
    cout << "\n Enter Base: ";
    cin >> base;
    cout << "\n The output: ";
    while (num > 0 )

    {
        rem = num % base ; // converting to base equivalent
        a [ i ] = rem;
        i++;
        num = num / base ;
    }
    i--; // Print the converted number
    for (k=1; k>=0; k--)
    {
        if ( a[ k ] <=9 )
            cout << a[ k ];
        else if (a[ k ] ==10)
            cout << "A";
        else if (a[ k ] ==11)
            cout << "B";
        else if (a[ k ] ==12)
            cout << "C";
        else if (a[ k ] ==13)
            cout << "D";
        else if (a[ k ] ==14)
            cout << "E";
        else if (a[ k ] ==15)
            cout << "F";

        else
        {
            cout << "\n Error ";
            exit (0);
        }
    }
    return 0;
}

```

```

}

```

Output

Enter a number : 105

Enter Base : 16

The Output : 69

دوه بُعدي صف (Two Dimensional Arrays)

دوه بُعدي صف له سطر (row) او ستون (column) څخه جوړ وي. د دوه بُعدي صف هر عنصر موږ د دوو زیرنویسونو (subscripts) په وسیله ترلاسه کولی شو، چې لومړی زیرنویس د سطر او دوهم زیرنویس د ستون استازیتوب کوي. (Lippman, 2002)

`type array-name [ row size ] [ col size ];`

❖ دلته row size او col size د سطرونو او ستونونو د اعظمي قیمت شمېر ښيي چې په صف کې ذخیره کېږي.

❖ type د ډاټا ډول ښيي.

❖ array-name د صف نوم ساتي.

مثال: 7.12 د یو دوه بُعدي صف تعریف چی ۵ سطرونه او ۶ ستونونه لري

د دوه بُعدي صف پیژندنه

`float mat[5][6];`

دا په مسلسل ډول 120 بایټه حافظه reserve کوي. په صف کې $5 \times 6 = 30$ عناصر شته، او هر عنصر د اعشاري عدد په ډول د ذخیره کېدو لپاره 4 بایټه حافظې ته اړتیا لري.

انفرادي عناصر عبارت دي له:

```
mat[0][0]  mat[0][1]  mat[0][2]  mat[0][3]  mat[0][4]  mat[0][5]
mat[1][0]  mat[1][1]  mat[1][2]  mat[1][3]  mat[1][4]  mat[1][5]
...
mat[4][0]  mat[4][1]  mat[4][2]  mat[4][3]  mat[4][4]  mat[4][5]
```

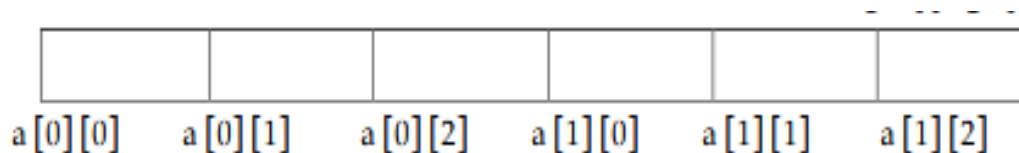
❖ د صف قیمت له 0 څخه پیل او تر (size - 1) پورې دوام کوي.

❖ د دوه بُعدي صف عناصر د سطر په شکل ذخیره کېږي.

مثال:

`int a[2][3]`

د ذخیره کولو طریقه:

د دوه بعدي صف (2D Array) قیمت ورکول (Initializing Two Dimensional Arrays)

په دوه بعدي صف کې ابتدایي ارزښتونه د { } قوسونو په منځ کې ورکول کېږي (Horton, 2012).

مثال

```
int mat [3][3] = { 19, 8, 11, 25, 4, 16, 0, 8, 5 };
mat [0] [0] = 19, mat [0] [1] = 8, mat [0] [2] = 11
mat [1] [0] = 25, mat [1] [1] = 4, mat [1] [2] = 16
mat [2] [0] = 0, mat [2] [1] = 8, mat [2] [2] = 5
```

:

تاسو کولای شئ پورتنی مثال په معکوس ډول په لاندې بڼه ولیکئ:

```
int mat [3] [3] = {
    { 19, 8, 11 },
    { 25, 4, 16 },
    { 0, 8, 5 },
};
```

په یاد ولرئ چې د هرې جوړې قوسونو وروسته باید کامه اضافه شي. په عمومي ډول، د دې لپاره چې د دوه بعدي صف هر عنصر پروسس شي، اړتیا ده چې له Nested loop څخه استفاده وشي.

```
int a [ 5 ] [ 3 ], i;
for (i = 0; i < 5; i++)
    for (j = 0; j < 3; j++)
        a [ i ] [ j ] = 0;
```

لومړۍ حلقه (Loop) د سطر (Row) د قیمت د بدلون لپاره او دوهمه حلقه د ستون (Column) د قیمت د بدلون لپاره کارول کېږي.

تاسو کولای شئ ساده عملیات لکه جمع، تفریق، ضرب او همدارنګه د سطر په ستون یا د ستون په سطر بدلول د دوه بعدي صف په وسیله اجرا کړئ.

د یادونې وړ ده چې د matrix سازگاري باید په پام کې ونیول شي، یعنې په ځینو حالتونو کې باید د سطرونو او ستونونو شمېر سره مساوي وي، که نه نو ځینې عملیات نه اجرا کېږي.

مثال 13.7: لاندې برنامه د **A** او **B** مکسوټه لوستل کوي او د محاسبې وروسته یې جمع شوي نتیجه په

```
// Programs to read two matrices A and B and display their sum
```

```
#include <iostream.h>
```

```
main ( )
```

```
{
```

```
int a [ 10 ] [ 10 ], b [ 10 ] [ 10 ], sum [ 10 ] [ 10 ], i, j, n;
```

```
cout << " \n Enter the order of matrix : " ;
```

```
cin >> n;
```

```
/* Reading the elements of matrices a and b */
```

```
cout << " \n Enter the elements of matix a : \n " ;
```

```
for ( i = 0; i < n; i ++ )
```

```
    for ( j = 0; j < n; j ++ )
```

```
        cin >> a [ i ] [ j ] ;
```

```
cout << " \n Enter the elements of matix b : \n " ;
```

```
for ( i = 0; i < n; i ++ )
```

```
    for ( j = 0; j < n; j ++ )
```

```
        cin >> b [ i ] [ j ] ;
```

```
// Finding the sum of the two matrices
```

```
for ( i = 0; i < n; i ++ )
```

```
    for ( j = 0; j < n; j ++ )
```

```
        sum [ i ] [ j ] = a [ i ] [ j ] + b [ i ] [ j ] ;
```

```
/* Printing the resultant matrix */
```

```
cout << " \n The Summation matrix : \n " ;
```

```
for ( i = 0; i < n ; i ++ )
```

```
{
```

```
    for ( j = 0; j < n; j ++ )
```

```
    {
```

```
        cout << sum [ i ] [ j ] << " " ;
```

```
    }
```

```

out << "\n" ; // generate line after each row
}

return 0;
{

```

Output

Enter the order to matix : 3

Enter the elements of matrix A:

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Enter the elements of matrix B:

2 4 6 8 10 12 14 16 18

The summation matrix :

3 6 9

12 15 18

مثال 14.7: لاندې برنامه یو مکس (Matrix) لوستل کوي او په نتیجه کې یې سطرونه (Rows) سترو (Columns) ته او ستني سطرونو ته بدلوي (Transpose) کوي

```

// Program to read a matrix and output its transpose

#include <iostream.h>

main ( )
{
    int a [ 10 ] [ 10 ], trans [ 10 ] [ 10 ];
    int i, j, r, c;

    cout << " \n Enter no of rows and no of columns of a matrix : " ;
    cin >> r >> c ;

    cout << "\n Enter the matix elements of a : \n";

    // Rending and assigning to trans matrix
    for (i =0; i <r; i++)
        for ( j=0; j<c; j++)
        {
            cin >> a [ i ] [ j ];

            trans [ j ] [ i ] = a [ i ] [ j ]; // Exchange rows and column positions

```

```

}

cout << "\n The given matix a : \n" ;
for ( i = 0 ; i<r ; i++)
{
for ( j=0; j <c ; j++ )
{
cout << a[ i ][ j ] << " ";
}
cout << "\n" ;
}
cout << "\n The Transposed matrix : \n" ;
for ( i=0; i <c ; i++ )
{
for (j=0; j<r; j++)
{
cout << trans [ i ] [ j ]<< " ";
}
cout<<"\n";
}

```

Output

Enter no of rows and no of columns of a matrix : 3 2

Enter the matrix elements of a :

1 3

5 7

9 11

The given matrix A:

1 3

5 7

9 11

The Transposed matrix :

1 5 9

3 7 11

مثال 15.7: لاندې برنامه دوه مکسونه لوستل کوي او د هغوی د ضرب نتیجه محاسبه کوي

```
// Program to read two matrices and find their product

#include <iostream.h>

main ( )
{
    int a [ 10 ] [ 10 ], b [ 10 ] [ 10 ], prod [ 10 ] [ 10 ], i , j , k , n ;

    cout << " \n Enter the order of matrix: " ;
    cin >> n;

    cout << " \n Enter the elements of matrix a : \n";
    for ( i = 0; i < n; i++)
        for ( j = 0; j < n; j++)
            cin >> a [ i ] [ j ];

    cout << " \n Enter the elements of matrix b : \n";
    for ( i = 0; i < n; i++)
        for ( j = 0; j < n; j++)
            cin >> b [ i ] [ j ];

    // Compute product of matrix a & b
    for ( i = 0 ; i < n ; i++)
        for ( j = 0; j < n; j++)
        {
            prod [ i ] [ j ] = 0 ;
            for (k=0; k < n; k++)
                prod [ i ] [ j ] = prod [ i ] [ j ] + a [ i ] [ k ] * b [ k ] [ j ];
        }

    cout << " \n The product of a and b matrix : \n" ;
    for ( i = 0; i < n; i++)
    {
        for ( j = 0; j < n; j++)
```

```

{
cout << prod [ i ] [ j ] << " ";

}

cout << "\n" ;

}

return 0;

}

```

Output

Enter the order of matrix : 3

Enter the elements of matrix a :

1 2 3

1 2 3

1 2 3

Enter the elements of matrix b :

2 4 6

2 4 6

2 4 6

The product of a and b matrix :

12 24 36

12 24 36

12 24 36

مثال 16.7: لاندې برنامه د مربع مکس د قطر (Diagonal) د عناصرو جمع محاسبه کوي

```

// Program to print the sum of the diagonals of a squar matrix

#include <iostream.h>

main ( )

{

```

189

```

int mat [ 10 ] [ 10 ], i , j , n ;

int dsum1 = 0, dsum2 = 0; // sum of diagonals

cout << " \n Enter the order of matrix: " ;

cin >> n;

cout << "\n Enter the elements of matrix a : \n";

for ( i =0; i <n; i++)
for ( j=0; j<n; j++)
{
cin >> mat [ i ] [ j ] ;

// To calculate sum of left to right diagonal elements
if ( i == j )
dsum1 = dsum1 + mat [ i ] [ j ] ;

// To calculate sum of right to left diagonal elements
if ( i + j == n-1 )
dsum2 = dsum2 + mat [ i ] [ j ] ;

}

cout << "\n Sum of left to right diagonal = " << dsum1;

cout << "\n Sum of right to left diagonal = " << dsum2;

return 0;

}

```

Output

Enter the order of matrix : 3

Enter the elements of matrix :

1 5 9

2 3 7

6 8 10

Sum of left to right diagonal = 14

Sum of right to left diagonal = 18

خو بُعدي صف (Multi-Dimensional Arrays)

کله چې يو صف له ۲ بُعدو څخه زيات بُعدونه ولري، هغه ته خو بُعدي صف (Multi-

Dimensional Array) ويل کېږي.

د هغه عمومي شکل په لاندې ډول دی:

`data-type array-name [S1] [S2] ..... [Sn];`

دلته $S_1, S_2 \dots S_n$ مثبت صحيح عددونه دي چې په صف کې د عناصرو شمېر بنیي، او هر یو یې

یو زیرنویس (subscript) لري.

Data-type د متحول نوعیت بنیي او array-name د صف نوم دی.

له همدې امله:

په دوه بُعدي صف کې ۲ زیرنویسونه (subscripts) وي.

په درې بُعدي صف کې ۳ زیرنویسونه وي.

او په n بُعدي صف کې n زیرنویسونه موجود وي.

مثال : 17.7 د خو بُعدي صف درې بېلګې

```
int lamps [ 3 ] [ 3 ] [ 4 ];
float tri  [ 3 ] [ 3 ] [ 3 ];
int table [ 4 ] [ 4 ] [ 5 ] [ 2 ];
```

2];

په پورتنی مثال کې:

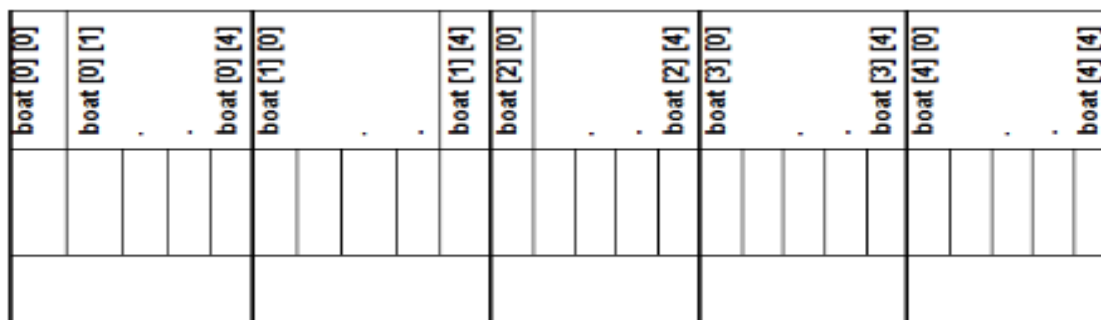
lamps یو ۳ بُعدي صف دی چې $36 = 4 \times 3 \times 3$ صحیح عناصر لري.

tri هم یو ۳ بُعدي صف دی چې 27 عناصر لري.

او table یو ۴ بُعدي صف دی چې 160 د int ډول عناصر لري.

موږ کولای شو دوه بُعدي صف په لاندې ډول وښیو:

int boat [5] [5] ;

boat [0] [0]	boat [0] [1]	boat [0] [2]	boat [0] [3]	boat [0] [4]
boat [1] [0]	boat [1] [1]	boat [1] [2]	boat [1] [3]	boat [1] [4]
boat [2] [0]	boat [2] [1]	boat [2] [2]	boat [2] [3]	boat [2] [4]
boat [3] [0]	boat [3] [1]	boat [3] [2]	boat [3] [3]	boat [3] [4]
boat [4] [0]	boat [4] [1]	boat [4] [2]	boat [4] [3]	boat [4] [4]

لاندې دوه بُعدي صف هم په نظر کې ونیسئ:

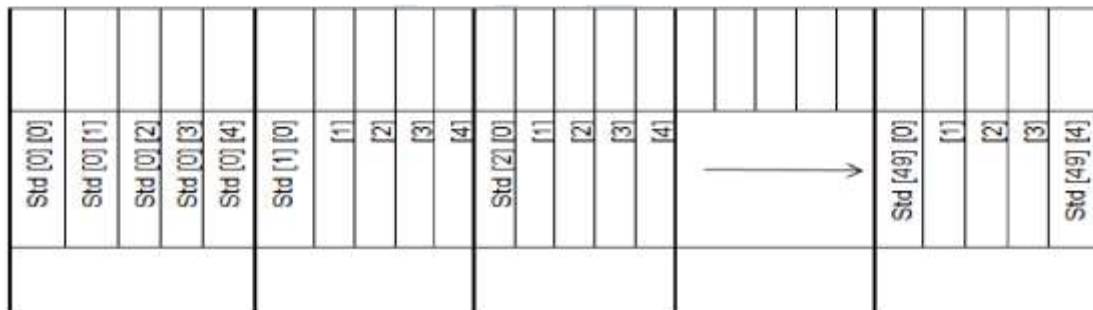
int std [50] [5] ;

std[0][1] د لومړي محصل د دوهم مضمون نمري ښيي، او همداسې تر آخره پورې ادامه لري.

[4][49]std هغه نمرې ښيي چې ۵۰م محصل په پنځم مضمون کې ترلاسه کړي دي.

Marks \	Sub 0	Sub 1	Sub 2	Sub 3	Sub 4
Students 0					
Students 1					
Students 2					
:					
:					
Students 49					

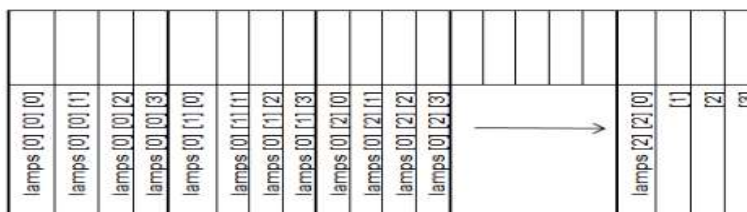
د صف عناصر د کمپیوټر په حافظه کی په لاندی ډول ذخیره کیږي.

همدارنگه ۳ بُعدي صف:

```
int lamps [3] [3] [4];
```

په لاندې ډول بنودل کېږي:

اتم فصل

دا فصل د تابع (Function) اړوند مفاهيم لري لکه: د تابع جوړول، د تابع استعمال، تابع ته د قيمت ليرل، او له تابع څخه د قيمت بيرته ترلاسه کول.

تر اوسه پورې چې کومې برنامې ليکل شوې دي، يوازې يو اصلي تابع (main) لري. په اوږدو او پېچلو برنامو کې چې څو بېلابېلې او خپلواکې برخې لري، ښه دا ده چې د هرې برخې لپاره جلا برنامه (تابع) وليکل شي. هغه جلا برخه چې د مسئلې د يوې برخې د حل لپاره ليکل کېږي، تابع بلل کېږي.

تابع په اصل کې د پروگرام هغه برخه ده چې د څو دستورونو څخه جوړه وي او يو مشخص کار ترسره کوي. هر پروگرام په ++C کې لږ تر لږه يو تابع لري چې هغه main() دی، خو يو پروگرام کولای شي څو تابع ولري. د پروگرام د پيل نقطه main() تابع وي. په ++C ژبه کې توابع عموماً په دوو برخو وېشل کېږي:

1. د کتابخانې توابع (Library Functions)

2. د کارونکي لخوا تعريف شوي توابع (User-defined Functions)

۱.۳۰ د کتابخانې توابع

ځينې توابع چې په ډېرو برنامو کې کارول کېږي، مخکې له مخکې ليکل شوي وي او د کمپايلر سره يو ځای وي. لکه:

`sin()` د زاويې محاسبې لپاره

`cos()`

`clrscr()` د سکرین پاکولو لپاره

دې ډول توابعو ته کتابخانوي توابع ويل کېږي. موږ يوازې د هغوی نوم کاروو او په مناسب ډول يې استعمالوو.

1.8

مثال 8.1 لاندې برنامه د کتابخانوي تابع <iostream.h> په مرسته د "Hello World!" پیغام بشپړي:

```
// program to Print "Hello World!" using Library Function
#include <iostream.h>
main ( )
{
cout << " Hello World! ";
return 0;
}
```

Output

Hello world!

مثال 2.8 لاندې برنامه د کتابخانوي تابع `<math.h>` په مرسته د داخل شوي عدد مربع جذر (Square Root) محاسبه کوي:

```
// program to find Square Root of any number inserted from keyboard

#include <iostream.h>

#include <math.h> // required for sqrt function

main ( )
{
    // Declaration
    double Number, SQR;

    cout << "Enter a number to find its Square Root : ";

    cin >> Number;

    SQR = sqrt (Number);

    cout << " The square root of " << Number << " = " << SQR;

    return 0;
}
```

Output

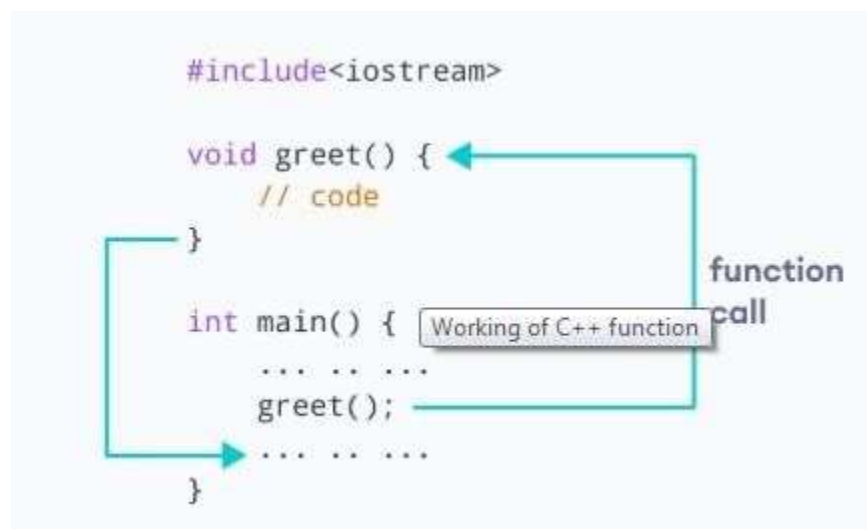
Enter a number to find its Square Root : 36

The square root of 36 = 6

د کارونکي لخوا تعریف شوې توابع

د کارونکي لخوا تعریف شوې تابع هغه تابع ده چې موږ یې خپله جوړوو او د اړتیا په وخت کې یې په برنامه کې کاروو (call) کوو.

د تابع د جوړولو لپاره، تابع د `main()` په شان د پروګرام په یوه برخه کې تعریف کېږي، او وروسته یې د `main()` تابع دننه د اړتیا په ځای کې `call` کوو.

شکل 1.8 د تابع کارکر

د مثال 3.8 لاندې برنامه د کارونکي لخوا تعریف شوې تابع په کارولو سره "Hello

World!" ښیي

// program to Print "Hello World!" using user defined function

```
#include <iostream.h>
```

```
void greet() {
```

```
cout <<"Hello World!";
```

```
}
```

```
main ( )
```

```
{
```

```
// calling the function
```

```
greet();
```

```
return 0;
```

```
}
```

Output

Hello World!

۳۲.نوشتن توابع

هر تابع خلور بېلابېل برخې لري چې عبارت دي له:

1. د تابع اعلان (Function Declaration)

2. د تابع تعريف (Function Definition)

3. د تابع د بيرته ورکونکي قيمت (Return Value)

4. د تابع غږول (Function Call)

د تابع اعلان (Function Declaration)

د دې لپاره چې کمپایلر پوه شي په یوه برنامه کې کوم تابعونه موجود دي او د هغوی کارول په نورو برخو کې ممکن شي، باید تابع د `main()` تابع نه مخکې اعلان شي.

د تابع اعلان کمپایلر ته د تابع د نوم، د بیرته ستنېدونکي قیمت ډول، او د پارامترونو ډولونه ښيي.

د تابع نوم: هر تابع باید یو نوم ولري. د نوم ټاکل د متغیرونو د نومولو له قوانینو پیروي کوي. د

تابع نوم باید د هغه کار سره سم وي چې تابع یې ترسره کوي. لکه: د جمع لپاره `add` یا `sum`

د تابع د بیرته ستنېدونکي قیمت ډول: هر تابع د خپلو داخل شوو قیمتونو په اساس نتیجه بیرته

ورکوي. تابع کولای شي هیڅ قیمت، یو قیمت یا څو قیمتونه بیرته ورکړي. که تابع هیڅ قیمت نه ورکوي،

نو `void` وي. که یو عدد بیرته ورکړي، نو د مثال په ډول `int` وي.

د پارامترونو ډول: تابع ممکن یو یا څو داخلېدونکي قیمتونه ولري، او کله ناکله هېڅ داخلېدونکي

قیمت هم نه لري. که تابع هېڅ `input` ونه لري، نو `void` د `argument` په توګه لیکل کېږي.

په عمومي ډول د تابع اعلان داسې دی:

```
return_type function_name(parameter list)
```

د تابع تعريف (Function Definition)

دا برخه د تابع اصلي بدنه جوړوي او ټول هغه دستورونه چې يو تابع يې بايد ترسره کړي په دې برخه کې معرفي کېږي.

```
return_type function_name( parameter list ) {
    //Function Definition
    body of the function
}
```

د تابع بېرته راگرځېدونکي قيمتون (Function Return Value)

هغه مشخص قيمت چې له يو تابع څخه بېرته راگرځي، د تابع د بېرته راگرځېدونکي قيمت په نوم يادېږي. کله چې د بېرته راگرځولو بيانیه اجرا شي، بېرته راگرځېدونکي قيمت له تابع څخه د تابع غږوونکي ته بېرته ستنېږي. يو تابع کولای شي هېڅ قيمت بېرته راونه گرځوي يا يو او څو قيمتونه بېرته راوگرځوي.

هغه تابعي چې هېڅ مقدار نه بېرته راگرځوي:

کله ناکله په پروگرام کې له داسې تابعو څخه استفاده کوو چې هغه تابعي د غږېدو وروسته غوښتل شوي عمليات ترسره کوي او تمه شوي خروجی تولید او چاپ کوي او هېڅ مقدار بېرته غږوونکي تابع ته نه سپاري.

مثال 4.8: لاندې پروگرام هغه تابع ښيي چې نه ورودې لري او نه خروجي، او يوازې پيغام د کاروونکي له خوا جوړ شوي تابع کې **print** کوي.

```
// Function that return no value
```

```
#include <iostream.h>
```

```
void print(void);
```

```
int main()
```

```
{
```

```
print();
```

```
return 0;
```

```
}
```

```
void print( void )
```

```
{
```

```
cout << " No value Function!";
```

```
}
```

Output

No value Function!

هغه تابعي چي يو مقدار بېرته راگرځوي: دا تابعي له غړېدو وروسته يو قيمت بېرته غړوونكي تابع ته ستوي.

مثال 5.8: لاندې پروگرام د X متحول قيمت تابع Scope() ته لېږي او بېرته يې راگرځوي.

```
// program to Program to return value of A from function Scope()
#include <iostream.h>

void scope(int);

int main()
{
    int x = 10;
    cout << "first value of A=" << x << "\n";
    scope(x);
    cout << "third value of A=" << x;
    return 0;
}

void scope(int a)
{
    a++;
    cout << "second value of A=" << a << "\n";
}
```

Output

```
first value of A= 10
second value of A= 11
third value of A= 10
```

مثال 6.8: لاندې پروگرام يو عدد اخلي، په factorial() تابع کې يې فکتوريل محاسبه کوي او بېرته يې راگرځوي.

```
// Program to Find Factorial using user define Function
#include <iostream.h>
```

```

int factorial(int);

int main()
{
    int n;

    cout<<"Enter a number to find factorial: ";

    cin >> n;

    cout << "Factorial of " << n <<" = " << factorial(n);

    return 0;
}

int factorial(int n)
{
    if (n > 1)
    {
        return n*factorial(n-1);
    }
    else
    {
        return 1;
    }
}

```

Output

Enter a number to find factorial: 5

Factorial of 5 = 120

د تابع غږول (Call Function)

کله چې غواړو له تابع څخه استفاده وکړو (په اصلي پروگرام کې) باید د تابع د نوم په وسیله هغه وغواړو .

په دې ډول چې د اړوند تابع نوم لیکو او د تابع د نوم مخې ته په پارامتر کې هغه قیمتونه لیکو چې غواړو تابع ته یې ولېږو.

تر اوسه مو په ++ C کې ډېر کتابخانه‌يي تابعي غږولي دي.

هر تابع کولای شي بل تابع و غواړي يا call کړي، په دې شرط چې د غږول شوي تابع

اعلان د غږوونکي تابع څخه مخکې موجود وي.

نو له هغې نقطې څخه چې د تابع اعلان موجود وي، هغه تابع د پروگرام د ټولو نورو تابعو لپاره د پېژندلو او غږولو وړ وي.

همدارنگه هر فرعي تابع له بل فرعي تابع څخه هم غږېدلی شي، خو يوازې main() تابع ده چې د پروگرام نور تابعي يې نشي غږولی.

مثال 7.8: لاندې پروگرام د دوو عددونو ترمنځ تر ټولو کوچنی عدد د کاروونکي له خوا معرفي شوي فنکشن کې بڼې (د تابع د غږولو طريقه)

```
// program to the minimum number using function
#include <iostream.h>

int minimum(int a , int b);

int main()
{
    int num1 , num2 , result;

    cout<<"Enter 2 numbers to find the minimum : "<<endl;

    cin>>num1>>num2;

    result=minimum(num1 , num2);

    cout<<"the minimum number between "<<num1<<" and "<<num2<<" is
    "<<result<<endl;

    system("pause");

    return 0;
}

int minimum(int a , int b)
{
    if(a<b)
        return a;

    if(b<a)
        return b;

    return 1;
}
```

Output

first value of A= 10

second value of A= 11

third value of A= 10

۱.۳۳ د تابعونو ته د پارامترونو د لېږلو طریقي

پارامترونه په دوه طریقو له غړوونکي تابع څخه غړېدونکي تابع ته لېږل کېدای شي. دغه طریقې عبارت دي له:

۱ - د قیمت له لارې غړول (Call by Value)

۲ - د آدرس له لارې غړول (Call by Reference)

د قیمت له لارې غړول (Call by Value)

په دې طریقه کې د پارامتر یوه کاپي د کمپیوټر په حافظه کې ساتل کېږي، او هغه بدلونونه چې د تابع په تعریف کې پر متغیر راځي، د تابع څخه بهر د اصلي متغیر پر قیمت هېڅ اغېز نه کوي.

مثال 8.8: لاندې پروگرام 10 عدد مربع کوي او په output کې يې ښيي.

```
// Call by Value
#include <iostream.h>

int sqr(int x);

int main()
{
    int num = 10;
    cout << "square = " << sqr(num) << "and number = " << num;
    return 0;
}

int sqr(int x);
{
    x = x * x;
    return x;
}
```

Output

square = 100 and number = 10

مثال 9.8: لاندې پروگرام د X قیمت بېرته راگرځوي.

```
// Call by value
#include <iostream.h>

int returnEight()
```

```

{
return 8; // return the specific value 8 back to the caller
}

int main()
{
cout <<"return value is: "<< returnEight() << '\n';
cout <<"return value +2 is: "<< returnEight() + 2 << '\n';
returnEight();
return 0;
}

```

Output

```

return value is: 8
return value +2 is:10

```

د آدرس له لارې غږول (Call by Reference)

په دې طریقه کې، بدلونونه د موجود آدرس په متغیر کې کاپي کېږي، او د تابع څخه بهر د پارامتر بدلونونه د تابع دننه د متغیر له بدلونونو سره تړلي وي.

مثال 10.8: لاندې پروګرام د x او y قیمتونه له یو بل سره بدلوي.

```

// Call by reference
#include<iostream.h>
void swap(int *x, int *y)
{
int swap;
swap=*x;

```

```

*x=*y;

*y=swap;
}

int main()
{
int x=500, y=100;

swap(&x, &y); // passing value to function

cout<<"Value of x is: "<<x<<endl;
cout<<"Value of y is: "<<y<<endl;

return 0;
}

```

Output

Value of x is: 100

Value of y is: 500

مثال 11.8: لاندې پروگرام وخت د ثانیو پر اساس اخلي او د یو تابع په وسیله یی ساعت، دقیقه او ثانیې ته بدلوي او په سکرین کې یې ښيي.

```

// The program change the seconds from integer to Clock format

#include <iostream.h>

void convert(int s);

int main()
{
int seconds;

```

```
cin>> seconds;
convert(seconds);
return 0;
}
void convert(int s)
{
int second,h,m;
second = s % 60;
h= s/3600;
m=(s/60) % 60;
cout<< "Time is: " << h<< ":"<< m << ":" << second;
}
```

Output

2500

0:41:40

مثال 12.8: لاندې پروگرام د کیبورډ له لارې داخل شوو دوو عددونو ترمنځ تر ټولو لوی عدد د کاروونکي له خوا معرفي شوي تابع په وسیله ښيي.

```
// The program find the maximum number between two numbers

#include <iostream.h>

int max(int num1, int num2);

int main () {
    int a;
    int b;
    int ret;
    cout<<"Enter two values for a and b \n";
    cin>>a>>b;
    ret = max(a, b);
    cout << "Max value is : " << ret << endl;
    return 0;
}

int max(int num1, int num2) {
    int result;
    if (num1 > num2)
        result = num1;
    else
        result = num2;
    return result;
}
```

Output

Enter two values for a and b

560 500

Max value is : 560

مثال 13.8: لاندې پروگرام له کیبورډ څخه دوه عددونه اخلي، د sum تابع ته یې لېږي او بیا د هغوی مجموعه بېرته اصلي تابع ته راگرځوي.

```
// The program take to numbers sum them in a function and return the sum
#include <iostream>
using namespace std;
float sum(float, float); // = float sum(float num1, float num2);
int main()
{
    float num1, num2 ,numSum;
    cout << "Enter first number :";
    cin >> num1;
    cout << "Enter second number :";
    cin >> num2;
    numSum = sum(num1, num2);
    cout << "The sum is: " << numSum;
    return 0;
}

float sum(float f1, float f2) // float sum(float num1, float num2);
{
    float fSum = f1 + f2;
    return fSum;
}
```

Output

Enter first number: 20

Enter second number: 25

The sum is: 45

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English